

கஸ்கி

KALKI
23-2-1969

40 காசு

**இளமையின் எழில் ததும்பும் வதனம்
பூவிலும் மென்மையான சருமம் பெறுங்கள்!**

...சுதற்கு உங்கள் சருமத்தின் இயற்கையான சுரத்
தன்மை மாறாமல் பாதுகாப்பது அவசியம்

பாண்ட்ஸ் வானிலிங் க்ரீமிலுள்ள பிரத்தியேகக் கலவை
'ஹ்யுமெக்டன்ட்' சருமத்தின் இயற்கையான சுரத்தை
உலராமல் காக்கிறது. இதனால் பருவகால மாறுதல்களாலோ,
நூல் முதலியவற்றாலோ, சருமம் வறட்சியடைவாமல்
யிருதுவாக இருக்கிறது. நுண்ணிய செண்பன் போன்ற
பாண்ட்ஸ் வானிலிங் க்ரீம் உங்கள் வதனத்திற்கு
இளமை எழிலையும், மென்மை சோபையையும் அளிக்கும்.
பாண்ட்ஸ் வானிலிங் க்ரீமைத் தனிபாகப் பூசிக்
கொண்டாலே உங்கள் முகம் பொலிவுடன் விளக்கும்.
அல்லது முகத்தில் முதலில் பாண்ட்ஸ் வானிலிங் க்ரீமைத்
தடவி அதன் மேல் பவுடர் போட்டுக் கொண்டால் பவுடர்
ஒரே சீராகப் படிந்து முகம் மாசு மறுவிலகாமல் திகழும்!

பாண்ட்ஸ் வானிலிங் க்ரீம்—உலகத்தாழ்வுகளின் வதனத்தில் மிளிர்வது

சீஸ்ப்ரோ-பாண்ட்ஸ் இன்கார்ப்பொரேடெட்,
(வணிகநிலைப்பட்ட, சொதுப்புடன் பி. என். ஏ. ரீம் ஹைக்கம்பட்ட)

புதுமாகப் பாதுகாக்க உற்பத்தியாளர் பாக்கிங் தொழிலில் சிறந்த மெட்டல் பாக்ஸ் துணையை நாடுகின்றனர்

பக்குவப்படுத்திய உணவுத் தொழில் வளர்ச்சி பெறும் போது புது பாக்கிங் முறைகளையும் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். பொருளுகத்தக்க பாக்கிங் சாதனங்கள் தயாரித்து, சரியான வண்ணப் பூச்சு, அடைப்புகள், உள் அமைப்புகளை உருவாக்க நிர்வாக முறையில் ஆராய்ச்சி நடத்தி, புதுமை பாக்கிங் சாதனங்கள் தயாரிக்கவேண்டி உள்ளது. இதற்குத் தேவையான வசதிகளும், தொழில் முட்ப அறிவும் மெட்டல் பாக்ஸ் மட்டுமே பெற்றுள்ளதென்பதை உணவுப் பொருள்தயாரிப்பாளர்கள் எண்ணுகின்றனர்.

மெட்டல் பாக்ஸ் இத்தியாலின் மாபெரும் உலோக, காகித, பிளாஸ்டிக் பாக்கிங் சாதன தயாரிப்பாளர்கள், நாடு முழு வதும் வீரியமாக நிறுவனங்கள் உள்ள ஆவர்தம் ஆராய்ச்சியும், அநுபவமும் பாக்கிங் சாதன தயாரிப்பு தொழிலின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கின்றன. அவர்களின் புதிய பாக்கேஜ்களும், புதிய உத்திகளும் தொழில் வுறைக்கும். நேரத்திற்கும் லாபகரமானவை, அளவு வெளிநாடுகளில் இரந்தியப் பொருள்களின் விற்பனைக்குத் தீவிர புரிவின்றை. பெரிய சிறிய உற்பத்தியாளர்கள் புதுமை பாக்கிங் சாதனங்களைத் தயாரிக்க மெட்டல் பாக்கிங் துணையை நாடுவதில் வியும் பொள்ளுமில்லை.

மெட்டல் பாக்ஸ்

நல்ல உணவுப் பண்டம் எண்ணெய் வாஸனை உடையதாக இருக்கக்கூடாது

பரிசுத்தமான விமலா வெஜிடபிள் எண்ணெய் கொண்டு சமைக்கப்படும் பண்டங்கள் மாபிச உணவானாலும், மீர க்குறி உணவானாலும் அவைகளின் இயற்கையான ருசியும் மனமும் குன்றாமல் உள்ளன.

அவைகள் எளிதில் ஜீரணிக்கப்படுவதால் பசியை உண்டாக்குகின்றன.

விமலாவை உபயோகித்து ருசியுள்ள உணவுப் பண்டங்களை அளியுங்கள்.

ஹட்ரோஜனேஷன் பாக்டரி டி.விஷன்

கோனா சோப்ஸ் & ஆயில்ஸ் லிமிடெட்
கோழிக்கோடு-5, கோனா

K10-44

ஏழைக்கள்

கடவுளுக்கு ஜிம்ஸ் : பெருமான் & கம்பெனி, 41, வாங் பதார், வேலூர்-4 ○ கோமுகத்தார் & தி.வி. : புரோஸிஷன் கம்பெனி, 403, ராஜா தெரு, கோமுகத்தார் ○ திண்டுக்கல் நகரம் & தாழங்கா, மதுரை, நியக்மோட்ட, திருமங்கலம் & வேலூர் : ஸாமி கம்பெனி, வேலூர் மச்சகண்டம், கச்சேரி தெரு, திண்டுக்கல் ○ திண்டுக்கல் நகரம் (தாழங்கா தயிர்) பழனி, கோட்டகாளம் தாழங்கா & பெரிமருளம் : ஸ்திரீஸ் டிரெஷ் ஏஜன்ஸி, 32, மேல் ஏத வீதி, திண்டுக்கல் ○ பெரும் நகரம் & பெருமருளி ஜிம்ஸ் : ஸாமி கோபிசுஷன் கோமுகத்தார், 3வது மாடி, பாட்சியாங் ஹவுஸ், 55-A, அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1 ○ திருச்சி ஜிம்ஸ் : கிருஷ்ண டிரேடர்ஸ், அருளுலையூர், 80-C, கோட்ட கம்பெனி ரோடு திருச்சிராப்பள்ளி ○ மாவூ : சென்னை A. கிருஷ்ணன்.

கல்கி

பொருளடக்கம்

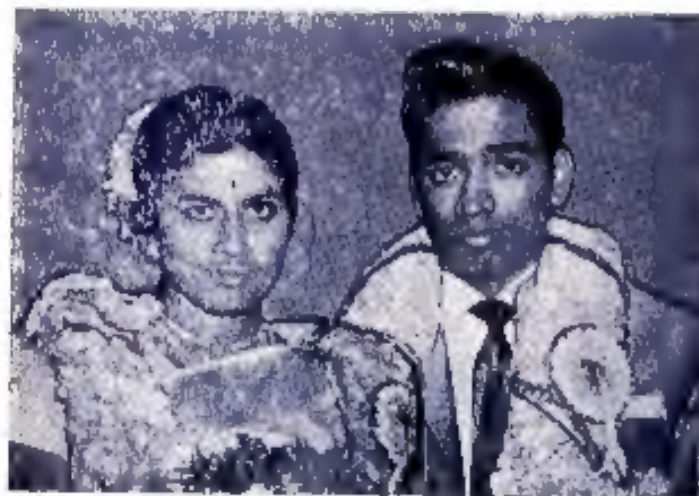
கல்கி வந்தது மார்ச் 12

★

1960 பிப்ரவரி 28

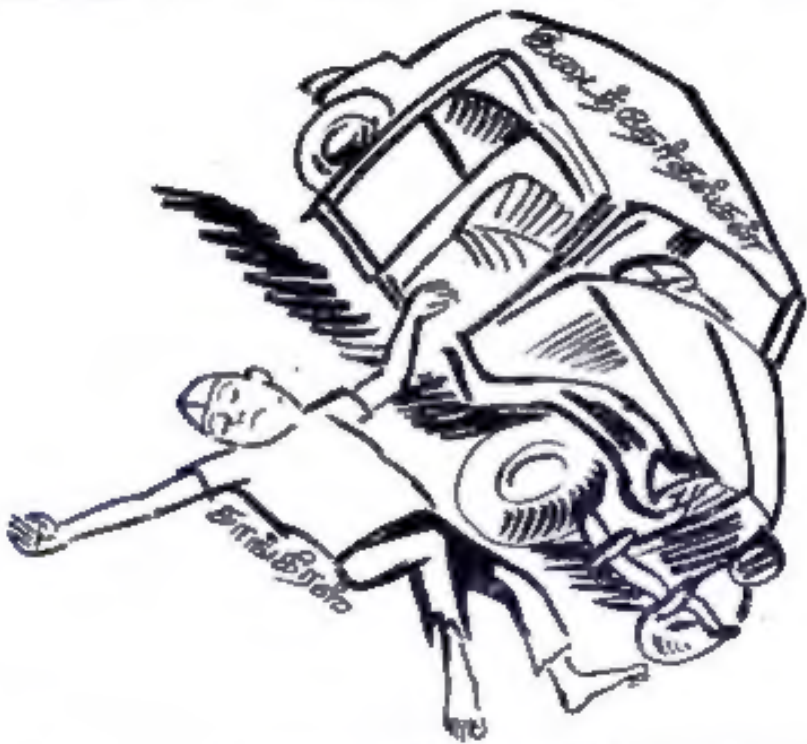
இடைத் தேர்தல் முடிவுகள்	தலைப்புகள்	—	8
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	...	—	9
மக்களின் ஆணை	எஸ். வி. நடராசன்	—	9
ஆட்டுக்கு அருளிய ஆண்டி	ரா. கணபதி	—	12
கல்லூரியில் கலைவிழா	கோமதி கவாமிநாதன்	—	14
பொன்னிலின் செல்வம்	அமரர் கல்வி	—	16
மகாபாரதம்	ராஜாஜி	—	20
இதோ ஒரு துணை !	எஸ். வி. ஆர்.	—	24
வழக்கும் வாதமும்	அம்பி-ஆரீவாதம்	—	26
007 பாணு	சுமரன்	—	30
தெய்வர் விருந்து	வாண்டு மாமா	—	42
வினிஞ்சல் கோபுரம்	ஜெகதிநிபிபன்	—	46
லென்சி	தபஸ்வி	—	55
சூழந்தைகள் சொன்ன தாத்தா கதை	பாணம்	—	62
மணங்கள்	கோமகன்	—	68
இரத்த பாசம்	தமிழி விவசாயரப் பிள்-கே. நாராயணன்	—	78

"கல்கி" பிள்-லெனியையும் கதைகளில் உள்ள பெண்கள் எல் லாம் கற்பனைப் பெண்களே; எம்பலங்களும் கற்பனை.

வினல் ஸ்ரீ எஸ். ஜி. சந்தாம் அய்யர் அவர்கள் புதல்வி சென. திருபாசந்தர், B. கோ.க்கும், திருச்சி ஓடோரியல் கல்லூரி பிரிண்டிபால் ஸ்ரீ பி. என். ராமன் அவர்கள் புதல்வன் பி. ஆர். சந்தானம், M. கோ.க் கும் சென்னை வினல் காலனியில் சமீபத்தில் திருமணம் செய்து விமரிசையாக தடைபெற்றது.

வாழ்க மணமக்கள்

இடைத் தேர்தல் முடிவுகள்

காங்கிரஸ் மக்களின் நம்பிக்கையை அடியோடு இழந்து விட்டது என்ற பொதுவான உணர்ச்சியை இடைத் தேர்தல் முடிவுகள் நன்கு உறுதிப்படுத்தி விட்டன. நான்கு ராஜ்யங்களில் நடைபெற்ற தேர்தல்களிலிருந்து தெனியாவது யாதெனில், மக்களின் உணர்ச்சிக்கு எதிராகப் போர் புரியும் மத்திய சர்க்கார் தோல்விமுகம் கண்டு வருவதேயாகும்.

சர்க்கார் ஸ்திரமாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரே வாதத்தை வைத்துத் தில்லியில் காங்கிரஸின் ஆட்சியைப் பல்வப்படுத்த முயல்வது ஜனநாயக விரோதமானது. அர சாங்க இந்த திரைத்தைக் கைவசமாக்கிக் கொண்டுள்ள காங்கிரஸ் கட்சி, பெர்மிட் - டைசென்ஸ் முறை மூலம் தேசத்தின் தொழிலதிபர்களை யெல்லாம் சட்ட விரோதமாகத் தன் பிடிப்பில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டுமாயின், 'ஸ்திரத்தன்மை' என்னும் வாதம் சிறிதும் செல்லுபடியாகாது.

ஜவாஹர்லால் நேரு அவர்களின் சாட்சாத்த புத்திரிதான் சிம்மாதனத்தில் வீற்றிருக்கிறார். சிம்மாதனத்தை விடாமல் இருப்பதில் தம் திறனை நிரூபித்தும் வருகிறார். எனினும் காங்கிரஸைச் சுற்றி ஜோதிப்பிரசை சூழ்ந்திருந்ததாக மக்கள் கொண்டிருந்த பிரச்னம் மங்கத் தொடங்கி விட்டது. எத்தனை தேர்தல் களுக்கு வேண்டுமாயினும் செலவழிப்பதற்கு நிதி சேகரித்துக் கொள்ள வசதியாகத் தொழிலதிபர்களைத் தன் பிடிவில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதாலேயே காங்கிரஸ் காலம் தள்ள முடிவிறது. பொருளாதார சர்வாதீனம் என்ற ஒரே கயிற்றைப் பற்றிக் கொண்டு காங்கிரஸ் விழாமலிருக்கிறது.

மக்களுக்குக் காங்கிரஸிடம் நம்பிக்கை இல்லை என்ற எதிர்மறை விஷயம் ஒரு புறம் இருக்க, மறுபுறம் 'ஸ்திரமமாக' என்ன நடத்திருக்கிறது என்ப பாரிப்

போம். பல்வேறுவகை அரசியல்வாதிகள் கய முன்னேற்றமெ குறியாக இருக்கின்றனர்; தேச நலனுக்கு எது தேவை என்ற நோக்கத்துக்காக அரசியல்வாதிகள் ஒன்று சேரக்காணோம். எத்தத் தவிர னரப் பின்பற்றினும் கய முன்னேற்றத்துக்கு உதவும் என்று பார்த்துக் கொஷ்டி. விவகாரங்களை வளர்த்துக் கொள்ளின்றனர். இதுவே 'ஸ்திரமமாக' நாம் காண்பது.

இத்தகைய நிலையிலிருந்து விமோசனம் கிடைப்பது சகலர அங்கீகரிக்கத்தக்க தான் முடியும். அதற்குப் பிரார்த்திப்போம். 'அரசியல்வாதிகள் தங்களைத் தனி முன்னேற்றத்தை நிலைக்காமல் தேசத்தின் மனமார் உணர்வுகளும், அடுத்த தலைமுறைக்கு ஒரு நல்ல அரசாங்கத்தை பாரம்பரியச் சொத்தாக விட்டுச் செல்வதே தம் கடமை என்பதை இன்றுள்ள தலைவர்கள் உணர்வேண்டும். மக்களின் சுதந்திரத்தைக் கட்டிப் போடாத சர்க்கார் வேண்டும். தொழில்திறன் சுதந்திரமாகத் தன் கால்களின்மீதே நின்று வளர வேண்டும். ஆட்சியிலுள்ளோர் எதேச்சாதிகார எண்ணங்களுக்குச் சற்றும் இடம் தராதிருக்க வேண்டும். நாச வேலைகளைக் கண்டிப்புடன் அடக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட அருள்புரிவாய்' என்று ஆண்டவனிடம் முறைப்படுவோம்.

சர்க்கார் சர்வாதிபத்திய முறை கம்மினை சித்தாத்தத்துக்கு ஒப்பானதே. அது பவனலிக்கலில்லை என்பதும் திருபணமாகிவிட்டது. எனவே இம்முறைவின் உருவமாகவுள்ள காங்கிரஸை எதிர்த்தே ஆக வேண்டும். காங்கிரஸைப் பதிலிவிடுத்து இதற்கு விரும்புவோர், சர்க்காஸின் அதிகாரத்தைக் குறைப்பதையே முக்கியமாகக் கொண் வேண்டும். அப்போதுதான் காங்கிரஸை எதிர்ப்பதில் பொருள் உண்டு. சர்க்கார் அதிகாரத்தைக் குறைப்பதே காங்கிரஸ் எதிர்ப்பின் முதுகெலும்பு.

என்ன சேது?

ஆகாதி பரிசு

பேராளியர் அ. சீதவாரகனவன் அவர்
கருத்துச் சாதித்திய அகாதமியின் பரிசு
இய்யாண்டு கிடைத்திருப்பதைவறிந்து தமிழ்
கூடும் தத்துவகமென்பிதுமுள்ள அன்பர்கள்
பெருமயிற்சி வடைவார்கள். பேராளியர்
அ. சீ. ரா., 'நாணம்' என்ற புனைபயலில்
மறைத்து கொண்டு பல அரிய கருத்துக்கள்
கொண்ட கவிதைகள் புனைந்து வந்திருக்
கிறது. அவருடைய "வெள்ளைப் பருவை"
என்ற கவிதைத் தொகுப்புக்கே இய்யாண்டு
சாதித்திய அகாதமியின் பரிசு கிடைத்
துள்ளது.

பேராளியர் அ. சீ. ரா. தொழில் முறை
நிக் ஆக்கியப் பேராளியர்; வ.உ.நி. கந்தாரி
நிக் முதகவர், பவ பேராளியர்களின்
ஆக்கியம் மதிப்பையும் பெற்றவர்,

ஆனால் அவர் உள்ளத்தால் தமிழ்க் காதலர்; பக்தர். தமிழ் ஆர்வமும் இலக்கியப் பசியும் கொண்டு நாற்பதாண்டுகாலமாக, டி. கே. சி. லுக்னோவாக நின்று காட்டிய இலக்கிய விமரிசைப் பாணியில் செல்பவர். எவ்வளவுப் பிரேமத்தையோடும், கம்புளரையும் வன்னுதவரையும் ஈட்டிச் சேர்ந்த தமிழ் மக்களுக்கு ஊட்டி அவர்களில் இலக்கிய ரசனையை ஊர்த்த பேருலகம் அ. சீ. ரா. விஜயலட்சுமி அவர் செயலுள்ள இம்மகத்தான சேவைக்கு ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

இலக்கியச் செல்வர் ராஜராஜ்

இவ்வாறும் சாதிதவ அகாதமியில்
கொளவ அகத்தினராரும் திறப்பின்ப
பெற்ற தாக்கரீய ஒருவர் ராஜாஜி. கொள
வத்தினர் இவ்வகையாக வியங்கும் ராஜாஜி.

தமது இலக்கியத் திறனும், அகாதமியின்
கௌரவ அங்கத்தினராகி அந்த உதாரணத்
துக்கு மாபெரும் கௌரவம் தந்துவிட்
டார்.

“தேச பக்தர், ராஜாதி திருமணர், மலிந்தாபிமானி, தர்மன்ரா, இலக்கிய சர்ததர், இவ்வைய மொழியில் பண்டைய இலக்கியச் செவ்வகளைப் பரப்பியவர் — இப்படிப் பவதரப்பட்ட உன்னதத்துக்காக” ராஜாஜி இந்தக் கௌரவத்தைப் பெற விரும்பு என்று அகாதமியின் அறிக்கை கூறுகிறது.

அட்சர அட்சம் பெறுகிற வார்த்தைகள்!

தேவன் விழா 1

கிருர் நாரத காண சபாமின் கென்னி
விழாவை பிழுவயி ரித்த தேநி தொடங்கி இரு
பதவதத்து நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து சிறப்
பாக நடத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

விழா, முன்னுதவி இத்தியாவின் துதராக
மாவ்கோவிவிருத்தி திரு. கே. பி. என்.மேனன்
ஐ. வி. என். தலைமையில் நடக்கவுக்திதது.
கோவை ஸ்ரீமதி சத்திரகாந்தி கோவிந்த
சுந்தரம் வெள்ளிவிழா உரை திகழ்த்துகிறார்.

பய வையவங்கடும், சங்கீத நாடக திகழ்ச்சிகளும் சேர்ந்து கூர்வால்களை இரு பத்திரத்து நாட்டாளுக்கு ஒரே ஆனந்த வெள்ளத்தில் மிதக்கவிடப் போகிறது. இந்தப் பொன்னுலக நேரத்தில் நூரத காண சபையின் ஜீவதாபெயர்த் திகழ்ந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடு பட்டு வரும் கூர் வழுக்கதிறக்கும் சபையின் காலியதரிசியுமாண திரு என். வெதரத்தாச்சாரி அளர்களை இலசக் கண்கூர்வங்கடும் ரசிகப் பெருமக்களும் நிச்சயம் மணமாறப் பாராட்டுவார்கள்.

“முனிவர்” என்பது மிகப் புனிதமான பதம். நூலகரைக் குறித்து இங்ஙனார்ந்தையைச் சர்வ சாதாரணமாக உபயோகிக்கக் கூடாது. குறிப்பாக, என் விஷயத்தில் “முனிவர்” என்று வார்த்தையை உபயோகிக்கக் கூடாது. நான் சத்தியத்தை வித்யை துடம் தேடித் கொண்டிருக்கின்ற ஒருவன். அவ்வவகையே. என் குறைபாடுகளை அறிந்திருக்கிறேன். நான் தவறாகச் செய்கிறேன். ஆனால் தவறினால் பிழர்க்குமாய்க் கூறிக் கொள் நான் தயங்குகுறியில்லை. அாழ்க்கையில் நிரந்தர சத்தியங்களில் சிலவற்றைக் குறித்து விஞ்ஞானி போல் சோதனை செய்கிறேன். ஆனால் விஞ்ஞானி என்றும் நான் உரிமை பரராட்டி வதற்கில்லை. ஏனெனில், நவீன விஞ்ஞானத்தில் உள்வது போல் என் சாதனங்களை அப்பழக்கில் னாதவை என்று பிரதிபலிச் சிறப்பணம் காட்ட முடியவில்லை. என் பரிசோதனையில் வீணாகுகின்றும் விஞ்ஞானி போல் ஸ்தலமாகக் காட்ட முடியவில்லை.

எந்த விதத்திலும் தான் என்னை ஒரு முனிவராகக் கருதவில்லை. செயல் வேண்டியவருமற்றச் செயலாதிருந்தால், செயல்க் கூடாததைச் செய்தல் ஆகிய தவறுகளை என்னை அறிவாமல் செய்கிறேன். இப்படியும் என்னைச் சத்தியத்தின் பக்தனாகக் கருதிக் கொள்வீர்கள்.

**மகாத்மாவின்
மணிமொழி**

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

அண்ணாதுரை அவர்களின் மறைவு குறித்துச் சென்னைப் பிரேஸி ரத் நேதி வந்து ஷெர்ச் நடத்திய கூட்டத்தில் நான் உரிப்பவரது :

“பிரிவினாவாகத் சென்னை மாகாணத் தின் பிரதம மத்தியவாக நான் இருந்த போது அண்ணாதுரை இருபத்தியேழு வயது திரும்பிய ஒரு கருகருப்பான இளைஞராக இருந்தார். கடவுளையும் மதத்தையும் ஆட்சேபித்தவர்தான். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை விடச் சிறப்பான சர்க்கார் இத்தியாவடிக்கு இருக்க முடியாது என்பது அப்போது அவரது கருத்து. ஆனால் ஆங்கிலம் சென்னை சென்னை அண்ணாதுரின் அறிவு மூலிக் கொண்டு பெற்று, விவேகம் வாய்ந்தவராகவும், பண்புடன் நடையவராகவும், பிரே கருத்துக்களைக் கவனத்துடன் பார்ப்பவராகவும் வளர்ந்து, மக்களின் தலைவர் ஆனார். அவரிடம் நான் கொண்ட அன்பு வளர்ந்தது. அவரும் இதைப் பிரதிபலித்து நடந்து கொண்டார்.

“கிழவனின் அன்பு பிழவானது. அது இளைஞர்களின் உணர்ச்சி மிகுந்த அன்பு போன்றதல்ல. இன்று உலகமே போய்விட்டதாயும் துக்கிக்கிறோம். உலகமெல்லாம் துயரம் வளர்ந்தாக உருவி வெளியிற்று, உலகம் கையெழுத்து குறைக்கிறது. என் பூர்ப்போக உரைத்து போய், வேறாக செல்கிறது.

“இத்தியாவின் மூக்கியைத்தான் எவரும் அண்ணாதுரைக்குக் குட்டிய புகழாரம், அருவாயான வகக் ஏதனது இழந்துவிட்டதாயிற் மக்களுக்கும் குட்டிய புகழாரமாகும். நம் துறையைப் போக்குவதற்காக இங்கு வந்துள்ள அனைவருக்கும் நாம் தந்தி தெரிவிக்கிறோம்.

“தமிழகத்தில் தலைமுண்டைய மரணத்தின் பிற, திவ்யக்கும் சென்னைக்கும் இடையே மண்பூர்வமான உறவு வளர்ந்துள்ளது. இதை ஒரு தீர்த்தர அம்சமாகக் குறைக்காக மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்ய வேண்டும், வன்னை செய்கக் கூடாது என்பதை நான் ஒரே வார்த்தையில் சொல்ல முடியும். ஆனால் அதைச் சொல்வதற்குரிய சந்தர்ப்பம் இதுவல்ல.”

மத்திய சர்க்கார் செய்ய வேண்டியது என்ன, செய்யக் கூடாது என்று என்று இப்போது இந்தப் பத்திரிகையில் உறுதியாகும் : ஆங்கிலத்தான் தொடர்பு மொழியாகவும், அகில இந்திய ஆட்சி மொழியாகவும் இருக்கும் என்று உடனடியாக, சந்தேகமற்ற பிரகடனம் செய்ய வேண்டும். இதைச் செய்தால் திவ்யக்கும் தமிழ் நாட்டுக்குமிடையே எகவதமாகவும், முடியாகவும் முதிர்க் முடியாத மண்பூர்வமான உறவு வளர்மானது. இது தேவதற்கே ஒரு பெரும் பலமாக இருக்கும். வந்தியை அகலித்து ஆங்கிலத்தின் வந்தானத்தை இவர்களுதான் இதைக் காட்டினும் பெரிய வாயம் பெற முடியுமா ? முடியாது என்றே கருதுகிறேன்.

திவ்ய சர்க்கார் இவ்வருவை வலியுறுத்த வேண்டுமாயின் செய்யக் கூடாது இது தான் : தி. ஓ. உ. ஆட்சியின் பிரதிபலிப்பு

புல்ட எதிரியை மத்திய சர்க்காரின் அறிவுரை மதானத்தில் அமர்ந்தி. நன்னுறவும் பணியைப் பிணக்கும் ஆயுதக் கட்டைகளைக் கிழக்குத்துக்கக் கூடாது.

விஷயங்களை நான் கருக்கவாகவும், அப்பட்டமானவும் சொல்லி விட்டேன். ‘ஆனால்’ ‘ஆனால்’ போட்டு மொகலானை நீக்கச் செய்து விடாமல், திட்டப்பட்டமான அபிமானை பெற்றுத்தான் தேவிய கட்டியை விகச் சிறப்பாக அடைவதாம்; ஆயத்துக் கிவயம் தவிர்த்தலாம்.

“கனடி போட்ட வேஷ்டிகள், வர்ணச் செவ்வகம், அச்சிட்ட செவ்வகம் ஆகியவற்றை ஆங்கிலம் உதப்பதி செய்யக் கூடாது என்று மத்திய சர்க்கார் தடை விதிக்க வேண்டும்; இவ்வியைவின் வட்டக்கணக்கான கைத்தறி நெகவாரங்களுக்கெனவே ஒதுக்கிவிட வேண்டும்” என்று பறிமொழான்களுக்கு முன்பு நான் சென்னை சட்டசபையின் ஏகமனதான முடிவைப் பெற்றேன். இக்குடிசைத் தொழிலைச் சார்ந்திருக்கும் ஏராளமான மக்களாக சர்க்காருக்குப் பாரம் இல்லை. ஒரு நூற்றுக்குக் காலமாக இக்குடிசைத் தொழிலானது ஆங்கிலம் தாக்குதலாக வளர்ந்துள்ளது. இத்தனையும் மக்கள் கைத்தறித் துணிவின் கிரியைப்பிழைகள்.

இத்திற ஒன்றுக்குப்பின் இப்போதே நான் மத்திய சர்க்கார் இவ்வியைவாகச் சித்திப்பது வண்டு மகிழ்கிறேன். சென்னை சட்டசபையின் பழைய தீர்மானத்திற் செயதுருவான்களுதின் ஒதுக் அடி எடுத்தவைப்பத்தி மத்திய சர்க்கார் முடிவு செய்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. கைத்தறிக்குத் தேவைப்படுகக் காப்பைத் தர அரசாங்கம் முடிவு செய்திருப்பின், அதை வேண்டு வார்த்தையாக வட்டுமின்றிக் காங்கிலத்திலும் பூரணமாகச் செய்து காட்ட வேண்டும். அச்சிட்ட புடவைகளையும், கரை போட்ட புடவைகளையும், வண்டியப் புடவைகளையும், கரை போட்ட வேஷ்டிகளையும் கைத்தறிக்கு என்றே ஒதுக்க வேண்டும்; பத்திரிகையில் அரசாங்க உத்தரவைப் பார்த்தும்போது அது இவ் விஷயத்தில் அரைகுறை மனத்தடல் எடுக்குவதிலாகத் தோன்றுகிறது.

“கனடி போட்ட வேஷ்டிக்குப் போகாமல், தக்கன் விட்டு வாரணசியை போட்டுப் போட வகை செய்வதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும் என்ற கிரியைத்ததை இத்திற கைத்துக்குப்பின் இப்போதே நான் தீர்த்த வலிவுச் செலிவிட்டுள்ளது வண்டு மகிழ்கிறேன். கடத்த பவ வருஷங்களாக இத்தகையவை நான் பலமாகக் குரம் எழுப்பி வந்திருக்கிறேன். இதில் ஏற்படக்கூடிய சிரமம் விரையும், இதை எதிர்த்து எழும்பும் ஆட்சேபணைகளையும் வண்டு திட்டத்ததைக் கவனி மாட்டார்கள் என நம்புகிறேன். இத்தியாவின் துறையாகத்ததை காப்பாற்றுவதற்காக, இத்தத் திட்டம் முறைப்படி வகுக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

தாங்க முடியாத
நோவா?

அதிகச் சக்தி வாய்ந்த
நிவாரண மாத்திரையான பல நிற

ஸால்ஜான்

உபயோகியுங்கள்

தலை நோவு • ஜலதோஷம் • உடல் நோவு
பல்வலி • தசைவலி • புணர்

நினைவிருக்கட்டும் ஸால்ஜான் மட்டுமே
பல நிறம் கொண்ட நோவு நிவாரணி
ஒரு எஸ். எஸ். தயாரிப்பு

மக்களின் அண்ணா!

என். வி. நடராசன் எம்.எல்.ஏ.

(அமைப்பு செயலாளர், தி. மு. க.)

தீயிழைத்தின் ஒவ்வொரு அணதலுமிட்டது. தவழ்ந்து வந்த போதினைத் தென்றல் தின்று விட்டது!

வழிகாட்டி, ஒளி காட்டிய அந்த மக்கள் தலைவர் யிழி மூடி உறங்கி விட்டார்.

நினைக்கவே நெஞ்சு நடுங்குகிறது. நம்பவே முடியவில்லை!

வாராக்கும் மிகடக்காத தலைவர் தமக்குக் கிடைத்து விட்டான் என்று தலைமீறித்து நடத்த தமிழ் மக்கள் இன்று தினம் நடுமாறி நினைந்துள்ளனர்.

சாப்பிட்டு விடத்த அந்தச் சக்திரித் தலைவராகக் கண்டு தலைமீள் அடித்துக் கொண்டு தேம்பி அழுதோர் பலர்! மூர்ச்சை வரணவர் ஏராளம்! அவர் காலடியில் வீழ்ந்து, "நீங்கள் செய்து இடத்துக்கு நானும் வருகிறேன்" என்று புறம்பினர் பலர்.

உலக வரலாற்றில் எத்தத் தலைவருக்கும் கிடைக்காத மக்களின் பாசம் - அண்ணாவுக்குக் கிடைத்தது.

அண்ணா, மக்களிடையே நெருங்கிப் பழகி, மக்களின் மூய்மையற்றதுக்காகவே பணி பாற்றிய மாமேளும் தலைவர்! அந்த அறிஞர் பெருந்தகைமைத் தமிழக மக்கள் தாட்டுத் தலைவராக மட்டும் உருவாகவில்லை; தங்கள் விட்டுத் தலைவராகவும் பிராந்தி வந்தனர். ஆதலால் தான் தமிழகத்தில் இன்று ஒவ்வொரு இல்லறும் இருள் குழித்து காணப் படுகிறது.

பெரறிவுர் அண்ணா அவர்கள் அப்பப் போது நிலைக்கும் காக்கியம், அடிமைத் தனையுத்த ஆபிரகாம் லிங்கனின் உருத்துக் களாகும்.

"மக்களுக்குடாக - மக்களால் ஆளப்படும் மக்களுடைய அரசைக் காண்பதுதான் எனது இலட்சியம்" என்று முழங்கி உத்தார் அண்ணா. அது போனவே மக்கள் அரசை உருவாக்கினார். உருவாக்கியது மட்டு

மக்கள். அந்த மக்கள் அரசை நடத்தியும் காட்டினார். தங்கரளையும் விவங்கக் கெடுத்தார்.

"மக்கள் குரவே மகேசன் குரல்!" என்று முழங்கினார் அண்ணா.

அழகத்தின் - அழக அரவின் எத்தப் பணிவும் ஏழை. கடுத்த மக்கள் ஏற்றம் காணக் கூடியதால் அமைப்புப் பெற வேண்டும் என்பதில் இறுதி வரை உறுதியாக விவங்கினார்.

திராவிடர் அழகத்தின் இருந்து பணி வளத்தின்போது, கத்தை பெரிவாரி அவர்கள் ஈரோட்டிருந்து செங்கைக்கு வந்து போவது ரவிச்சந்தான், பெரிவாரி அவர்கள் செங்கைக்கு வரும்போதும், ஈரோட்டுக்குத் திரும்பிக் செல்லும்போதும் ரவிவடிக்கு அண்ணா அவர் அரும் அவருடன் கூடும் மற்ற தன்பர்களும் செல்லுவாரும், பெரிவாரி அவர்கள் கொண்டு செல்லும் பெட்டி படுக்கை உள்ளிட்ட சாமான்களை நாங்கள் ஆளுக்கொன்றுக் கொடுத்து வருவோம். ரவிய் நினைத்திருள்ள போர்ட்டர் தொழில்கள் ஒட்டிய வறு

வார்ட்கள், சாமரங்கன் எடுத்தும் சென். தாங்கள் எடுத்தும் சென்னைக்கு வந்து எம்மற்றத்துடன் நியூயீச் சென்னைக்கு. பெரியார் அவர்களோ எட்டு அல்ல மிகவும் என்று மகிழ்ச்சியடைபவர்கள். ஆனால் அன்னு அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள் என்பது சில நாட்கள் சென்று தெரிய வந்தது.

ஒரு சமயம் அன்னு அவர்கள் எங்க ளிடம் சொன்னார் : "தானெக்காய் மூட்டை சுமத்தாக 'போர்ட்டு'க்கு ஒரு ரூபாய் கிடைக்கலாம். (இது 1945ஆம் ஆண்டில்) அந்தப் பிழைப்பையும் நாம் கொடுக்க வேண்டுமாம்? ஓரளவு வசதி படைத்த அப்பா அவர்கள் எட்டு அல்ல கொடுப்பதால் என்ன நடும் வந்துவிடும்? வசதியில்லாத வர்கள் அவரவர்களே தங்களைக் குட்டை முடிக்கக்கூடக் கமழ்ந்தார்கள் சென்னை வேண்டும். அப்பாவிற்குத் தெரண்டு சென்னைதான் என்னி ஏதோ போர்ட்டுக்கின் பிழைப்பை இனிமேல் கொடுக்காதீர்கள்!"

அதிலிருந்து நான்கு பெரியார் அவர் களை அழைத்து வரச் செல்லும் போது போர்ட்டுரிடமிட படுக்கை - பெட்டி முத லியவைகளைக் கொடுத்து எடுத்து வரச் சொல்லுவோம்.

அப்போதெல்லாம் அன்னு வாத்ரீய் லிருந்து சென்னைக்குப் பங்களித்தால் வந்து போவார். பிராட்டியை பன் தீவயத்திலிருந்து கருப்பன்னை விடுதல் (இராணி அண்ணி யின் பாட்டி இவ்வம்) நடந்தே வருவார். அப்படி வருகிறபோது சைமு எவிய பக்கலின் கூழுக்கை நிலையம் கொண்டு அதைப் பத்திரியை எங்கெங்கும் போக வருவார். அவரது பொது வாழ்வின் துவக்கம் எட்டத்தி லிருந்தே சைமு மக்கள் வாழ்க்கையின் அவய நிலையம் என்னி என்னி அந்த கைத் கைத்தெருவாயம் சமுதாயம் ஒரடி குறுகு என்ற உறுதியுடைய உணர்வின் பதியை வைத்து வந்தார்.

அன்றைய ஜூன்மீன் எட்டி மக்களின் எட்டி வரக் மலரத் தீவிர முயற்சி எடுத்தும் கொண்டவர் அன்னு.

1938ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் குக்கும் காங்கிரசுக்கும் வேறுபாடுகள் வளர்ந்து அதன் எதிரொலியாக மாநிலம் களில் ஆட்சி புரிந்து வந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கங்கள் உடன் கலக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் மேலிடம் உத்தரவு பிறப் பித்தது. அதற்குப்போ சென்னை ராஜ்யத்திலும் ராஜாஜி எங்கோ பதவியைத் துறந்தது. உடன் அன்றிருந்த ஆங்கிலேய வர்களை ஜூன்மீன் எட்டித் தீவிரவர்களை அழைத்துச் சென்னை அரசாங்கமாவது கேட்டுக் கொண் டார். எட்டிமீன் நிர்வாகக் குழுவைக் கைத்து முடிவெடுப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

அன்று எட்டிமீன் தீவிரப் பெரியார் அவர்கள். பொதுச் செயலாளர் அறிஞர் அண்ணா. சர் பன்னிசெய்யம், இராமச் சந்திர ரெட்டியார், சர் பாத்ரோ, சந்திர பானடியலார், ராஜா சர் முதன்மைய செட்டியார் போன்றவர்களும் எட்டிமீன் மற்ற பொறுப்புக்களை தீர்வென்று வந் தார்கள். தாளும் சீர்காக்க குழுவின உறுப் பினராக இருந்தேன்.

கைத்தீவிர வேண்டுகோள் ஏற்று அரசாங்கமே வேண்டும் என்பது ஜூன்மீன் எட்டித் தீவிரவர்கள் பலரது திட்டவட்டமான எண்ணம். ஆனால் அன்னு அவர்களோ பதவி ஏதேன் கூடாது என்றபதில் மிகவும் உறுதியாக இருந்தார். எனினும், எக்கியப் போன்ற சிலரது ஆதரவுதான் அன்னு மின் உறுதுறு இருந்தது. அன்னுமீன் கொக்கை எப்படி திறப்பெறுப் போகிறது என்று எண்ணுக்குப் புரியவில்லை.

இறுதியாக அன்னு அவர்கள் அந்த தீவிரவர்க் குழுக் கூட்டத்தின் ஆந்திய உணர்ச்சி மிக்க பேச்சு, பெருந்தீவிரவர்களின் மயக்கத்தைத் தெரிய வைத்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் துறுதுறாக உண் வளர்வார் வேண்டுகோள் ஜூன்மீன் எட்டி ஏற்கவில்லை. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பிரிட்டிஷ் இந்திய நாட்டிலிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும் என்ற பதை உலகுக்கு அறிவிக்கும் வகையில் ஜூன்மீன் எட்டி பதவி ஏற்கவில்லை என்று வரைவாக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

இதன் காரணம் ஜூன்மீன் எட்டிமீன் வரவாற்றின் எடுக்கியவற்ற அத்தியாவாய் அமைப்புப் பெற்றது. ஜூன்மீன் எட்டி உண்மையான தெய்வ இயக்கம் என்று அன்றைய அரசியல் உலகம் கீழ்க்கித்தது.

அது மட்டுமல்ல, பிரிட்டிஷ் வரவியைப் பட்டிக்கிதை துறக்க வேண்டும் என்றும், அப்படித் துறக்க முடியாதவர்கள் எட்டிமீ லிருந்து வேகியேற வேண்டும் என்றும் ஒரு தீர்மானத்தை ஜூன்மீன் எட்டி மாநாட்டில் திறப்பெற்ற அக்டோபரின் மக்களின் இயக்க மாக மாற்றிய தனிப் பெருமை அறிஞர் அன்னு அவர்களையே சாரும்.

அன்னு அவர்கள் தற்புட்பயணம் மேற் கொள்ளும்போது, நிராமப் பகுதியில் எங்காவது "தெருக் கூத்து" நடந்தால் உடனே காவர திறுதி எங்கெங்கும் அன்னுத் தக் கொண்டு கொண்கில் தின்று தெருக் கூத்தை ரசிப்பார். மக்கள் ரசிப்பதைக் கண்டு தாளும் மகிழ்வார்.

1947ஆம் ஆண்டு இந்தியா விடுதலை பெற்ற போது, பெரியார் அந்தாணத் தக்க நாய் என்று அறிவித்து நாடுபெரும் ஆகத்தினர் தக்க நாய் கூட்டம் நடத்த வேண்டும் என்றார். ஆனால் அன்னு அவர்கள் அத்திய வரவியத்தியம் நாட்டை விட்டு வேகியேறவதை வரவேற்பதாக - பூரிப் படைத்தாக அறிக்கை எடுத்தார்.

"ஒரு நாட்டின் வரவாற்றின் அரசியல் தீர்மானம் கூடுவது, எழுச்சிக்கூரிய சம்பவம். விடுதலை பெற்றுவிட்டோம் என்ற மக்கள் மகிழ் வேண்டிய நேரம். மையமோ என்று எத்தெய்க்கப்பட்ட தாய்க்குப் பிறந்த குழந்தை 'அம்மா' என்று அழைக்கும் போது, அந்தத் தாய்க்கு எண்டாகும் கவிப்புக்குச் சம மானது, ஒன்றை தூற்றுகண்டு அடிமைத் தகைத்திருந்து தாடு விடுதலை பெற்ற தந்தை எடுத்துக்காட்டாக அரசியல் தீர்மானம் கூடுவது"

என்று முடிக்கப்பட்டு அன்னு அவர்கள் கைத்திர தீர்மான வரவேற்றார். இவ்வாறு தீர் நிமித்து எழுப்பிய முடிக்கத்தின் முகம்

தாம் அப்படிக்கற்ற உண்மையான தேசிய காதி என்பதையும் மக்களின் எழுச்சியை முழு அளவு உணர்ந்த தலைவர் என்பதையும் அரசியல் விவகாரம் படைத்த அரசியலும் உண்மையடி அன்றே செய்து விட்டார்.

அரசாங்கத்தை எதிர்த்துக் கழக சார்பில் நடத்தப்பட்ட ஒய்வோர் அறப் போராட்டத்தையும் என்சின் ரோம் மட்டத்திலுள்ள ஒரு சிலர் மட்டுமே கடுமடக் கூடியதால் அம்மாதம், கழகத்தில் சுடுபாடு கொண்டுள்ள அனைவருமே ஆற்றக்கூடிய வகையில் திட்டத்தைத் தீட்டுவார் அண்ணா. அதாவது, காழ்க்கையின் சிறு மட்டத்திலுள்ள மக்களும் போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதற்குத் தான் கொள்கையும் பரவும், அக்கொள்கை மக்களின் கொள்கையாகவும் மனமும் - வளமும் என்பது அண்ணாவின் திடமான எண்ணம்.

திராவிட நாடு விடுதலைக் கொள்கையைத் திருத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்ட போதுமே மூல எண்ணியிருந்த தலைவரவர்கள் நிலையைக் காட்டிலும், கழகத்தில் சேர்த்துள்ள இலட்சக்கணக்கான தொண்டர்களின் நிலையே பெரிதென எண்ணிக் செயல்பட்டார் அண்ணா.

"சட்டம் ஓர் இருட்டற. அதின் வழக்கறிஞர் வாதம் ஓர் விளக்கு. அந்தக் கருவியை எழலுக்குக் கிட்டாது" என்று கறுவார்.

1951-ல் தலைவர் அண்ணா என்பதற்கு இன்னொரு மூக்கிய எடுத்துக்காட்டு :

1951-ஆம் ஆண்டு வரை கழகம் போதுத் தேர்தலில் ஈடுபடாமல், தனது ஆதரவை மட்டும் தொழனமக் எடுக்கலுக்கு கழகமிலாத்தது. இத்திலையில் கழகமே தேர்தலாகத் தேர்தலில் ஈடுபட வேண்டும் என்று கழகத்தின் முன்னணியினர் வலியுறுத்தினர். இந்த எண்ணத்துக்குப் பரவலாகக் கழகத்தில் ஆதரவும் வளர்ந்து வந்தது. கழகத்தின் தலைப் பெருத் தலைவரான அண்ணா அவர்கள் எடுக்கும் முடிவை வாரும் ஆட்சேபிக்கப் போவதில்லை. எனினும், அண்ணா அவர்கள் அதற்குச் சம்பந்தமில்லா, கழகத்தை வளர்த்தவரும் பொதுமக்களிடமே தீவிர காரண வேண்டும் என்று அறிவித்தது. 1956-ஆம் ஆண்டு திருச்சியில் தடைபெற்ற தி. மு. க. இரண்டாவது மாநில மாநாட்டில் கோட்டுப் பெட்டியை வைத்து, கழகம் போதுத் தேர்தலில் வந்து கொண்டுவதா - வேண்டாமா என்று வாக்

கெடுப்பு நடத்தினார். மாநாட்டில் வந்தது கொண்ட பன்னாயிரக்கணக்கான மக்கள் காக்குப் பதிவு செய்தனர். தேர்தலில் கழகம் வந்து கொண்ட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு ஆதரவாகப் பெரும்பாலானவர்கள் வாக் வலித்தனர். இதன் அடிப்படையே 1957ம் ஆண்டு போதுத் தேர்தலில் ஈடுபட்ட கழகம் பத்தே ஆண்டுகளில் (1957-ம்) ஆட்சியை நடத்தும் பொதுப்பைப் பெற்றது. மக்கள் கருதாவத்தின் மூலமும் தலைவர் அண்ணா வலிபுத்தது சான்று வேறென்ன வேண்டும்?

1951-ஆம் ஆண்டு சென்னை என். ஐ. ஏ. திடலில் தடைபெற்ற தி. மு. க. முதல் மாநில மாநாட்டில் தான் கருவேர்புக்குழுத் தலைவரும் பணிபாற்றினோன். கழகப் பொதுச் செயலாளர் அண்ணா அவர்கள்தாம் மாநாட்டுத் தலைவர். ஒலி பெருக்கியின் மூலம் வந்து நின்ற அண்ணா அவர்களின் பார்வையே, "அண்ணா வார்டு! அண்ணா வார்டு!" என்று முழங்கினார்கள். இந்தக் காட்சியைக் கண்ட அண்ணா அவர்களின் கண்ணில் கண்ணீர் பளித்தது. இதைக்கண்ட மக்களும் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தனர்.

தி. மு. க. கழகம் தொடங்கி, அண்ணா அவர்கள் தலைமை ஏற்றும் முதல் திழ்ச்சி இதுதான். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், "தலைவர் அவர்களே!" என்று பேசுவதை தொடங்கும் அண்ணா. அன்று எப்படிப் பேசுவதை தொடங்கப் போகிறார் என்று அனைவரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தோம்.

அண்ணா தொடங்கினார், "கண்ணீர் துளிகளே, நாட்டின் கண்ணில்கணை! காணிக்கை தாரும்மா!" என்று! அன்று, "கண்ணீர் துளிகளே, காணிக்கை தாரும்மா" என்று கேட்டார். இன்று தமிழ் மார்க்கிசைக் கண்ணீரிக் கடலில் மிதக்க விட்டுச் சென்று விட்டார்.

எத்துப் பண்டிக்கக் கழகத்துக்குப் பண ஆண்டுவுக்கு முன்பு பட்டம் பெறுவதற்குச் சென்றோ, அதே சென்னைப் பண்டிக்கக் கழகத்தின் முன்னுடையே படுத்து உறங்கி விட்டார்.

அமைதிக்குப் பேர்மோன அந்த மக்கள் தலைவரைத் தொட்டுத் தொட்டுத் தானாட்டும் அந் ஓரை என்றும் ஓயாது. அது ஓராதவரை அவர் புது மனதாயாது.

புதிய மந்திரிகள்

திரு ப. உ. சண்முகம்

திரு சி. ல. ஆதித்தன்

திரு கண்ணன்

திரு சி. சி. சுவாமி

ஆட்டுக்கேடு அருளிய ஆண்டி

ரா. கணபதி

திருவாரூர் மன்னன் அமரசிம்மனுக்கு எதிரே நின்றுகூத்த கணக்காயர் எதையோ நினைத்துச் சிரித்துக்கொண்டார்.

“என்ன சிரிக்கிறீர்கள்?” என்று வினவினான் மன்னன்.

“ஒன்றுமில்லை. இன்று கிண்தி எட்டிய ஒரு குடியானவன் விசித்திரமான ஒரு கதை சொல்லும். அதை நினைத்து சிரிப்பேன்” என்றார் கணக்காயர்.

“அதென்ன விசித்திரமான கதை?” என்று அரசன் ஆவலோடு வினவினான்.

கணக்காயர் சொன்னார்: “அந்தக் குடியானவன் இரட்டைக் கொய்கைச் சேர்த்த வன். கிண்தி எட்ட அவனிடம் பணம் இல்லை. தன்முண்டை ஆட்டை ஒன்றுப் பணம் பண்ணுவாய் என்று கண்டிப்புச் சத்தத்துடன் போனான். சத்தத்தில் ஆடு விலை போகவில்லை. திருப்பூத்துருத்திக்குப் போனான். அந்த ஊரில் சில சேனியர்கள் ஆட்டைரைச் சிக்கு ஆசைப்பட்டு விலை பெருந்தார்கள். அந்த விலை குடியானவனுக்குச் சம்மதமாக இல்லை. எனவே, ஆட்டை ஒட்டிக் கொண்டு இளம்பிழை. அப்போது சேனியரில் ஒருவன் ஏதோ மந்திர உச்சாடனம் செய்தான். ஆடு செத்து விழுந்து விட்டது.

“மகாராஜா! அந்தக் குடியானவனின் திரைத்தைப் பாராடுங்கள். ‘ஆடு செத்துவிட்டது’ என்பதற்காக உங்கனிடம் தத்துவிட மாட்டேன்” என்று கூறிவிட்டு, செத்த ஆட்டைத் தோலில் போட்டுக் கொண்டு தடக்க ஆரம்பித்தான். சேனியர்கள் அதன் பீது ஏதும் செய்வதில்லை.

“குடியானவன் போன வழியில் ஒரு மாமரத்தின் கீழ், அருள் கரக்கும் காவாய தாரி ஒருவர் விற்றிருந்தார். ‘இத்தாய்பா, அந்த ஆட்டைக் கிழை போடு’ என்று அவர் அவனிடம் கூறினார். அவன் அப்படியே செய்தான், அவர் ஆட்டின்மீது கீரைப் புரோகித்து விட்டு, தமது உணவகையாக அதைத் தடவிக் கொடுத்தார்.

“ஆடு அந்தக் கைமே உயிர் பெற்றதெனது விட்டது. ‘ஆட்டை ஒட்டிக் கொண்டு போ’ என்றார் சத்தியாமி குடியானவனிடம். அவனும் ஏதே மகிழ்ச்சியுடன் இளம்பிழை. ஆனால் ஆடு அவனோடு வந்ததாந்தானே! சத்தியாமினையே கற்றிக் கற்றி வந்தது. அது.

“சரி, இந்த ஆண்டிக்கு இப்படி ஒரு பத்தம் இருந்துதான் திரையெழுப்பாளிக்கு விறகு. அதும் (ஆடு) என்னும் பிறப்பற்றது என்றும் ஒரு அர்த்தம் உண்டு. எனக்குப் பிறவா உமையா கிண்புபுத்துவதற்காக இது எப்போதும் என்னுடையனவே இருக்கக் கூடுமான கொண்டிருக்கிறது” என்று சொல்லிப் பெரிதாகச் சிரித்தார் துறவி. “நான் பாடுவீன், அந்தப் பாட்டுக்குச் சரி யாக ஏன் கிருஷ்ணன் ‘ஆடு ஆடு’ என்பேன். ஆடு என்று சொன்னதற்காக ஆட்டைவே அனுப்பி விட்டான்” என்று சொல்லி மறுபடியும் சிரித்தார். “ஏதடா, அந்தச் சேனியர்களை நேருண். கடைசியில் இந்தச் சனியர்கள் ஆட்டைத் தேட்டை போட்டு விட்டாரே என்று பார்க்கிறவா? கவனிப்பவர்தான்! இந்தா. இந்த மண்ணைப் பிடி. கையைத் திரைவாயில் விட்டால் போய்ப் போ” என்றார்.

“பீடி மண்ணை எடுத்துக் குடியானவனிடம் கொடுத்தார். அவர் சொன்னது போலவே அவன் விட்டுக் கு வந்ததும் அது சேனியரின் விட்டது. அந்நின்றுதான் கிண்தி எட்டுவதாக அந்தக் குடியானவன் சொன்னான்.

“அந்தக் கதைகள் நினைத்துத்தான் சிரித்தேன்” என்று முடிந்தார் கணக்காயர். மன்னன் சிரிப்பில் ஆழ்ந்தான். சிறிது போதுக்கும் பின் கேட்டான்:

“அப்படியானால் அது உமக்குக் கதை யாகத்தான் தோன்றுகிறதோ? கிரிப்பதற்குமே அந்நின்று கிண்தி என்று நினைக்கிறீரா?” என்றான்.

கணக்காயர் சிறி கவனி விட்டார். மண்ணை எப்போதும் கணிகும் ஒருசேரக் கூறினான்: “அந்தக் குடியானவனிடம் பிடித்து அவன் குறிப்பிட்ட சாறுவின் இருப் பிடித்ததைத் தெரிந்து வாரும். நான் அவரைத் தரிசிக்க வேண்டும்.”

ராஜா ஆக்ஷேபமாகக் கேட்கலா வேண்டும்?

அமரசிம்மன் திருப்பூத்துருத்திவில்க் கையி கணிகும் மூன் தின்று.

ஞானமும் கானமும் கைத்த நிவ்விய லுத்தியாக விளங்கினார் கையின்கள். அவர் பீது நினைவு திரைச் சொறித்து கொண்டு நின்றுது ஆடு. ஆட்டுக்கும் ஒரு முறை விழுந்த கும்பிட்டான் அரசன்.

“ஆட்டுக்குத்தானே தமக்காரம்?” என்று புன்சிரிப்புக் கேட்டார் வதி.

“ஆம், தங்கள் பெருமை தெரியக் காரணமாகித்தது இதவே அகவகா?” என்றான் அரசன்.

“உன் சிறுமை தெரியவும் அதவேதான் காரணமாகித்தது” என்று கன்னியின்நிச் சொன்னார் சத்தியாமி.

அதற்காக அரசன் கோபிக்கவில்லை. “தாக்கன் வினக்கக் சொன்ன வேண்டும்” என்று விதயமாகவே கேட்டுக் கொண்டான்.

“ஒரு குடியாணவன் கிண்தி செலுத்த முடிவாயின், தன் ஆட்டை விற்றெடுக்க ஏற்படும் படி வரி விதிக்கிறோம், அது நிறுவன இவ்விவரம்?” என்று வினவினார் கலாமின்.

அரசன் வெட்கினை. “நாம் இந்நெய்யாய் பத்தி யோவியாயும், வரி விதிப்பு என்பது ஏதோ மாழ்வாய் காரியம் என்று இருக்கிறதே, இது எவ்வளவு தவறு?” என்று தன்னைத் தானே தொத்து கொண்டான்.

“இனி ஏனோ மக்களைப் பாதிப்பதற்கு வரி விதிக்கிறேன், கலாமி! ஆனால் இவ்வகை நடத்தலைத் தீர்மானிப்பதற்கு மனம் புணர்ந்துகொள்” என்று.

“மன்னா, புணர்ச்சு? புணர்ச்சு தான் ஆற்றுகிறேன். முன்பு உன் கையிலிருந்த புணர் ஆறாகியது? அது போல் இதுவும் ஆறட்டும்” என்றார் கத்தியாமி.

மன்னாருக்குத் தாக்கியாமிப் போட்டது. ஆர்வமாய்க் கலாமினின் முகத்தைப் பார்த்தான். அவரது இதழ்களில் குறும்புச் சிரிப்பு அரும்பி விட்டிருந்தது.

முன்பு அரசரது கைது கையில் நரம்புச் சிவந்தி ஏற்பட்டு அவன் கொல்லொன்று இன்னும் அறியாததான். எந்த கைத்திவந்ததற்கும் அது உட்பட்பட்டவில்க. அப்போது நிருணையாற்றைச் சேர்த்த ஸ்ரீ ஏழை பிராணன் அரசனிடம் வந்து. அவனது புணர்ச்சியை ஏதோ ஒரு லாபிகையால் பிழித்தார். அந்தக் கலையோ நரம்புச் சிவந்தி இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்ததுவிட்டது.

அத்தனைக்கூடப் பொன்னும் பொருளும் வந்த முன்னர், “இந்த அற்புத கைத்திவந்தை எப்படி அறிந்தீர்கள்?” என வினவினார்.

அத்தனை, “எனக்கு கைத்திவந்தை ஏதும் தெரியாது. ஒரு மகான் என்னிடம் இந்த லாபிகையைத் தந்து தங்கள் புணர்ச்சிப் பிழிச் சொன்னார். அவ்வளவே நான் அறிந்தது” என்று கூறிச் சென்றார்.

நிருப்பூத்துருத்தி கலாமின்தான் அத்த மகன் என்பதை அமரரின்மூலம் புரிந்து கொள்ளாதிருக்க முடியுமா?

கலாமின் தன்னிடம் காட்டிய நிருணையை என்ன விம்பி விதி விதித்தான் முன்னர்.

“என் கைத்தி தங்களுக்கு ஏதேனும் கைம் மாறு செல்வ ஆனதாயிருக்கிறதே” என்று.

“எனக்கு குடியாணவர்கள் ஆட்டையோ வேறு ஆய்வினையோ விற்றுக் கிண்தி கட்ட அவசியம் இல்லாதவாறு வரி விதித்தவனைக் குறைத்து, தான் பரிபாலனம் செய். அதுவே கைம்மாறு” என்றார் கலாமின்.

எல்லாம் துறந்த அவருக்கு பார் பிழை உயிராய் புரிய முடியுமா? இருப்பினும் மன்னன் மனம் நிரப்பி அடைபடவில்லை.

அப்போது அரு ஓர் அற்புதம் செய்தது. ஆட்டை அதிர்ஷ்டமாகக் உருவமாகச் சொல்லார்கள். புத்திவீரர்கள் ‘அழகு’ என்றே அழைப்பதுண்டு. ஆனால் இந்த ஆடோ பெரநியோடு ஒரு காரியம் செய்தது. தன் காவால் பூமியில் கோடு இழுத்தபடி மாமரத்தைச் சுற்றி வந்தது. மன்னன் புரிந்து கொண்டான்.

கோபுரத்தை எங்கிருக்கும் இருந்த நிலத்தை கலாமின்கூடப் பட்டா செய்து நத்தான். அங்கு கலாமின்குக்கு இருக்கையுள் ஆவனும் இருக்குமானம் எடுத்தான்.

கலாமினோடு இரத்தில் சிறிதும் சம்பந்தமின்றி, கன்னகைப் பாடிக்கொண்டும், ஆட்டுக்குத் தழைக்கி ஊட்டிக் கொண்டும் ஆனந்தமாக இருந்து வந்தார்.

கூடுவம் செய்தது. கலாமினிடமிருந்து அரசருக்கு அழைப்புச் செய்தது.

பரிபாலம் புடைமூழ் அரசன் நிருப்பூத் தருத்திக்கு வந்தான். அங்கு அத்தனைகளும், அடிவாரங்களும் குழுகி இருந்தனர்.

கலாமின், அவரத்தின் கருவறையை அடைந்தார். குடையில் புலாத பெருநிலையை அடைந்து. கர்ப்புரக் குன்று எரிவது போல் அப்படியே கண்ணன் என்ற கரிப்போதியில் கனிந்து விட்டார்.

அது மானி மாதத்து மக்களிடமிருந்து அஷ்டமி திதி, பக்தியும், பழகியும், சை நீர்த்தனமும் அறிந்தவர்களுக்குச் செல்வாய் அது ஒரு மகத்தான புணர்ச்சி திதி.

விவாககருடனும், து வரே வகுடனும் கைத்து மிக்கத் தக்கவரும், “நிருணைய விவாக தரக்கிணி” என்ற இவ்வ தூதத் தந்தவருமாய். ஸ்ரீமத் நாராயண நீர்த்த கலாமின் நிருப்பூத்துருத்தியில் கண்ணனோடு கைத்திவந்தை அக்கலா அது?

இன்றும் அத்த தங்கலில் அங்கு விழாவுள் ஆராதனைவும் நடக்கின்றன. நாராயண நீர்த்தருக்கு மிதம் தந்த மாமரமும், அவர் கண்களில் கோவிலும் அங்கு இன்றும் இருக்கின்றன, அங்கு சைத்திம் இருக்கிறது; பக்தி இருக்கிறது.

வாகுற்றுகளும் மேலாக புத்தகரையும். இவைகளுக்கும் போல் ஆட்டிடம் பரிசு கொண்டு பரிபாசிக்க அங்கு உன்னமும் அங்கு செவ்வியாக வாழ்கிறது!

தஞ்சாவூரிலிருந்து நிருணையாறு செல்லும் மாரிக்கத்திலுள்ள நிருப்பூத்துருத்தியில் இம்மாதம் 24த் தேதியிலிருந்து 26த் தேதி வரை ஸ்ரீ நாராயணநீர்த்த கலாமினின் ஆராதனை மகோற்சவம் நடக்கிறது. அஷ்டமிப்பாவி 24த் தேதியன்று கலாமின் கைவலியை பெற்று நிறத்திய விசேஷ வடிப்பாடு தடைபெறும். கலாமினின் நிருணைய விவாக தரக்கிணிப் பாடக்கிண்க் கொடை இரைக் கச்செரிக்க நடக்கும். ஆராதனை உற்சவக் குழுவின், “நிருணைய விவாக - தரக்கிணி”வை தங்க முறையில் பதிப்பித்து வெளியிடவிருக்கிறார்கள். பக்தர்கள் விழாவில் கைத்து கொள்ளுமாதும் புத்தகப் பிரகரத்துக்குப் பொருளுதவி புரிவோரால் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றனர். தன்மொடை அனுப்ப வேண்டிய விவரம்:

திரு என். வேங்கடராமன், பொருளாளர், ஸ்ரீ நாராயண நீர்த்த கலாமி ஆராதனை உற்சவக்கமிட்டி, 1-8 அக்கிரகாரம், நிருப்பூத்துருத்தி, தஞ்சாவூர்ப்பட்டம்.

கிண்டி பொறியைக் கண்ணா
கண் அரங்கக் கட்டாயம் கண்
பிரிட்டி வரவேற்றுக் கொண்
டிருந்தது.

கட்டமாவது கண் பிரிட்டிவ
தாயது?

ஆமாம்! வண்ண கிண்டிவரை
நுழைவு வாரியலின் மேல் தனத்
திக் மகதகாபுப் பொருத்தி
அவைகளை மாற்றி மாற்றி ஏற்றி
அவைக்கும் போது கண் இமை
களில் காணும் கவரிச்சி அந்த ஒளி
பேதங்களிலும் தோன்றுகிறது.

"இங்கே என்ன விசேஷம்?"

"கண்ணா கண் நாடகப்
போட்டி! இன்றைக்குத்தான்
ஆரம்பம்! ஐந்து நாள் கண்ணா
கண் காள்! அமரிககணமாக
இருக்கும்! உங்களை போய்கோ!"
என்று உபசரிக்கிறார் ஒரு மாணவ
நண்பர்.

கண்ணாவுடையவர் கண்ணாக்கள்

டிபே கடைப்பிடிக்கிறேன்! அந்த
கார்ப்பாஷனையும் அசல் ரொஷு.
பாஷனையும், பக்கத்திலே பக்
கத்திலே இருக்கிற இரண்டு
ரேடிவோ ஸ்டேஷன்கள் ஒளிபரப்
பிடு மாநிலி ஐயாய்க்கிறேன்!"

அந்த நாடகம் முடியும் வரை
விட அரங்கத்தில் பிரிட்டியை
அவ்வாறாக எழுத்து ஒலிபெற்றது.

கிண்டி பொறியைக் கண்ணா
மாணவர்களின் தயாரிப்பு இந்த
"முன் துக்கம்". போட்டியில்
கனத்து கொள்ளாமல், விருத்
தினர்களின் மகிழ்விக்க முன்னதா
கவே தங்கள் திறமையை முக்
கால் மணி தேரத்தில் காண்பித்
தது நிர்ந்தாரர்கள்.

அடுத்த நாடகம் தொடங்கு
கதற்கு முன்னால் இடைவேளை.

அதா மக்களுக்கிடம் ரூஸ்
கிக்கார்ட் மூலம் இனிமையாக
ஒலிக்கத் தொடங்குகிறது.

கண்ணாவுடையவர் கண்ணாக்கள்

கல்வியாளர் கலை விழா

கண்ணா மாணவர்களிடையே ஓர் இடம்
பிடித்து உட்காருகிறேன்.

மேடைமீது முகம்மத் - பின் - துக்கத்
தீண்டு கொண்டிருக்கிறார்.

"சேர்சே!.... எதைத்தான், பாருதான்
காப்பி அடிப்பது என்பது இக்கிவா?"
என்று அங்கவாய்க்கிறார் ஒரு மாணவர்.

"காப்பியுமின்றி, சாப்பாடியுமின்றி, அசல்
ஒளிநிலை கொண்டு காப்பி! இவரு
முகம்மது - முன் - துக்கத்! 'சேர்' இவருக்
குப் பின்னாலே கனத் முகம்மது - பின் - துக்
கத்!" என்ற பதிக் பின் வக்கைவிரிந்து
கவாலாக ஒலிக்கிறது.

"மேடைமீது பாருதா? நம்ப நிவாக
நாணு? இருமொழிக் கொள்ளையை அப்ப

(அதிகாரப்படுத்தி) பக்கவாசல் கண்ணா

முக்கத்து முன் துக்கத்

‘கடவுள்களிலிருந்து வந்தவர்’

பகிர்ந்தவர்

அய்யனவுதான்! மாணவர்களின் கண்டனக் குரல் ‘உஷ்’ என்று புலவாக விசை தொடங்குகிறது. ஒரே இடைவிடாத ‘உஷ்’தான்.

“உங்களுக்கு நிர்த்தியப் பாட்டு பிடிக்காதா?” என்று பக்கத்தில் இருக்கும் மாணவரிடம் கேட்கிறேன்.

அவர் குரலைச் சிரமப்பட்டுத் தணித்துக் கொள்கிறார். “எனக்கு வதா பாட்டுக்கு உயிர் லா! விட்டேயே திரைப்படப்போதெல்லாம் அந்த சங்கீதத்தில் குற்கிக் கொண்டு இருப்பேன்!...ஆனால் இங்கே எங்காருடனும் சொந்தம்...”

அவர் முடிக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவர் மனம் புரிகிறது. சூழ்நிலை புரிகிறது. சிக்கலாடிக் கவிதம் இடைவழியிலேயே தெய்வம் மறைகிறது.

மேடையில் மைக் முன் அன்பர் ‘வனிதனா’ தோன்றுகிறார்.

“பெண்கள் கிறிஸ்துவக் கத்தூரி மாணவிகள் நாடகம் நடத்த வரவில்லை. ஆகையால் திரைப்பட நுணுக்கக் கலைக் கத்தூரி மாணவர்கள் தங்கள் நாடகத்தை அடுத்தாற் போல் நடத்துக் காட்டுவார்கள்” என்கிறார் லா.

“தனாம்! மெல்லிற்றுச் சாப்பிடக் கிளம்பலாம்! நேரமாகிறது” என்று இதுவரையில் காவல்மத மறத்திருத்த ஞான கோஷ்டி நிமிர்வென்று எழுந்து வெளிநடப்பு செய்கிறது. பசுவைவிட ஏமாற்றமே அந்த தடையில் தெரிகிறது.

தாதகவென்று ஸ்ரீமது உடைகள் பரபரக்கக் கக்கர வரித்தி அசோகன் மேடையில் தோன்றுகிறான். நாடகத் தின் பெயர் ‘ஏழாம் தூன்’.

“சினிமாக் கத்தூரி! அதுதான் தூன் பிரமாதம்!”

“அசோகனுக்கும் மைக்குக்கும் சண்டைபா? விட்டேயே போகமாட்டேன் என்கிறானே?”

“அது கம்யூனியோ போனிக் மைக்! கந்திரி பாத்திரங்கள் பெருகத்தான் எடுக்கும்.”

ஆகதான போபோலோவன் ஞான

“ஞானவோ! ..... அந்த ஞானி வேளும் போனான், அப்பவும் கேட்கலியே!”

“ஞானி கைக்கம்மா!”

“ஞானி மகன் கம்மாவுக்கு அக்காவா?”

அசோகன் அரசு நாடக பாணியில், “நாந்நாந்நாந்நாந்நாந்” என்று சிரிக்கிறான்.

மாணவர் குழாமும் அநேக குதியில் ஒரு “நாந்நாந்நாந்நாந்” கோஷம் எழுப்புகிறது.

இரண்டாம் தூன் மூன்று கத்தூரிகள் தங்கள் திறமை கைக் காட்டுவதாக ஏத்பாடு. கட்டாக்கி மெழுகக் கத்தூரி யும் அசோகரும் கத்தூரியும் கடைசி நேரத்தில் தங்கள் பங்கை ரத்து செய்து விட்டே, முழுப் பொறுப்பையும் புதுக் கத்தூரி தாங்க வேண்டிய

விஸ்டி ரீஷ வர்கதரீசி கிருஷ்ணன்

தாயிற்று. "காதலிக்க பாருமின்ன" என்பது புதுக் கண்ணாடி மாணவர்களின் தூடகம், சுதாநாயகியாக நடத்த மாணவர் கொஞ்சம் உடம்பச் சிரமப்படாமல் கழுத்தை ஒரு பக்கம் சாய்த்தவாறே தடித்தார். புதுமைத் தலைப்பு நோலியிருந்து தழுவிவிடலாம் என்ற பயமாகவும் இருக்கலாம். மார்த்துக் கொண்டுநின்றுக்கொண்டுத் தங்களுக்குத்தான் கழுத்துச் சுளுக்கு வந்து விட்டதோ என்ற பிரமைமயம் ஏற்பட்டது.

மூன்றாம் நாள் அறிவிக்கப் பட்டிருந்த மூன்றாம் கண்ணாடி கழுவும் தங்கம் தடிக்க மாணவர்களை நேரத்தோடு அரங்கத்துக்கு அழைப்பி வைத்திருந்தன. சென்ட்ரல் மாளிகைக்கெனியின் தூடகம் 'வாருக்கு மாப்பிண்டை வாரோ'. மக்களாய் மாப்பிண்டை மாணவர் மனைக்கெனியின் மேலடக்கு வந்ததுடன் ஒரே கவகைப்பு.

"பட்டு மாமி சேன் இன்னும் ஒவ்வியா?"
"அடெயப்பா! என்ன கிரட்டு கிரட்ட?"

"நாம் சில புரொபரர்களை கிரட்ட மாநிலியா?"

"இன்செய்வரீங் காஸெத் அட்கிஷன் விவகாரங்களைப் பற்றி எப்படியாவது ஒரு ஜோக் அடிக்கடறாங்க!"

"இது இன்ஜினியரீங் காலேஜ் மேலடல்வியோ? குறு பத்தி, தெய்வ பத்திய்கற மாநிலி மேலடல்பத்தின்று வைக்கப்போம்!"

அழகப்ப செட்டியார் பொறியியல் கண்ணாடி அடுத்தாற்போய் தடித்துக் காட்டிய தூடகம் "கண்டலனே, கண்டகண்ட கணவா!"

"ஜோக் இருக்கு, சரக்கு இவ்வியே?"

"மாடர்ன் டிராமாக்களைப் பற்றி உனக்கு ஒண்ணுமே தெரியாதா!"

"நான் என்ன, அரிஸ்டோபியனில், சோபா கனில் இவாகிட்டே என்னாய் அந்தக் காவதி திவ அபரவடிவா இருத்தவனா? தானும் மாடர்ன்வாண்டா!"

தாம்பரம் கிறிஸ்துவக் கண்ணாடி மாணவர்கள், தமிழ் பேசும் பாண்டியனேயே ஆகிய வத்தைப் பேசி, ஓர் அருமைமயான சிறு நகைச்சுவை நாடகத்தை அளித்தார்கள். தடிப்பும் உழைப்பும் கலந்திருந்தது. "பி. ஐ." என்று பெயர்,

தாங்காமல் தான் தாக்கு கண்ணாடியினில் பெயர்கள் நிகழ்ச்சி நிரலில் இருந்தன. ஆனால் கிறிப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்வியும், இன்டியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் டெக்னாலஜியும் பிள்வாக்கியிடையே, என். ஐ. டி. டி. மகனிட் கண்ணாடியும், பச்சையப்பன் கண்ணாடியும் தங்கள் பணியைச் செய் மூன் வந்தன.

"கொடுகளையிருந்து வந்தவன்" என்ற ஆங்கில தூடகம் எஸ். ஐ. இ. டி. மாணவர்களின்வது, புன்னடும் கோட்டும அளவித்து பெண்கள் மேலடலில் வந்தவந்தார்கள். மாணவர்கள் கவனிக்கத் தட்டிப் பாராட்டிக் கொண்டே ஏழா ஏழ் இருந்தார்கள்.

"காதலே டயலாக் ஒன்றும் விழ மாட்டேன் என்விறதே!"

"அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். நமக்காவா?"

"விழை டயலாக்கும் புதிவியே!"

"தேத்து இவ்வியைப் புதிவியே!"

"அது தமிழ் இவ்வியை! இது இவ்வியை இவ்வியை!"

"அரெய்வாதி" என்ற பச்சையப்பன் கண்ணாடி மாணவர்களின் தூடகம், துணிச்சலாக இன்றைய அரசியலை, மத்தியிகள், மாணவர்கள் பாத்திரக்கலாடன் படம் பிடித்துக் காட்டியது.

"கொவ்லுட்டாண்டா!"

"பிச்சட்டாண்டா!"

"மத்தியியோட பிளூன் எப்படிச் சமாளிக்கிறது பாரு!"

"பழைய மத்தியி புது மத்தியிக்குடே எப் படிச் சுவையுரு பாரு!"

மனம் திறந்த கரகோஷத்துடன் போட்டிகள் குற்றப் பெற்றன. வெளியே வரும் போது பொறியியல் கண்ணாடி மாணவர்களான இவ்மக், துணி, கணபதி ஆகிய மூவரும் சேர்ந்து திட்டிய ரங்கோலி ராதா கிருஷ்ண நம்மாபப் பிரயிக்க வைக்கிறது. ஒரு மாணவராக திட்டப்பட்ட தில்லாறு மாகணம்பான் சிவாஜி சங்குசகந்தரம் ஒவியங்களும் கவகில் காணப்படுகின்றன.

கண்டி தான் பரிசளிப்பு சிறா. பரிசளிப்பவர் சொல்லார் ஜாஸ்கி. கலை அரங்குக்குள் செனகார் ஜாஸ்கி துறையும்போது "அடுத்த தாத்து அப்பாத்தாத்தப் பார்த்தேனா" பாட்டு ஒலிபரப்பியபடுகிறது.

கைப் பிடி காலியத்திரி வரவேற்புக் கூற எழுந்திருக்கிறார்.

அவருக்கு ஒரு "கஷ்டம்...ஷ்" வரவேற்பு அளிக்கிறார்கள் மாணவர்கள்.

மோட்டி தீபதிக்கையில் ஒருவராக இருந்த திரு. பி. எம். ராமமயர பேச எழுந்திருக்கிறார்.

"தாத்தா!" என்ற குரல் அரங்கத்தின் மூலையிலிருந்து எழுகிறது.

"என் அப்பன் தான் இத்தக் கண்ணாடியில் படித்தான். இப்போது என் பேரப் அப்பனும் படிக்கிறான் போகிறுக்கிறது!" என்று சமாளிக்கிறார் ராமமயர.

பரீகளை வழங்கிவிட்டு செனகார் ஜாஸ்கி தானு வார்த்தைகள் மூலமிவற்றில் பேசுகிறார். மாணவர்கள் அரசியல் விட்டு ஒதுங்கி தீதக் வேண்டும் என்று பொருள்படும் படி பேசுகிறார்.

செனகார் ஜாஸ்கி அமர்த்ததும், காமிராவும், தொழிலாளக் கண்ணாடி இன்ஸ்பரர்கள் "பனிப் பனிச்" என்ற படம் எடுக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

"தம்ப ஆன்தான போட்டோகிராபர் ராஜ் இப்பது ரோட்படம் எடுத்திருப்பாரு?"

"மேலேயே இருக்கும். வெறும் படுதா வைக்கட விடாமல் எடுக்கிறார்."

இத்த சம்பவங்களைப் ராபுக் கொள்வது போல, அத்த இன்ஸ்பர் ஒழுங்கு இத்தப் பக்கமும் திரும்பி ஒரு படம் பிடிக்கிறார். அவர்களைப் பொறியியல் கண்ணாடி மூன்றாம் ஆண்ட மாணவர்.

மாணவரி உவமே தனி! அடெயப்பா! என்ன உற்சாகம்! ஐந்து நாள் கலவாணம்! இன்னும் ஐந்து வருடங்களுக்குத் தேவை யான துயிலும், கிண்டல் கவையும் வாயம்.

- கோமதி கலாமினாதன்

புதியது!

தலைவலியைப் போக்க உபரி வலிமையுள்ள வலிநீலாரணி

பவரின்

 Powerin (ரப்பிட்ஸ்) வலியை முதியாக்கிறது.

தலைவலி, தசை வலி, பல் வலி,
ஜுவோதோலம், அப்பகு ஒத்தியவற்றால்
ஏற்படும் அவதிகளை சக்தியுடன்
அபாயமற்ற முறையில் எதிர்க்கிறது.

*கிழங்க எலிதாஸ் ஒரே கைப்பூசல் வடிவிலும்,
பிளாட்டோ பூசல்கள்: ஜெல் அமைதல்
& கம்ப்ளெட் சிட்.

PW-5-132 TM

பொன்னியின் செல்வன்

நாணகாம் அத்தியாயம்

நள்ளிரவில்

அமர்
கல்கி

இரவு பொழுதும் - ஆன பிறகு வந்த
நிபந்தையன் கலங்கரை விளக்கில் தலை
வரைத் தலிபாட்டச் சந்தித்து இலங்
கைக்குத் தான் அவசரமாகப் போக
வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்தான்.
இயாக விடங்கக் களையர் என்னும்

பெயருடைய அப்பெரியவர் தமது வருத்
தத்தைத் தெரிவித்தார்.

"இந்தக் களையோரத்தில் எத்
தகையோ பெரிய பாடல்களும் சிறிய
பாடல்களும் ஒரு காலத்தில் இருந்தன.
அவையெல்லாம் இப்போது சேதுக்
களாக்குப் போய்விட்டன. இலங்கை
யில் உள்ள நமது கையத்தில் உதவித்
தராததான் போய்விடுகின்றன. எனக்
குச் சொந்தமாக இருண்டு 14-ருகள்
உண்டு. அவற்றுள் ஒன்றில் நெற்று வந்த

இரண்டு மனிதர்களை எதிரிக் கொண்டு
என் மகன் போயிருக்கிறான். அவன் எப்
போது திரும்பி வருவான் என்று தெரி
யாது, என்ன செய்யட்டும்?" என்றார்.

"அந்த மனிதர்கள் யார்? அவர்கள்
ஒருமாதிரி ஆட்கள் என்று தங்கள்
குமாரி கூறினாள்?"

"ஆமாம்; அவர்களைக் கண்டால்
எனக்கும் பிடிக்கவில்லைதான். அவர்கள்
யார் என்பதும் தெரியவில்லை; எதற்

காகப் போகிறார்கள் என்பதும் தெரிய
வில்லை. மழுவிலட்டையரின் பனை
இலச்சினை அவர்களிடம் இருந்தது.
அப்படியும் தான் என் மகனைப் போகச்
சொல்லி விடுக்க மாட்டேன். ஆனால்
என் மருமகன் மிகப் பளகத்தானை
பிடித்தவன். பை திசையப் பணம்
கொடுப்பதாக அவர்கள் சொன்னதைத்
கேட்டுவிட்டுப் புதுஷன் போக வேண்
டும் என்று வற்புறுத்தினான்..."

"இது என்ன ஸ்யா, வேடிக்கை? வீட்டுக்கு உட்கார் அனுப்புவம் இல்லாத ஒரு சிறு பெண் சொன்னால், அமைத்தான் உங்கள் மகன் கேட்டே வேண்டுமா?" என்றான் வந்தியத் தேவன். பிறகு சிறிது தயக்கத்துடன், "மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள், அது தங்கள் குடும்ப விஷயம்!" என்றான்.

வந்தியத் தேவனுக்கு அப்போது சேந்தன் அழகன் இக் குடும்பத்தைப் பற்றிக் கூறியது நினைவு வந்தது.

சேந்தன் அழகனையும் அவன் தாயா ளையும் அவர்கள் வீட்டில் தான் தங்கி யிருந்ததையும் பற்றி வந்தியத் தேவன் அவரிடம் கூறினான்.

"ஆகா! அந்த ஆள் நீதானா? உன் னைப் பற்றிச் செய்தி இங்கே முன்னமே வந்துவிட்டது. என்னை நாடெங்கும் தெடுகிறார்கள்?"

"இருக்கலாம்; அதைப் பற்றி எனக் குக் தெரியாது."

"நீ ஏன் இவர்களுக்கு அவதூறமாகப் போக விரும்புகிறாய் என்று இப்போது எனக்குத் தெரிகிறது."

"பெரியவரே! தாங்கள் நினைப்பது சரியல்ல, என் மயிழைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக மட்டும் நான் இவர்களுக்குப் போகவில்லை. அங்கேயுள்ள ஒருவருக்கு மிக முக்கியமான ஒன்று உண்டு கொண்டு போகிறேன். தாங்கள் வேண்டுமானால் அதைப் பார்க்கலாம்."

"தேவையில்லை, இவ்வாயிராட்டி உன்னைப் பற்றி எழுதியிருப்பதை எனக்குப் போதும். ஆனால் இச்சமயம் நீ கேட்கும் உதவி என்னால் செய்ய முடிய வில்லை!"

"இன்னொரு படகு இருப்பதாகச் சொன்னீர்களே?"

"படகு இருக்கிறது. தள்ளுவதற்கு ஆள் இல்லை. நீயும் உன்னுடைய சிறந்த தனும் தள்ளிக் கொண்டு போவதாயிருந்தால் தருகிறேன்..."

"எங்கள் இருவருக்கும் படகு ஒட்டத் தெரியாது. எனக்குத் தன்னை என்னுடைய கொஞ்சம் பாரம், அதிலும் கடல் என்றால்..."

"படகு ஒட்டத் தெரிந்தாலும் அது பவம் இல்லாதவர்கள் கடலில் படகு ஒட்ட முடியாது. கடலில் கொஞ்ச தூரம் போய்விட்டால் கரை மலறந்து விடும். அப்பறம் இதை தெரியாமல் திண்டாட வேண்டி வரும்."

"என்னுடன் வந்தவனை நான் அழைத்துப் போவதற்குப் இல்லை. அவனை மூலதனமாக மோசப்பதற்காக இங்கே விட்டுப் போக வேண்டும். ஏதாவது ஒரு வழி சொல்லி நீங்கள் தான் உதவி செய்ய வேண்டும்."

"ஒரு வழி இருக்கிறது. அது எளிதில் நடக்கக் கூடியதன்று. நீயும் முயற்சி செய்து பார்! அதிர்ஷ்டம் உன் பக்கம் இருந்தால்..."

"நான் என்ன செய்ய வேண்டும் பெரியவரே! கொன்னால் கட்டாயம் செய்கிறேன்" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"இந்தப் பகுதியிலேயே பூங்காவுடையப் போல் காமரத்தியமாகப் படகு தள்ளத் தெரிந்தவர்கள் வேறு யாரும் இல்லை. இவ்வளவுக்கு எத்தனைபோதடவையோ வந்திருக்கிறான். அவனிடம் தான் சொல்லுகிறேன்; நீயும் கேட்டுப் பார்!"

"இப்போதே கூப்பிடுங்களேன்; கேட்டும் பார்க்கலாம்."

"வேண்டாம். மிகப் பிடிவாதக்காரன். இப்போது உடனே கேட்டு 'முடியாது' என்று சொல்லி விட்டால் அப்பறம் அங்குடைய மனத்தை மாற்ற முடியாது. நாளைக்கு நல்ல சமயம் நோக்கி அவனிடம் நான் சொல்லுகிறேன். நீயும் தவியே பார்த்துக் கொள்!"

இவ்விதம் தியாக விடக்கக் களையக் கூறிவிட்டுக் கலங்கரை விளக்கை நோக்கிச் சென்றான்.

அவருடைய வீட்டுத் திண்டிலாயில் வந்தியத் தேவன் படுத்தான். அவனுடன் வந்த வைத்தியர் மகன் முன் வரிக் தூங்கிப் போய் விட்டான். வந்தியத் தேவனுக்குள் திண்டிரையானம் செங்க களைப்பினால் தூக்கம் உண்டாகச் சுற்றிக் கொண்டு வந்தது. விடையில் தூங்கிப் போனான்.

திடீரென்று தூக்கம் கலைத்து, உதடி நிற்கும் ஒரே கேட்டது. கலைத்து மூடியிருந்த கண் இமைக்கிக் கஷ்டப்பட்டு வந்தியத்தேவன் திமிது பார்த்தான். ஓர் கருவம் வீட்டுக்குள்ளே புகுந்து வெளியேறிக் சென்று தெரிந்தது. மேலும் கலங்கமாகப் பார்த்தான். அது ஒரு பெண்ணின் உருவம் என்று கண்டான். கலங்கரை விளக்கின் வெளிச்சம் அந்த உருவத்தின்பேல் விழ்ந்தது. ஆ! அவள் பூக்குழனிதான்! சத்தேகமில்லை.

அவள் எவ்வளவு நம்பிடம் சொன்னாளோ! "நடு நிதியில் என்னைத் தொடர்ந்து வா! என் காதலர்களைக் காட்டுகிறேன்!" என்றான். அது ஏதோ விளையாட்டுப் பேச்சு என்றல்லவா அப்போது நினைத்தோம்? இப்போது இவள் உண்மையிலேயே ரன்செரில் எழுத்து போகிறாளோ? எங்கே போகிறாள்? காதலையோ, காதலர்களையோ பார்க்கப் போவதா புகுந்தான் அப்படி நம்பிடம் சொல்வானா? 'பின்தொடர்ந்து

வந்தால் காட்டுவதென் என்பானா? இதில் ஏதோ மர்மமான பொருள் இருக்க வேண்டும்! அப்படி ஒருவேளை... எப்படி விரும்புதாலும் பின்தொடர்ந்து போய் என் பார்த்துக் கூடாது! நாளைக்கு இவனிடம் தயமாகப் பேசி இவர்களுக்குப் பட்டு தள்ளிக்கொண்டு வரச் சம்மதிக்கப் பண்ண வேண்டும். அதற்கு இப்போது இவனைத் தொடர்ந்து போவது உதவியா விடுக்க வாம். ஏதாவது இவளுக்கு அபாயம் வரக் கூடும்! அகிலிருந்து இவனைக் காப்பாற்றினால் நாளைக்கு நாம கேட்ப தற்கு இணங்கக் கூடும் அல்லவா?

வந்தியத் தேவன் சத்தம் செய்யாமல் எழுந்தான். பூங்குழலி போகும் வழியைப் பிடித்துக் கொண்டே போனார். சாயங்காலம் சேற்றுப் பள்ளத்தில் அழுத்தப்போது அடைந்த அறுபலம் அங்குக்கு நள்ளிய ரூபகம் இருந்தது. அம்மாதிரி மறுபடியும் தேர்வதை அவன் விரும்பவில்லை. ஆகையால் பூங்குழலியை அவன் பார்வையிலிருந்து தவற விட்டுவிடக் கூடாது.

கையங்கரை விளக்கிலிருந்து கொஞ்ச தூரம் வரை வெட்ட வெளியாக இருந்தது. ஆகையால் பூங்குழலியின் உருவமும் தெரிந்து கொண்டிருந்தது. அவன் போன வழியைப் போவதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. அவன் அருகில் போய் பிடித்துவிட வேண்டும் என்று எண்ணி விரைவாக நடத்தான். ஆனால் அது சாத்தியப்படவில்லை. இவன் வேகமாய் நடக்க, நடக்க, அவனுடைய நடை வேகமும் அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது. இவன் பின்தொடர்ந்து வருவதை அவன் உணர்ந்ததாகவே தெரியவில்லை.

திறந்த வெளியைக் கடத்ததும் காடு அடர்ந்த மேட்டுப் பாங்கான பூமி வந்தது. நேரே அதன் பேரில் ஏறாமல் பூங்குழலி அந்த மேட்டைச் சுற்றிக் கொண்டே போனான். மேடும் காடும் முடிந்த முனை வந்தது. அந்த முனையை வளைத்துக் கொண்டு சென்றான். வந்தியத் தேவனும் விவரத்து சென்று அந்த முனை நிரும்பியதும் சுற்றுத் தூரத்தில் அவன் போய்க் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். "நல்ல வேளை!" என்று வதரியம் கொண்டான். ஆனால் அடுத்த கணத்தில் திடீரென்று அவனைக் காணவில்லை!

எப்படித் திடீரென்று மறைந்திருப்பான்? இது என்ன மாயமா மந்திரமா? அங்கே ஏதாவது பள்ளம் இருந்திருக்குமோ? ஓட்டமும் நடைமுகமாகப் போய்ச் சுமாராகப் பூங்குழலி எங்கே நின்று மறைந்தான் என்று தோன்றி

வதோ, அந்த இடத்துக்கு வந்தான். அங்கே நின்று நானா பக்கமும் பார்த்தான். மூன்று பக்கங்களில் அவன் போவதற்கு முடியாது. போவதற்குத் தான் கண்ணிலிருந்து மறைந்திருக்க முடியாது. அங்கிடத்தில் காலே ஐரக்கிரதையாக ஊன்றி வைத்துப் பார்த்துக் கேறு கிடைப்பாது என்பதையும் நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டான். ஆகையால் மேட்டின் மேல் ஏறிக் காட்டுக்குள்ளேதான் போவதற்கு வேண்டும்.

இன்னும் கொஞ்சம் உற்றுப்பார்த்தான். குத்துச் செடிகள் அடர்ந்த அந்த மேட்டில் ஏறுவதற்கு ஒன்றையடிப் பாதை ஒன்று இருப்பது தெரிய வந்தது. வந்தியத் தேவன் அதில் ஏறினான். எறுப்போது 'திடீ' திக் என்று அடித்துக் கொண்டது. அங்கே கைக்கரை விளக்கின் மங்கிய வெளிக்கூழும் வரவில்லை. மாலைப் பிறை முள்ள மேயை எடையில் முழுவெ மறைத்துவிட்டது. மீதுமினுத்த நட்சத்திரங்களின் வெளிச்சத்திலே வழி காட்டுகிறதுப் போக வேண்டி யிருந்தது. அந்த வழியையும் கொஞ்ச தூரத்துக்கு அப்பால் காணவில்லை. குத்துச் செடிகளும் குட்டை மரங்களும் பயங்கர வடிவங்களைப் பெற்றன. அவற்றின் நிழல்கள் கரிய பெய்களாக மாறின. செடி, களை இவைகள் அடியபோது நிழல்களும் அசைத்தன. ஒர்போர் அசையும் வந்தியத் தேவனுடைய நெஞ்சை அசைத்தது. அத்தக் கரிய இருளிலும் திழ்வினும் எங்கே என்ன அபாயம் காத்திருக்கிறதென்ற யார் கண்டது? விஷ குத்துக்கள், கொடிய விலங்குகள் பதுங்கி யிருந்து பாயலாம். அபாயம் மேலிருந்து வரலாம். பக்கங்களிலிருந்து வரலாம். பின்னாலிருந்தும் வரலாம். அட்டா! இது என்ன இங்கே வந்து அகப்பட்டிருக்கான்போம்? அகவில் வேலைக் கூட எடுத்து வரவில்லையே?

அது என்ன சலசலப்புச் சத்தம்? அந்த மரத்தின் மேல் தெரியும் அந்தக் கரிய உருவம் என்ன? அந்தப் புதரின் இருளை இரண்டு சிறிய ஒளிப் பொட்டுக்கள் மின்றுகின்றனவே. அவை என்னவா யிருக்கும்?

வந்தியத் தேவனுடைய கால்கள் அவனை அறிவாமல் நடுங்கின. சரி! சரி! இங்கே என்ன தமக்கு வேலை? எதற்காக இங்கே வந்தோம்? - என்ன ஆர்வம்? உடனே இறங்கிப் போய் விட வேண்டியதுதான்!

இறங்கலாம் என்று எண்ணித் திரும்ப யத்தனிக்கத் துணுக்கில் ஒரு குரல் கேட்டது. நெஞ்சைப் பிளக்கும் குரல்:

பெண்ணின் குரல், ஒரு விம்மல் சத்தம்.
பிறகு இந்தப் பாடல்: -

**"அங்கடலும் ஒய்த்துக்க
அங்கடல்தான் போக்குவதே!
நினைவும் பிறழ்வதே!
நெடுசத்தான் விழுவதே!..."**

வந்தியத்தேவன் அம்மேட்டிலிருந்து
கீழே இறங்கிச் செல்லும் போகையை
விட்டு விட்டான். குரல் வந்த இடம்
தொக்கி மேலே ஏறிலான். விரைவில்
மேட்டில் உச்சி தெரிந்தது. அங்கே
அவன் நின்று கொண்டிருந்தான்.
பூங்குழலிதான். பாடியது அவந்தான்.
வானத்தில் கடர்விட்ட நட்சத்திரங்
களைப் பார்த்துக் கொண்டு பாடினான்.
அந்த விண் மீன்வளையே அவனுடைய
பாட்டைக் கேட்கும் ரகசிய மகாசபை
யாக நினைத்துக் கொண்டு பாடினான்
போனான்! நட்சத்திரங்களும் அந்தச்
சோகை கிதத்தைக் கேட்டு உடல்
விலிந்தன. நட்சத்திரங்களில் ஒன்று
தூமகேது. அதிலிருந்து விளம்பிய
கதிரில் சுற்றை நீண்ட தூரம் விசிறி
போய் வி ரீ த்து படர்ந்திருந்தது.
மேட்டின் உச்சியில் அந்தப் பெண்ணின்
நிழல் வடிவமும், அவனுடைய குரலும்
கிதமும். வானத்தில் தூமகேதுவும்
சேர்ந்து வந்தியத்தேவனைத் தன் வய
மிழக்கச் செய்தன. அவனுடைய
கால்கள் அவனை உச்சி மேட்டில்
கொண்டு போய்ச் சேர்த்தன.

**பூங்குழலிக்கு எதிரில் நெருக்கு
நேராக அவன் நின்றான். அவனுக்குப்
பின்னும், வெகு தொலைவு என்று
காணப்பட்ட இடத்தில், கலங்கரை
விளக்கின் விவந்த ஒளி தொன்மியது.
அதைப்போட்டி விரிந்த கடல் பரந்து
கிடந்தது. கடலுக்கு எகிறிட்டு
வரையறுத்ததுபோல் வெள்ளிய அலைக்
கொடு நீண்டு வளைந்து சென்றது.**

**"வந்து விட்டாயா? நினைவில்
கும்பகரணனைப் போல் தூங்கினாயே
என்று பார்த்தேன்..."**

**"விட்டுக் கதவு திறந்த சத்தம்
கேட்டு விழித்துக் கொண்டேன். நி
விடு விடு என்று நடந்து வந்து விட்
டாய்! திரும்பியே பார்க்கவில்லை.
அம்மம்மா! உன்னைத் தொடர்ந்து
ஒடி வருவது எவ்வளவு கஷ்டமாய்ப்
போய் விட்டது?"**

"எதற்காகத் தொடர்ந்துவந்தாய்?"

**"நன்ம கேள்வி! நீதானே வரச்
சொன்னாய்? மறந்து விட்டாயா?"**

**"எதற்காக வரச் சொன்னேன்?
உனக்கு திணை இருக்கிறதா?"**

**"திணை இவ்வாமல் என்ன? உன்
காதலர்களைக் காட்டுவதாகச் சொன்
னாய்! எங்கே உன் காதலர்கள்? காட்டு,
பார்க்கலாம்!"**

**"அதோ உனக்குப் பின்னும் திரும்
பிப் பார்!" என்னுள் பூங்குழலி.**

ஸ்திரீ அத்தியாயம்

நடுக் கடலில்

**வந்தியத்தேவன் திரும்பிப் பார்த்
தான். அவனுடைய வயிற்றிலிருந்து
குடங்கள் மேலேழும்பி அவன் மாறின**

**அடைத்தன. பிறகு, இன்னும் மேலே
விளம்பி அவன் தொண்டையையும்
அடைத்துக் கொண்டன.**

அவனுடைய தேசத்தில் ஆயிரம் பிள்ளைகள் பாய்ந்தன. பழக்கக் காய்ந்த ஒரு வட்சம் க்கு முன்னால் அவன் தேசமெல்லாம் துளைத்தன. — அத்தகைய பயங்கரக் காட்சி அவன் கண் முன்னே காணப்பட்டது.

முடிவிலவாது பரந்திருந்த இருளில் அங்கங்கே பத்து, இருபது, நூறு அக்கினி குண்டங்கள் தோன்றின. அவற்றிலிருந்து புகை இயல்; வெளிச்சமும் இயல். மேலே விரகு போட்டு எரித்து உண்டாகும் தீப் பிழம்புகளும் அவை. வெறும் நெருப்புப் பிண்டங்கள். பூமியிலிருந்து எப்படியோ எழுந்த அவை நின்று. திடீரென்று அவற்றில் சில பிண்டங்கள் மறைந்தன. வேறு சில தீப்பிண்டங்கள் புதிதாக எழுந்து நின்றன.

ஒரு பிரம்மாண்டமான கரிய இருள் திடீரென்கொண்ட ராட்சதன். தனியாகத் தனி ஒன்று இல்லாமல் வயிற்றிலேயே வாய் கொண்ட உபத்திரிப் போன்ற ராட்சதன். ஆனால் அவன் வயிற்றில் ஒரு வாய் அவை; அதே வாய்கள். அந்த வாய்களை அவன் அடிக்கடி திறந்து மூடினான். திறக்கும்போது வயிற்றிலிருந்து தீயின் ஜுவாலை வாய் களில் வழியாக வெளியே வந்தது. மூடிப்போது மறைந்தது.

இந்தக் காட்சியைக் கண்ட வந்தியத் தேவனுடைய ஒய்வோடு ரோமக்கால் வழிவாங்கும் அவனுடைய உடம்பின் சத்தம் கவியது போலிருந்தது. அப்படியப்பட்ட பீதி அவனை எண்ணற்கும் ஆட்கொண்ட திங்கள், பெரிய பருவெட்டையரயின் பாதாள நிலவுறையிலே கூட இயல்.

அவன் பின்னால் "தரா தரா தரா!" என்று ஒரு சிரிப்புக் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தான்.

பூக்குழலிதான்! வேறு ஒரு சத்தர்ப் பத்திரம் சென்றால், அவனுடைய அந்தச் சிரிப்பை அவனுக்கு அளவில்வாத பயங்கரத்தை உண்டாக்கி விருக்கும். இப்போது அதே சிரிப்பு எதிரியத்தை அளித்தது. இரத்தமும் சதைமும் உடலும் உயிரும் உள்ள பெண் ஒருத்தி அவன் பக்கத்திலே நிற்றினாள் என்பது பெரும் அராயத்தில் ஒரு பற்றுக் கொள் போக உதவியது.

"பார்த்தாயா என் காதலர்களை?" என்று பூக்குழலி கேட்டாள்.

"இந்தக் கொள்ளிவாய்ப் பிராகசன் தான் என் காதலர்கள். இயர்களைப் பார்த்துச் சல்லாபம் செய்வதற்குத் தான் நன்னீரவில் இந்த இடத்துக்கு நான் வருகிறேன்" என்னாள்.

இந்தப் பெண்ணுக்கு நன்றாகப் பித்துப் பிடித்திருக்கிறது என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. இவனுடைய உதவியைக் கொண்டு இவர்களுக்குப் போகிறது நடக்கிற காரியமா? இவ்வாறு வந்தியத்தேவன் எண்ணினான். அவனுடைய உள் மனத்திலிருந்து வேறு ஏதோ ஒரு எண்ணம் வெளிவரப் போராடிக் கொண்டிருந்தது. அது என்ன? அது என்ன? இந்தக் கொள்ளி வாய்ப் பிராகசனைப் பற்றிய ஏதோ ஒரு விஷயத்தான்.

"உன்னுடைய சிறைதான் சேத்தன் அமுதனும் இத்தகைய காதலர்களோடு போட்டியிட முடியுமா?" என்று பூக்குழலி கூறியது கிணற்றுக்குள்ளே யிருந்து வரும் குரலைப் போல் கேட்டது. ஏனெனில் அவனுடைய உள்ளம் அப்போது எளையோ ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள முயன்று கொண்டிருந்தது. ஆகையினால் ஒரு பெரிய போராட்டம்; மனத்துக்குள்ளேதான். இவ்வாறு ஞாபகம் வந்துவிட்டது.....

இத்தகைய கவந்த பூமீப் பிரதேசக் களில் தன்னகேர் வெகு காலம் தேய்நின்று சதுப்பு நிலமாகும். அத்தகைய இடங்களில் இரவில் இம்மாதிரி தோற்றங்கள் ஏற்படும். பூமிக்குள்ளேயிருந்து சுத்தசூன் கவந்த வாயு வெளியில் வரும் போது நெருப்புப் பிழம்பு வரவது போலிருக்கும். சில சமயம் நீடித்து நிற்கும். சில சமயம் குப் குப் என்று தோன்றி மறைகும். இந்த இயற்கைத் தோற்றத்தைக் கண்டு அறிவாத மக்கள் பயப்படுவார்கள். கொள்ளி வாய்ப் பிராகசன் என்று பயங்கரப் பெயர் கொடுத்துப் பீதி அடைவார்கள்.

இப்படியே பெரியோர் சொல்லி அவன் கென்னப்பட்டிருந்தது ஞாபகத்துக்கு வந்தது. பிறகு அவனுடைய அறிவுக்கும் மயத்துக்கும் போர் நடந்தது. அறிவு வெற்றி பெற்றது.

ஆனால் அந்தவேளிலாம் இச்சமயம் இத்தப் பிரமை பிடித்த பெண்ணிடம் சொல்லிப் பயனில்லை. எப்படிவருவது அவளுக்கு நல்ல வார்த்தை சொல்லி அழைத்துக் கொண்டு போய்விட வேண்டியதுதான்.

"பெண்ணே! உன் காதலர்கள் எங்கும் போய்விட மாட்டார்கள். இங்கே தான் இருப்பார்கள். நாளைக்கும் அவர் களை வந்து பார்க்கலாம் அல்லவா? விட்டுக்குப் போகலாம், வா!" என்றான்.

அதற்குப் பூங்குழலி மறு மொழி ஒன்றும் சொல்லவில்லை; விம்மி அழத் தொடங்கினாள்.

இது என்ன தொல்லை என்று வந்தியத்தேவன் எண்ணினான். பின்னர் சற்று நேரம் கம்மா இருந்தான்.

"பெண்ணே! நான் போகலாமா?" என்று மீண்டும் கேட்டான்.

விம்மல் நின்றுவிட்டாள்.

வந்தியத் தேவனுக்கு அதுதான் போய் விட்டது.

"சரி; உன் இஷ்டம் போல் செல்! எனக்குத் துக்கம் வந்திருது. தான் போகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு இறங்கத் தொடங்கினாள்.

பூங்குழலி உடனே விம்மலை நிறுத்தினாள். மேட்டிலிருந்து இறங்கத் தொடங்கினாள். நாலே பாய்ச்சலில் வந்தியத்தேவனுக்கு முன்னால் செழி போய் நின்றாள்.

வந்தியத்தேவன் ஓடிப் போய் அவ லைப் பிடித்தான்.

இருவரும் அவர்களை விளக்கக் கொண்டு நடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

இத்தப் பித்துப் பிடித்த பெண்ணை நம்பிப் பாடில் ஏறுவதாவது? கடலை கடப்பதாவது? - ஆயினும் வேறு வழி இல்லையென்று தெரிவித்தே! எதாவது நல்ல வார்த்தை சொல்லிக் சிறைக்குச் சென்று கொள்ளப் பார்க்கலாமா?

"வாஸ்தவம் வாய் நட்சத்திரம் தொன்றுகிறதே! அதைப் பற்றி உன் கதத்து என்ன?" என்று பூங்குழலி கேட்டான்.

"என் கருத்து ஒன்றுமில்லை. வாய் நட்சத்திரம் தொன்றுகிறது; அவ்வளவு தான்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"வாய் நட்சத்திரம் வாலிச் தொன் றினால் பூமியில் பெரிய கேடுகள் விளை யும் என்று சொல்கிறார்களே?"

"அப்படித்தான் சிலர் சொல்குது கிறார்கள்."

"நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?"

"நான் ஜோதிட சாஸ்திரம் படித்த தீர்வை, ஜனங்கள் அப்படிச் சொல்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எனக்குத் தெரியும்."

சற்று நேரம் மௌனமாக நடத் தார்கள். பிறகு பூங்குழலி. "சக்கர வர்த்திக்கு உடம்பு கசியவில்லை என்று சொல்கிறார்களே? அது உண்மை தானே?" என்றான்.

இவன் அவ்வளவு பித்துக்குளிப் பெண் அல்ல என்று வந்தியத்தேவன் எண்ணிக் கொண்டான். கொஞ்சம் அவனுக்கு நம்பிக்கை பிறந்தது.

"நானே என் கண்ணால் பார்த்தேன். சக்கரவர்த்தி படுத்த படுக்கையாய்க் கிடக்கிறார். இரண்டு காக்கனிலும் உணர்ச்சியே கிடையாது. ஒரு அடி உட எடுத்து வைக்க முடியாது. அவரைக் குணப்படுத்த முனைக கொண்டு வரத்தானே தான் வந்திருக்கிறேன். பெண்ணே! எனக்கு நீ ஓர் உதவி செய்வாயா?" என்று கேட்டான்.

அதற்கு மறுமொழி சொல்லாமல். "சக்கரவர்த்தி அதிக நாள் உயிரோ புருக்கமாட்டார். சீக்கிரத்தில் இறந்து போய் விடுவார் என்று சொல்கிறார் களே, அது உண்மையா?" என்று கேட்டான் பூங்குழலி.

"நீ இச்சமயம் உதவி செய்வாவிட. டாய் அப்படி நடந்தாலும் நடந்து விடும். இவ்வளவில் ஓர் அபூர்வ சஞ் சிவி மூளையை இருக்கிறதாம். அதைக் கொண்டு வந்தால் சக்கரவர்த்தி பிழைக் துக் கொள்ளாராம். நீ பாடு தள்ளிக் கொண்டு இவ்வளவுக்கு வருவாயா?"

"சக்கரவர்த்தி ஒரு வேளை இறந்து போனால் அடுத்தபடி யார் பட்டத் துக்கு வருவார்கள்?" என்று பூங்குழலி கேட்டது வந்தியத்தேவனைத் தூக்கி வாரிப் போட்டது.

"பெண்ணே! எனக்கும் எனக்கும் அதைப் பற்றி என்ன? யார் பட்டத் துக்கு வந்தால் நம்மக்கு என்ன கவலை?"

"என் கவலை இல்லை? நீவும் நானும் இந்த இராஜ்யத்தின் பிரஜைகள் அல்லவா?"

இத்தப் பெண் பித்துப் பிடித்தவனே அவன். இவளிடம் ஐக்கிரஸ்தயாச நடத்து கொள்ள வேண்டும். இவ றுடைய விசித்திரமான செயல்களுக்கு வேறு காரணம் இருக்க வேண்டும்.

"என் பேரமனிலுக்கிறாய்? அடுத்த பட்டத்துக்கு யார் வருவார்கள்?" என்று பூங்குழலி மீண்டும் கேட்டான்.

"உயித்த சரிகாவர்த்துத்தானே யு வராஜா பட்டம் கட்டியிருக்கிறது. அவர் தான் தியாயாக அடுத்த பட்டத்துக்கு வர வேண்டும்."

"மதுரத்தவர், - அவருக்கு உரிமை ஒன்றுமில்லையா?"

"அவர்தான் இராஜ்யம் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டாரே?"

சிங்கார்
குங்கும்

[illegible]

Trade design Registered
Patent No. 126220
Price \$2.00

ചിത്രീകരണത്തിന് പറ്റാത്ത : ഹൃദയം, മിഥുനം, കർക്കിടം
 ൨. ൧൦ - ൧൧ ന്നുള്ള പ്രായത്തിൽ പെട്ടവർ, G. D. ചിത്രീകരണ ദിനം, ഫെബ്രുവരി ൧൧ ൧൯൮൦

இதோ ஆல்விமில்க்

வைட்டமின்கள் நிறைந்த உணவு பானம்

ஆரோக்கியம் அதிகரிக்கச் செய்யும் வைட்டமின்கள், ஆடைச்சத்து நிறைந்த பால், பார்லிமால்ட், கோதுமை மாவு மற்றும் மால்ட்கள் செறிந்த உணவு பானம் இது. ருசி மிகுந்தது. எளிதில் ஜீரணமாகிறது. எல்லா வயதினருக்கும் டாக்டர்கள் ஆல்விமில்களை சிபாரிசு செய்கின்றனர். நோயுற்றிருக்கும் பொழுதும், நோய் குணமாகி உடல் தேறுவதற்கும் சிறந்த முறையில் உதவுவது. கர்ப்ப ஸ்திரீகளுக்கும், குழந்தைகளுக்குப் புல்லாட்டும் தாய்மார்களுக்கும் ஏற்ற பானம். இன்றே ஆல்விமில்க் கேட்டு வாங்குங்கள், வேறு எந்த உணவு பானத்தையும் விட இதை மிகவும் விரும்புகிறீர்கள்.

தயாரிப்பவர்கள்:

ஆல்விடோன்

லக்பாரடர்ஸ்

மதராஸ்-43.

சுதான மனத்தால் விருது
வெற்றி வித்தவர்களைப் போல்.

பத்மபூஷன் :

கேசவ பிரசாத் கோயங்கா
(தொழிலதிபர்)

கவதூர்பாய் லால்பாய்
(தொழிலதிபர்)

பத்மபூஷன் :

பி. முத்துசுவாமி
(தொழில் நுணுக்கக் கல்வி
இயக்குநர்)

மால்பாதி சதாநாரி
(நிறுவன நடபுரர்)

ராமசுந்தரம்
(பொதுநலச்சேவகர்)

"முன்னே அப்படிச் சொன்னார் ;
இப்போது இராஜ்யம் வேண்டும்
என்று சொல்கிறாரா?"

"அவர் சொன்னால் போதுமா ?
பிரஜைகள் எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ள
வேண்டாமா ?"

"பெரிய மனிதர்கள் பலர் அவர்
எட்சியில் இருக்கிறார்களா?"

"அப்படித்தான் நானும் கேள்விப்
பட்டேன். இவ்வளவும் உன் காது
வளையில் வந்து எட்டியிருப்பதாக
நினைத்தால் எனக்கு மிகவும் ஆர்
சரியமாயிருக்கிறது."

"கந்தர சோழர் திடீரென்று இறந்து
போனால் என்னவாகும்?"

"தேசமெல்லாம் பெருள் குழிப்பம்
ஆகி விடும். அதைத் தடுப்பதற்குத்
தான் உன் உதவி இப்போது தேவையா
யிருக்கிறது....."

"நான் என்ன சநிலையச் செய்ய
முடியும் ?"

"முன்னமேயே சொன்னேனே ?
நான் அவசரமாக முனிகை கொண்டு
வர இவங்கைத் திசுக்குப் போக வேண்டாம்.

அதற்கு நீ படகு வலித்துக்
கொண்டு வர வேண்டும்."

"என்னை எதற்காக அழைக்கிறாய் ?
ஒரு பெண் பிள்ளையாய் படகு தன்
எழும்படி தேடிக் கொடுக்காமல்வீலையா !"

"வேறு யாரும் இல்லை என்று உன்
தந்தை சொல்கிறார். உன் அண்ணன்
கூட தேற்றுப் போய் விட்டாருமே!"

"அவர் போனால் என்ன? உங்களுக்கு
இரண்டு கைகள், உங்களுக்கு வந்தவ
னுக்கு இரண்டு கைகள் இல்லையா ?"

"எங்களுக்குப் படகு வலிக்கத்
தெரியாது....."

"படகு வலிப்பது என்ன மந்திர
விந்தையா ! நுடுவனாய் பிடித்து
வலித்தால் காளை படகு போகிறது !"

"இவ் தெரிய வேண்டும் அல்லவா?
நடுக்கடலில் திசை தெரியாமல் போய்
விட்டால்....."

"நடுக் கடலில் திசை தெரியாவிட்
பால் முழுகிக் காதுகள் ! அதற்கு
நான் என்ன செய்யட்டும் ?"

கமங்கரை விளக்கிவ் அருகில்
அவர்கள் வந்துவிட்டார்கள். வந்தியத்

மறைந்த • தலைவருக்கு • மரியாதை •

தாது பஸ்ஸாதும் பேசு
காலும் மக்களின் உள்ளம்
கவர்த்த அழிதர் அண்ணா
யின் மாறவுத்த அஞ்சனி
தெரு து வ தற்காகச்
செய்யிய கூட்டமாறவில் நகர
மேய்ச்சுத்த மால் தந்தரதா
மேதும் இரங்கற் கூட்டத்
துக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்
தார். பல்வேறு தலைவர்கள்
மறைந்த தலைவருக்கு இறுதி
மரியாதை செய்துதினர்.
ராஜாஜி அவர்கள் இந்தக்
கூட்டத்திமணம் நெடுந்தூ
பெகவதை இங்கு காண
லாம். பாரதப் பிரதமர்
இந்திரா காந்தி. ஸ்ரீமதி
ராணி அண்ணாதுரைவிக்
இல்லத்துக்குச் சென்று தேறு
தல் வார்த்தைகள் கூறிய
தோடு, அண்ணா அவர்களின்
சமாதிகுக்குச் சென்று மலர்
விற்பம் எனத்து மரியாதை
செய்துதினர்.

மாநிலயில் நடைபெற்ற
இரங்கற் கூட்டத்திலும்
பாரதப் பிரதமர் கவந்து
கொண்டிரு பெய்தார். கூட்ட
களை நிர்வகி வழிய மக்கள்
நிரைகக் குடும்பிருந்தனர்.

ம.க.க.க. அண்ணாமலை

மகாபாரதம் ராஜாஜி

அருச்சுனன் இந்தச் சமயம் திரும்பிப் பார்த்த போது பூரிசிரவக கீழே கிடந்த சாத்யகிணயக் காலாள் மிதித்துக் கொண்டிருந்ததுடன் கூடிய காலைய

மறுபடியும் கிருஷ்ணன், "கௌரவப் படைமூட்டை போர் புரிந்து களைத்துப் போயிருக்கும் சாத்யகிணயப் பூரிசிரவக புத்தத்துக்கு அளபுத்தான். இது சமமான புத்தமல்ல. இவனுக்கு உடனே துணை போக வேண்டும். இல்லாவிடும் நம்முடைய அருமை புத்தானைப் பூரிசிரவகால் கொல்லப்படுவான்" என்று.

இவ்வாறு கிருஷ்ணன் சொல்லி முடிப்பதற்குள், பூரிசிரவக சாத்யகிணயத் தூக்கிக் கீழ் போட்டு அடித்தான். "செத்தான் புத்தானை!" என்று கௌரவ சேனை ஆரவாரித்தது.

"கிருஷ்ணா! குலத்திலேயே கொடுத்தோங்கி விளங்கிய கிரேஷுன சாத்யகிணயப் பின்புறப் பார். உனக்குத் துணை செய்ய வந்தவன் உன் எதிரில் வதம் செய்யப்படுகிறான். நீ பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய உன் நம்பன் உயிர் இழக்கப் போகிறான்" என்று கிருஷ்ணன் மறுபடியும் அருச்சுனனுக்குச் சொல்லினான். கிங்கம் பாசியை இழப்பது போல் புத்தகனத்தில் விழுந்த சாத்யகிணயப் பூரிசிரவக தர தரவென்று இழந்தான்.

அருச்சுனன் தருமாசங்குத்தில் சித்திக்கலக்காவிட்டதான்.

"பூரிசிரவக என்னால் எதிர்த்தாய். விட்டாய். வேறொருவனோடு எதிர்த்துப் போய் செய்து கொண்டிருக்கிற பூரிசிரவக போல் அம்பு விட்டுக் கொல்வான் மனம் நுணியவில்லை. என் நிமித்தமாக சாத்யகி உயிர் இழப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டு உம்பா இருக்கவும் முடியாவிட்டது."

இவ்வாறு அருச்சுனன் கண்ணனுக்குச் சொல்லி முடிக்கும் தருமாவில், அவன் மேல் வைத்தவன் தொடுத்து விடிய அம்புத் திரள் வந்து வானம் முடிந்து, அவனுள் ஐயத்தான் மேல் அம்புமேலி செய்து கொண்டிருந்தான். அதே சமயம் சாத்யகியின் சங்கு நிலைய அடிக்கடி திரும்பிப் பார்த்து மன வேதனைப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தான்.

"பார்த்தனே! அந்த கிரேக்கனுடன் போர் புரிந்து விட்டுச் சாத்யகி கிணயர் களைப்படைந்து அபுதங்களை இழந்து பூரிசிரவகின் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்" என்றான் மறுபடியும் கண்ணன்.

உயரத் தூக்கி திண்டான். அளபுக் கண்டதும் பார்த்தான் ஓர் அம்பு விடுத்தான். அது பூரிசிரவகின் கையை தொக்கிப் பாய்ந்தது. உயரத் தூக்கின வயக் கை அறுப்பட்டுப் பிடித்திருந்த கத்தியுடன் கூடிய காலைய

கை வெட்டப்பட்ட பூரிசிரவக திரும்பிப் பார்த்தான். "கௌரவசேனே! கிரேஷுனத் தகாத காரியத்தை நீ செய்வாய் என்று நான் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. உன்னைப் பாராமல் வேறொருவருடன் போர் புரிந்து கொண்டிருக்கிற என்னுடைய கையை மறைவாக இருந்து வெட்டினாய். நமோ! மனிதன் காலிடர் கூடிய பழகுகிறானே அவனுடைய குணத்தைச் சீக்கிரத்தில் அடைகிறான் என்றிரு உண்மையை உன்னுடைய செயல்களில் கண்டேன்! தனஞ்சய! உன் அண்ணன் தருமபுத்திரனிடம் சென்று பூரிசிரவக என்ன செய்து கொண்டிருக்கும் போது உன்னை வெட்டினதாகச் சொல்லிப் போகிறாய்? இந்தக் தகாத புத்த முறையை உனக்கு யார் உபதேசித்தது? தகப்பன் இந்திரன், ஆசார்யர்கள் துரோணரா, கிருபரர்! உன்னுடன் புத்தம் செய்யாதவனும் உன்னைப் பாராதவனுமான ஒருவனை எத்தத் தருமத்தை அணுகித்து அடித்தாய்? இழிவானவர்கள் செய்யக் கூடிய காரியத்தைச் செய்தாய். உன் புகழுக்குப் பெரும் குறை உண்டாகச் சீக்கிரமே! நீயாக இந்த அதருமத்தில் இறங்கிவிடுக்க மாட்டாய். கிருஷ்ணனுடைய கீழேயேயின் மேல் தான் நீ இவ்வாறு செய்திருக்க வேண்டும். இது உன் இயலாக்குப் பொருத்தாத செயலாக. வேறொரு விஷயத்தைக் கவனித்துக் கொண்டு அநாதகிரகதயாக இருப்பவனை அரச குலத்தில் பிறந்த ஒருவன் தாக்கமாட்டான். இவ்வுத்த கண்களால் கிருஷ்ணனுடைய உபதேசத்தைக் கேட்டு இந்த அதருமத்தைச் செய்து விட்டாய்."

இவ்வாறு வலக்கை இழந்த பூரிசிரவக புத்தக் கைத்தில் கண்ணனை புன் அருச்சுனனையும் தித்தித்தான்.

பார்த்தான். "பூரிசிரவக! முதுகை யால் புத்தியை இழந்தாய் போலும். புத்த முறையை முற்றிலும் அறிந்தவனாக நீ. என் கீழாக என்னையும்

ரிஷிசேனையும் தித்திக்கிறாய்? எனக்காகப் பிராணனை விடத் துணிந்து வந்து வந்ததம் செய்கிற நன்மனை, எனக்கு வலக்கை போன்ற வுய்தானனை, அவன் செய்கையற்றுக் கீழே விடக்கும் போது நீ வந்தம் செய்வதை நான் எப்படிச் சுயமா பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? இருத்தேனானால் நான் நரகத்தை அடைவேன். மாதவனுடன் சேர்ந்து நான் கெட்டுப் போவேனா? அப்படிச் செட்டுப் போக உலகத்தில் எவ்வளவு விருப்பமாட்டான்? புத்தி மயக்கத்தினால் இப்படிப் பேசுகிறாய். அநேக மகாரதர்களுடன் போரி செய்து விரைப்பற்று ஆயுதங்கள் குறைத்து வந்திருக்க சாத்யகிணை நீ வந்ததத்துக்கு அழைத்து ஸ்ரேயம் பெற்றாய். இவ்வாறு தோஷிக்கப்பட்டுக் கீழே விடத்தவனை நீ எந்தத் தருமத்தின்படி கொல்வாய் போனாய்? ஆயுதத்தை இழந்தவனும் உலகம் உடைந்தவனும் கடைப்பற்றாத தடுமாறி நின்றுகொண்ட பாவன் அரிமன்களில் வந்ததை நீங்கள் எவ்வாறு கொண்டாடினீர்கள்?" என்றான்.

இவ்வாறு அருச்சுனன் மறுமொழி சொன்னபின் பூரிசிரவன் சாத்யகிணை விட்டு விலகி வந்ததனத்தில் இடக் கைவிரலும் அம்புகளைக் கீழே பரப்பி யோகா சனத்தில் அமர்ந்து பிரமத்ததை திரைவித்துப் பிரா யோபயிசை நிலையில் அமர்ந்தான். கௌரவ செனா முருவதும் பூரிசிரவனைப் புகழ்ந்து ஸ்ரவாசித்தது. அருச்சுனனையும் கிருஷ்ணனையும் இசைந்தது.

"வீரர்களே! என்னு டைய பாணங்கள் செல் லும் தூரத்தில் என் னைச் சேர்ந்த வீரனை எந்தப் பகைவனும் கொல்லவீடமாட்டேன் என்பது என்னுடைய வீரதம். ஏன் என்னை தித்திக்கிறீர்கள்? தரு மத்தை அறியாமல் தித் தித்தய் தகாது. சாத்ய கிணைக் காப்பாற்றி வேண்டியது என்னு டைய தருமம்" என்று சொல்லி அருச்சுனன் பூரி சிரவனைப் பார்த்து,

“அடுத்தவர்களுக்கு அபயம் கொடுத்த வனும் புதுவு சிரேஷ்டனுமான் வீரனே! தவறான செய்கையிலும் இந்த நிலைமையை நீ அடைந்தாய். எவ்வளவு நிற்ப்புநிலை பயன் இல்லை. இதற்கெல்லாம் காரணமான சுதந்திரிய தருமத்தை நாம் அணைவரும் நீதிக்கே வேண்டும்” என்றான்.

அருச்சுனன் சொன்னதைக் கேட்ட பூரீசிரவன் ஒன்றும் பேசாமல் மெனமாய் வண்டிக்குத் தலைமால் பூமியைத் தொடர்ந்தான்.

ஒரு முகூர்த்த காலம் இளைப்பாறிய சாத்யகி எழுந்து கோபத்துக்கு வசப்பட்டவனாகக் கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு யோகத்தில் அமர்ச்சிவிருந்த பூரீசிரவனை அடுத்தான். சேனை முழுவதும், “தொ தொ!” என்று கத்திவிட்டுக் கொண்டும், கிருஷ்ணனும் அருச்சுனனும் “வேண்டாம்” என்று தடுத்துக் கொண்டும் இருக்க சாத்யகி கத்

தியை விட்டுப் பூரீசிரவனின் தலையை அறுத்துக் கீழே தள்ளினான்.

சேனைவீரன்களின் அணைதும் சாத்யகி செய்தது இருமுத்தக்க காரியம் என்று சொல்லி வெறுப்புத் துக்கமும் கொண்டு திந்தித்தார்கள்.

“சுத்தரங்கத்தில் உயிரோடு விழுந்திருக்கும் என்னைக் காவால் மீதித்துக் கொல்ல மத்தனித்த குல சத்துருவை அவன் எந்த விரகத்தில் இருந்தாலும் நான் கொல்லத் தகுந்தவன்” என்று சாத்யகி சொன்னான். அப்போது, யாத்ரமே வுத்தகனத்தில் பூரீசிரவனின் வுத்தகனத் சரி என்று ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. சித்தர்களும் தேவர்களும் பூரீசிரவனைக் கொண்டாடினார்கள்.

பாரதத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தரும் சங்கடச் சிக்கல் கதைகளில் பூரீசிரவனின் வதமும் ஒன்று. துவேஷமும் கோபமும் வளர்ந்துவிட்டபின் ஒழுக்கெது? தரும்மெது?

90. ஜயத்ரதன் வதம்

“கூர்ண! இரண்டில் ஒன்று முடிவாகும் சமயம் இப்போது தேர்த்திருக்கிறது” என்றான் துரியோதனன். “இன்று மாலைக்குள் ஜயத்ரத வதப் பிரதிக்கை நிறைவேற்றப் போனால் அரிச்சுனன் வெட்கத்தால் தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வான். அருச்சுனன் இறந்தால் பாண்டவர்களின் நாசம் நிச்சயம். அதன் பின் இந்தப் பூமி முழுவதும் சுற்றுக்கள் தொந்தரையின்றி நம் வசத்திலிருக்கும். புத்தி மயக்கத்தினால் தன்னுடைய விநாசத்துக்காகவே தன்னுடைய இந்த வீண பிரதிக்கையை எடுத்துக் கொண்டான். இது என்னுடைய நல்ல காலம் என்பதை நினைக்கிறேன். இதைக் கைவிடலாகாது. எப்படியாவது அவனுடைய சபதம் நிறைவேற்றமில் செய்ய வேண்டும். இன்று நீ உன் சாமர்த்தியத்தைக் காண்பிக்க வேண்டும். அதோ சூரியன் சாய்ந்து விட்டான். மிகுதி யிருக்கும் காலத்துக்குள் பார்த்தன் ஜயத்ரதனை அடைய முடியாது. நானும் அவைத் தாமரமும், சல்லியனும், கிருபரும் நீயும் அஸ்தமனம் ஆகும்வளையில் எவ்விதத்திலாவது ஜயத்ரதனைக் காப்பாற்றித் தன் குடும்பத்துடைய பிரதிக்கையை நிறைவேற்றமில் செய்துவிட வேண்டும்” என்றான்.

இதைக்கேட்ட கர்ணன், “அரசனே, பீமசேனனால் பலமாக அடிக்கப்பட்டு உடம்பு முழுவதும் காலமடைந்திருக்கிறேன். என் உடலின் வாகனம் மிக

வும் குறைந்து போயிருக்கிறது. ஆயினும் என்னால் இயன்றவரையில் உன் ஐடைய காரியத்தை நிறைவேற்ற வேன். நான் பிழைத்திருப்பது உனக்குக் காகவே” என்றான்.

இவ்வாறு வுத்த கனத்தில் துரியோதனனும் கர்ணனும் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அருச்சுனன் கௌரவ சேனையைப் பலமாகத் தாக்கிக்கொண்டிருந்தான். எப்படியாவது கௌரவ சேனையை உடைத்து அஸ்தமனத்துக்குள் ஜயத்ரதன் அடைய வேண்டும் என்று தனஞ்சயன் கரும் போர் புரிந்தான்.

கிருஷ்ணன் பாஞ்சாலன்யத்ததை எடுத்து ரிஷப கவரத்தில் பேரொலி செய்தான். அதைக் கேட்டதும் திட்டம் செய்திருந்தபடி கிருஷ்ணனுடைய சாரதி தாருகன் தயாரித்து வைத்திருந்த தேரையைய வேகமாக ஒட்டிக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தான். அதில் சாத்யகி ஏறி, கர்ணனை எதிர்த்து மிகவும் சாமர்த்தியமான போர் நடத்தினான்.

தாருகனுடைய சாரத்யமும் சாத்யகியினுடைய வில் வலிமையும் சேர்ந்து, தேவர்கள் நின்று பார்க்கும்படியான வுத்தம் தொடங்கிற்று. கர்ணனுடைய தான்கு குதிரைகளும் வீழ்த்தப்பட்டன. சாரதியும் தேர்த் தட்டிலின்று தள்ளப்பட்டான். பிறகு அவனுடைய கொடியுமறமும் தேரும் துண்டு துண்டாகியுவிட்டன. கர்ணன் தேரிறந்த வுத்தம் செய்யப் பட்டான். கௌரவ

சேனையில் "ஆ! ஆ!" என்ற பேரொலி
 எழுப்பிற்று. தேரிகூத்த கன்னனும்
 துரியோதனனுடைய தேரில் ஏறிக்
 கொண்டான்.

இதைப் பற்றித் திருத்தராஷ்டிரனுக்
 ள் சொல்லும்போது சஞ்சயன், "உல
 கத்தில் இருஷ்ணனும் பார்த்தனும்
 ராஜ்யவியுமே சிறந்த விவரவான்கள்.
 இவர்களுக்குச் சமமான தான்களாது
 விவரவான்கள் இல்லை" என்றான்.

அருக்கனன் கௌரவ சேனையில்
 பெரும்பான்மையான பாகத்தைத்
 தோல்வியுடையச் செய்து ஐயத்தாற்
 அடைந்தான். அபிமன்யுவின்கு வதத்தை
 யும், தாங்கள் அனுபவித்த பல துன்பப்
 பங்களையும் எண்ணி, நெருப்பைப் போல்
 கொப்பத்தால் தொலித்த அருக்கனன்
 அன்று காண்டபத்தை இரு கைகளா
 றும் பிரயோகம் செய்தான். இரு
 கைகளாலும் லீற் பிரயோகம் செய்யும்
 திறனாயினால் சல்யாசி என்ற
 புகழ்ப் பெயரை அருக்கனன் பெற்
 றிருந்தான். கலவரமடைந்த கௌரவ
 வீரர்களுக்கு வாய் நிறந்து நின்ற அந்த
 கணம் போல் காணப்பட்டான்.

ஸைத்தவர்க்கு காப்பதற்காக அவ
 ளைச் சூழ்ந்து கொண்டு நின்ற அவைத்
 தாயன் முத்தியை மகாரதர்களுக்கும்
 அருக்கனுக்கும் அப்போது நடந்த
 மகத்தான போரை வியாசரைத் தவிர
 வேறு யாரும் வருணிக்க முடியாது.

தடுவிலி நின்று தடுத்த மகாரதர்க
 ளை வரையும் தோல்வியுடையச் செய்து
 விட்டு அருக்கனன் ஐயத்தாற்
 தாக்கினான்.

யுத்தம் வெகு நேரம் நடந்தது. இரு
 திறத்திலும் துரியன் அடிக்கடி பார்த்த
 வாயினர். ஸைத்தவனும் மகாரூரன்.
 எலிதில் அருக்கனுக்குத் தோற்பவ
 னல்ல. அஸ்தமனம் நெருங்கித் துரி
 யன் செத்திறம் கொண்டான். அப்
 போதும் யுத்தம் முடிவாகவில்லை.

"இன்னும் சிறிது நேரமே இருக்
 கிறது. ஐயத்தாள் பிழைத்தான். அருக்
 கனுடைய பிரதிக்ஷை விளையுமா"
 என்று துரியோதனன் தனக்குள் எண்ணி
 மகிழ்ந்தான். அப்போது திடீர் என்று
 இருள் மூடிற்று.

பாண்டவர்களுடைய சேனையில்
 "பகல் முடிந்து விட்டது. ஐயத்தாறு
 னுடைய வதம் தடைபெறவில்லை. அருக்
 கனுடைய பிரதிக்ஷை விளையுமா"
 என்று அகீசுவரும் பேசத் தொடங்கினார்.
 கௌரவ சேனையில் மகத்தான சத்தொலி
 ஆரவாரம் உண்டாயிற்று.

ஐயத்தாறு துரியன் இருந்த பக்கம்
 திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டு, "பிழைத்
 தேன்" என்று எண்ணினான்.

சிறுநீரன், "தனஞ்சய, சிந்து
 ராஜன் துரிய மண்டலத்தைப் பார்த்
 துக் கொண்டிருக்கிறான். இருள் என்
 றால் உண்டாக்கப்பட்டது. துரியன் இன்
 னும் அஸ்தமனம் ஆகவிட்டான். உன்
 பிரதிக்ஷையைப் பூர்த்தி செய்.
 இதிலே சமயம்" என்றான்.

உடனே காண்டபத்திலின்று ஒரு
 அம்பு வீசப்பட்டது. பருந்து கோழிக்
 குஞ்சாகக் கல்லவது போல ஸைத்தவ
 னுடைய தலையை அது கவர்ந்தது.

அதே சமயம் மிருஷ்ணன், "ஐயத்
 தனுடைய தலை கீழே விழலாகாது.
 அதை அக்கரத்திலேயே அம்புகளால்
 தூக்கிச் செலுத்திக் தந்தை சிறுத்த
 கூத்திரனுடைய மடியில் விழச் செய்"
 என்று குரங்குட்டினான். அருக்கனன்
 விடுத்த அம்பு ஐயத்தாறுடைய தலையை
 அப்படியே ஆகாயத்தில் தூக்கிச் சென்
 றது. அது வித்திரக் காட்சியா
 யிருந்தது.

விருத்தகூத்திர ராஜன் தன் ஆகிர
 மத்தில் மாலை உபாசனையில் இருந்தான்.
 ஒருத்த தலைமயிரும், காதில் தங்கக்
 குண்டலங்களும் கொண்ட ஐயத்தா
 னுடைய கலை தியானத்தில் ஆழ்ந்
 திருந்த தந்தையின் மடியில் விழத்
 தது. ஐபத்தை முடித்து அவன் கண்
 நிறந்து எழுந்ததும் அத்தத் தலை
 யானது உருண்டு தரையில் விழுந்தது.
 உடனே விருத்தகூத்திரனுடைய தலை
 மீது தண்டாக வெடித்தது. ஐயத்தா
 னும் அவன் தந்தையாகிய சிந்து ராஜ
 னும் வீர கவர்க்கத்தை நிரே சமயத்
 தில் அடைந்தார்கள்.

கேசவனும் தனஞ்சயனும் பீமனும்
 காத்யாயியும் புதாமன்யுவும் உத்த
 மௌஜனும் சங்கங்களை வலி வெற்றி
 முறையும் செய்தார்கள். தருமராஜன்
 அதைக் கேட்டு, "அருக்கனன் ஸைத்
 தனை வதம் செய்தாயிற்று" என்று
 அறிந்து கொண்டு மகிழ்ந்தான்.

அதன் பிறகு எல்லாப் பாண்டவ
 சேனையுடன் யுதிஷ்டிரன் துரோண
 ரைப் பலமாக எதிர்த்தான். பதி
 னாலாவது நான் யுத்தம் புகழுவன் நிற்க
 வில்லை. இரவிலும் நடந்தது. யுத்தத்
 தின் வேகம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க முத்
 தில் காப்பாற்றி வந்த வரம்புகள்
 ஒவ்வொன்றுக் அழிந்து போயின.

(தொடரும்)

தமிழ்நாடு சாஸ்திர அக்காடமி

இதோ
ஒரு துணை!

‘நீங்கள் வெளியூரில் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் மனைவிக்குக் கடிதம் எழுத வேண்டுமானால் காதெததையும் பேசுவதையும் தேட வேண்டாம். ஒரு விசையை அழுத்திவிட்டு, நீங்கள் எழுத நினைத்திருப்பதை வேல்காம் வாய் விட்டுச் சொல்லுங்கள். அத்தனைவும் தூடாவில் பதிவாகும். இப்படிப் பதிவானதை உங்கள் மனைவிக்குத் தபால் மூலம் அனுப்பி வைவுங்கள். அவள் உங்கள் குரலைக் கேட்டு மகிழட்டும். அடுத்த தடவை அவளிடமிருந்து உங்களுக்குக் கடிதத்துக்குப் பதில் இதேபோல் தூடாப் பதிவு ஒன்று வரக்கூடும்!’

பேர் - ரெகார்ட்டுக்களுக்கான இப்படியொரு விளம்பரத்தை மேல் தூட்டும் பத்திரிகையொன்றில் பார்த்தேன். விஞ்ஞான ரீதியில் அவர்களுடைய நம்மாள் போட்டி போட்ட மூடியா விட்டாலும், இம்மாதிரி பேர் - ரெகார்ட்டுக்கள் தயாரிப்பதில் நாம் அவசியம் போட்டி போட்டாக வேண்டும் போலத் தொன்றியது. காரணங்கள் சொல்லட்டுமா?

நம்மப் பூவுலா உங்களுக்குக் கடிதம் எழுதிவிடுக்கிறார். பண உதவி கேட்டு, அனல் அவருக்கு உதவக்கூடிய திசையில் நீங்கள் இங்கே, இதைக் கடிதத்தில் எவ்வளவு தான் விரிவாக எடுத்துச் சொன்னாலும் அவர் நம்பத் தயாராக இல்லை! இதைச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் பேர் ரெகார்ட்டின் துணை தேவையப்படுகிறது. உங்கள் மனைவியை விட்டு ஒரு பாட்டம் அவளுடைய குறைகளைச் சொல்லச் சொல்லுங்கள். இதற்குப் பின்னணியாக உங்கள் குழந்தைகள், ‘அப்பா, புதுக் கவுன் வேண்டும்!’, ‘இவெட்டு உடைஞ்சு போச்சுப்பா.... புதுக் வாங்கிட்டு வந்தாதான் கிளாக்குள்ளே நுழையலாம்னு மச்சர் சொல்லிட்டாங்க!’, ‘இந்தச் சட்டையைப் போட்டுக் கிட்டு போனா எவ்வளவுக் கேவிலுங்குப்பா!’ என்று கோரிக்கைக் குரல் எழுப்பட்டும்! எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக, ‘இதோ நான் காதியைக் கட்டிக் கொண்டு காதெக்குக் கிளம்பி விடுகிறேன்!’

என்று நீங்கள் கூச்சல் போடுங்கள். இந்த ஒலிப்பெழுவைக் கேட்ட பிறகும் கண்பருக்கு உங்களைத் தொந்தரவு செய்ய பணம் வருமா?

இந்த ஒரு விஷயம்தான் என் திட்டம். ஆபீசில் நீங்கள் ஒரு தப்புப் பண்ணி விட்டீர்கள்; முதலாளி அங்கு மாடுவஜர் கூப்பிட்டு விளாசப் போகிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பாது அறங்கூள் போனவுடன் தொண்டை உலர்த்து மொய் விடுமே, நாக்கு இடித்துக் கொண்டு விடுமா என்றெல்லாம் பயப்படலே வேண்டாம். ரெகார்டரில் உங்கள் சமாதாஸத்தைவும், ஆபீசில் உன் மற்றவர்களைக் (கண்டு பிடிக்கப்படாத) வண்டலாளிகளையும் கம்மா இழுத்து விடுங்கள், மாணேஜர் கூப்பிடும் போது எதிரியமாக உன்னை போய் ரெகார்டரைப் போடுங்கள். அசத்து போய் விடுவார் அவர்!

சினேகிதங்களில் நாட்சன்ஸிய சினேகம் என்றொரு துணாச வகை உண்டு. பத்திரிகைகள் இரவல் கேட்டிறவர்கள், கார் அல்லது ஸ்கூட்டரை இரவல் கேட்பவர்கள், சிலரிடமும் நாடகத்துக்கும். - 'காம்பீனி மெஸ்டரி' டிக்கெட் கேட்பவர்கள். 'உங்கள் வீட்டுக் காப்பி பிரமாதமாக இருக்கும் என்று என் மனைவியிடம் அடிக்கடி சொல்வேன்!' என்று நாக்கைத் திட்டிக் கொண்டு வருபவர்கள்—இத்தனை பேருக்கும் முகத்தில் அடித்தாற்போல் 'இம்பை!' என்று சொல்லக் குயக்கமாக இருக்கிறதுல்லவா?... உங்கள் மறுபாய் பதிவு செய்து வைத்து விட்டால் அவர்கள் வரும்போது, ரெகார்டர் சொல்லி விட்டுப் போகிறது. உங்களுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லாதது போல நீங்கள் முகத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்!

கல்யாண சேன் ஆரம்பமாகி விட்ட இந்த வேளையில் பெங்களூர் பெற்றவர்களுக்கு இந்த ரெகார்டரைப் போலக் கைகொடுக்கும் தெய்வம் வேறெதுவும் இருக்க முடியாது. உங்கள் பெண்ணின் அங்க எட்சனங்கள், அபாரத் திறமைகள், கல்யாணத்தில் நீங்கள் செய்ய நினைத்திருக்கும் சீர் யரிசைகள், போட நினைத்திருக்கும் சம்பந்திச் சண்டைகள்—அத்தனையையும் ஒரே ஒரு முறை சொன்னால் போதும். அப்போது பின்னை விட்டுக்காரர்கள் எத்தனை பேர் படைபெடுத்தாலும், உங்கள்

வாய் வளிக்கப் பதில் சொல்வைய வேண்டாம். ரெகார்டர் பார்த்துக் கொள்ளுமே.

அம்மா, கல்யாணப் பெண்ணை உலக்கும் ஒரு சந்தோஷ சமாசாரம், நீ தொடியையோ, கல்யாணியையோ அடிக்கடி சிரமப்படுத்த வேண்டாம். மா... ஒரே ஒரு தரம் பாடு, அது போதும், உன் ஆயுளுக்கும், டேப்-ரெகார்டர் இருக்கப் பார்ப்போம்?

காருமையா, இளங் காதலரே! - உன் பார்ப்பதற்கு அசல் தமிழ் மடக் கதாநாயகர் போலத்தான் இருக்கிறேன். ஆனால் உம்முடைய காதலியைத் தனிமைநில் சந்திக்கும் போதுதான் உம்முடைய எதிரிய மெல்லாம் எங்கொ ஒடிப் போய்ப் பதுங்கிக் கொண்டு விடுகிறது, இம்பையா?... கவலைப்பட்டாதீர்! இந்த டேப் ரெகார்டரில் உம்முடைய காதலியைப் பற்றிய வர்ணனை (நீர் நாவல்களில் படித்த சரக்கையும் சேர்த்து) அளத்துவிடும். அதைக் கேட்டு உம்முடைய காதலி அகம் குளிர்ந்து போகாவிட்டால் என்னைக் கேளும்!

மேலே சொன்னவர்கள் மட்டும் தான் என்றில்லை; இளம் பிராயத்துச் சம்பவங்களைக் கற்பனை மெருகுடன் பத்திரிகைக்காரர்களிடம் திணைவுகூர்ந்த சிவிமா நட்சத் திரங்கள், மேவதிகாரிக்கு வாய்க்கு ஒரு 'எஸ். சார்!' போடுகிற அடிவருடிகள், 'குழந்தை உண்டா? ஸ்டாக் இல்லை' என்று கூறும் கடைக்காரர்கள்; எல்லாக் கச்சரி களிலும் ஒரே மாதிரி பாடுகிற பாடகர்கள்; எந்த மேஸையிலும் பழைய விஷயங்களையே பேசுகிற அரசியல் வாடுகள்; லகுடன் கணக்காக ஒரே நோட்டை மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கிற கல்லூரி இரிவுளையாணர்கள்; 'என்ன குடாக இருக்கிறது?' என்று கேட்ட மாதிரித்தான் பாடும் ஒப்பிக்கும் நேறாட்டில் சர்வர்கள்; அமாவாசைத் தரிப்பணத்துக்குத் திரும்பத் திரும்ப மத்திரம் சொல்லி அதுதக் காஸ்திரிகள்; - என்று இப்படிப் பறக்கும் டேப் ரெகார்டர் உதவி பங்களக் கூடும்.

''மதுவிரக்து; ஆட்டி மொழி; நால்காவது டிட்டம்; நக்ஸம்பாரி—இவை யெல்லாம் கிடக்கட்டும்; டேப் ரெகார்டர் உற்பத்தியைக் கவனி யுங்கள். முதலில்!'' என்று அசாங்ககத்திடம் சொல்லுதில் என்ன தப்பு? - எஸ்.வி.ஆர்.

நேர்நிலும் நாகியும்

வழக்கும் வாதமும்

பத்மபூஷண் ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமஸ்வாமி
ஐயர், பி. ஏ. பி. ஏம்.

தூர்த்தா முத்துசாமி ஐயர், நீதிபதி: வட்
சிய புருஷர், அம்மாவின் அப்பாவும் கொச்
சின் வறுன்கொட்டியல் ஒரு 'பண்டிட்' துட்டி-
கொள்ளைக்காய் பதவி துறந்தவர். என்
அப்பா தில்லா நீதிபதியாக இருந்து அகாஷ
மாக மறைந்து விட்டவர். ஆகவே நான்
இவையாகச் சட்டப் படிப்புப் படித்தேன்.
அப்போது வரும் கமார் நூற்பேர் சட்டத்
தில் பட்டம் பெறுவார்கள். எல்லாருமே
வக்கீல் ஆவதற்கே லா படித்தார்கள். வேறு
உத்தியோகத்துக்குப் போவது அரிது.

நீதிபதிகளுக்கும் வக்கீல்களுக்கும் நல்ல
உறவு ('அண்டர்ஸ்டான்டிங்') இருந்தது.
வக்கீல் எடுத்துக்காட்டும் சட்ட விஷயம்
வயில் நீதிபதி சந்தேகப்படுவது கிடையாது.
நாம் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இருந்தால்
நான் நம்பிது மற்றவர் நம்பிக்கை கொள்
கிறார்கள் என்றும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.
அவசரமாகத் தாக்கலான ஒரு வழக்கில்,
செல் கடவுள் மீது உற்றிய நாடாவைக்கூட
அவிரிக்காமல் துட்டிடம் கொடுத்து 'வட்டே'
வாக்கினதன்றி.

ஒரு கட்சிக்காரர் காலையில் ஒரு பிரகடீஸ்
லாக் கொண்டு வந்தார். அன்று வழக்கு
எந்த நீதிபதியிடம் வருகிறதோ அந்த நீதிபதி
(பூர்வாசிரமத்தில்) வக்கீலாக இருந்தபோது
வேறு வழக்குகளில் எதிரக் கட்சிக்காரருக்காக
வாதாடி யிருக்கிறாராம். இப்போது அந்த
நீதிபதியிடம் வந்தால் வழக்குத் தொற்று
விடுமோ என்பது என் கட்சிக்காரர் வயல்.

தர்மசங்கடமான நிலைதான். எனக்கோ
நீதிபதியிடம் அபராத மதிப்பு. இந்தக் கார
ணத்தால் வழக்கு பலவீனப்படுவது என்பது
என் பூரண நம்பிக்கை. ஆனால் முடிவை
அவ்நேர எடுத்ததாக யெண்டும். நேரே நீதிபதி
யின் அலறக்குப் போய்க் கட்சிக்காரர் சந்தே
கத்தைத் தவிர்ப்பதில் விவரித்தேன். கஷ

ணிபயான அந்தப் பேரிளவர், அந்த வழக்கை
வேறு கோர்ட்டுக்கு மாற்ற உத்தரவிட்டு
விட்டார்!

வழக்குகள் சாதாரணமாக நெடுநாட்கள்
நடிக்காது. குறுக்கமாக முடிந்துவிடும். 'சட்ட
பாயிண்ட் இங்கே', 'சட்ட பாயிண்ட் இங்கே'
என்று இரண்டு மணிமீல் பத்துப் பன்
விரண்டு வழக்குகளை வேகமாகத் தள்ளிவிட்
டார் கூட ஸ்பார்டர் என்ற ஒரு நீதிபதி.
அடுத்ததாக என் வழக்கு ஒன்று வந்தது.
"இதிலே காரண சட்ட பாயிண்ட்?" என்று
அவர். சட்டப் பாயிண்ட் தவிர, உண்மை
களை எடுத்துச் சொல்லவும் (Points of fact)
எனக்கு உரிமை உண்டு" என்று தொடங்
கினேன். துட்டிடம் எதிர்ப்பமாகப் பேச
முடியும். நல்ல ஹாஸ்யங்களை அவர்கள்
ரசிப்பார்கள். நுப்பாக எடுத்துக்கொள்ள
மாட்டார்கள்.

சட்டங்கள் தெளிவாக இருந்தன. 'சீட்'
போடும் அவசியம் அதிகம் இருந்ததில்லை.

வழக்குச் செலவும் அதிகம் ஆகாது. ஆனால்
பணத்துக்கு நல்ல மதிப்பு இருந்ததால்
வக்கீல்கள் வசதியுடன் வாழ முடிந்தது.

இவ்வாறு பீட்டுக்கு மண் கமத்த
தொண்டை திளைத்துடும் ஆவணி மாதத்தில்
தான் பிறந்தேன். அதனுல்தானே என்னவோ
போதுப் பணியில் நான் திறைய சடுபட்டு
வருகிறேன். தொழில் ரீதியிலும் தொண்டுக்
காகவே பல வழக்குகளை ஏற்றிருக்கிறேன்.
இப்படித்தான் அரியலூர், ரயில் விபத்தில்
அட்வகேட் அகோஸ்தேஷன் சார்பில் பொது
மக்களுக்காக நான் வாதாடினேன். பல
எஞ்சினியரின் நுப்பங்களை அறிந்து வழக்கில்
பிரமோவிக் வேண்டி யிருந்தது. வரக்கூட
குறுக்கு விசாரணை முழுதும் பத்திரிகையில்

வெளிவாண்போது ஸ்டீப் பீக் தெரிவாத என்ஜினியர்கள் என்ஜிப் பாராட்டினார்கள். முதலவர்கள் காட்டிய வழியில் தொழில் நடத்தி வருகிறோம், நானும் என் தம்பியும்.

குமாரி ராதா ஸ்ரீனிவாசன், பி.சு.பி.செ.

தீர்ப்பாது வருஷம் கமார் முத்தூறு பிப் பி. எம். பட்டம் பெறுகிறார்கள். பிராக்டிங் பண்ணுவோர் பாதிப் பேர்தான் இருக்கும். ஐ. ஏ. எம்.க்குப் பவன்படும் என்று படிப்பவர் கொள். பி. காம். படித்து பி. எம். படிப்போர் சிலர்; சார்ட்டர்ட் அக்கவுண்டன்ட் டாக் மாறுவோர் சிலர்; சட்ட ஸ்தானத்தைப் பயன்படுத்திக் கம்பெனி சட்ட ஆலோசகர்.

தொழில் உறவு அதிகாரி என்பவன் போன்ற வெளியில் ஈடுபடுவோர் சிலர்.

சிறு வயதிலேயே இத்தத் துறையில் என்னை அறிவாமல் ஓர் ஈடுபாடு ஏற்பட்டு விட்டது. ஸ்கென்ஸெர் நாடகத்தில் போர்ஷியா வழக்கறிஞராக வந்து சாகஸம் செய்த பகுதி என்னைக் கலர்ந்த இன்ஜிவ நீழ்ச்சி. 'வித்தி' ஸ்ரீநிவாசன் என்னை 'போர்ஷியா' என்றே செல்லமாக அழைப்பார்! குடும்பத்தில் நான் மட்டுமே இத் துறையில் ஈடுபட்டேன்.

சட்டப் படிப்பில் பலரும் ஏதாவது ஒரு பகுதியை விசேஷமாகப் படிக்கிறோம். சர்வ தோச சட்டத்தையும் அரசியல் அமைப்புச்

சட்டத்தையும் நான் சிறப்பாகப் படித்தேன். வி. கே. திருவேங்கடாச்சாரி அவர்களுடன் பிராக்டிங் பண்ணுகிறேன்.

இது 'ஓவர் ரிஷ்டட்' துறைதான். ஆனால் வழக்கை எடுத்துச் சொல்லும் திறமையும் சாமர்த்தியமும் இருப்பினாலுமே இது இன்னும் தங்கச் சரங்கம்தான்.

பென்சன் பஸ் ஆண்டுகளாகவே வக்கிலாக இருக்கிறார்கள், தற்போது என்ஜினிங் அளிகம். ரேரனாவில் கமார் முத்தூறு பேரும் பாயாஸிக் எழுதுற பேரும் இருக்கிறார்களாம். அங்கெல்லாம் மாஜிஸ்ட்ரேட் போன்ற சேவையும் பார்க்கின்றனர். ரேரனாவில் ஒரு பென்மனி ஸ்ட்ராக் இருத்தது நினைவிருக்கலாம்.

நியாயம், நீதி எல்லாம் வேற காலம் முதல் திவல் வரும் கொள்கைகள் என்றுதான், 'சட்டபூர்வமாக' என்பது நமக்கு ஒரு புதுக் கருத்துதான்.

தனி மனிதன் காழுவின் ஒவ்வோர் அம்சமும் தற்போது சட்டத்தால் பாதிக்கப் படுகிறது. கிட்டு வாடகை உயர்வு, பெ.கி. போன் சட்டணத் தகராறு, கஸ்பாஷ் தாம் பத்தியம், தொழில் உயவு சீர்கேடு - எல்லாம் சட்டத்தின் எல்லைக்குள்ள்தான். சமூகமோ, நிர்வாகமோ, உயிர்வாழ்நோ தனிமனிதன் மீது காட்டிக்கூடிய அதிகாரத்தை வரம்பு கட்டுவாமல் பார்த்துக் கொள்வது சட்டத்தின் வேலையாகிறது. அதிகாரத்தின் கொட்டத்தை அடக்கச் சட்டத்தாய்தான் முடியும், அரசியல் சாணத்தின் பலத்தால் இதுவரை கமார் 350 சட்டங்கள் நடைபெட்டன!

இது உரிமை யுகம். ஸ்டீப் தலைமுறைக்கு இப்போது உரிமைகள் அதிகம். அவற்றை வெல்லாம் ஈர்க்கும் வழக்கறிஞர் போதுமில்லை அதிகரிக்கிறது. எத்தக் கோர்ட்டிலும் வழக் கட்டுவதற்கு உரிச 'ஸ்த்ரூ' இப்போது வழங்கப்படுகிறது. இதை உத்தேசித்து, ஸ்டீக் கோர்ட்டிலும், கபீம் கோர்ட்டிலும் ஆய்விடமே நீடிப்பதுதான் சௌகரியம். அதுதான் நடைமுறை சாத்தியமும்...

கோர்ட்டுக்குப் போனால் செலவு. அதனுடன் காசுதாமதம். நடைமுறைச் சிக்கல்கள் பல. குடும்பப் பூசல்கள், நீவனும் சலிபலம், ஸ்னீகாரம், குழந்தை வளர்ப்பு உரிமை போன்ற விவகாரங்களைக் கோர்ட்டுக்கு வெளியே, முத்தோர் ஸ்டீக்ஸிவியில், நீர்த்துக் கொள்ளலாமே! இதற்கெனச் சிபி இளம் வக்கில்கள் அங்கங்கே முயற்சி எடுத்து வருகின்றனர்.

இப்போதே தொழில் துறையில் பல விவகாரங்கள் கோர்ட்டுக்கு வெளியே மத்தியஸ்தத்துக்கு விடப்பட்டு, நீர்மான மாலிந்தன, இவை சட்டபூர்வமான ஒப்பத்தங்கள். இதனால் செலவும் குறைவு. விவகாரமும் சீக்கிரம் முடிகிறது.

என்னதான் சட்டஸ்தானம் இருந்தாலும் வழக்குகளில் ஈடுபட ஈடுபடத்தான் சிவ தெய்விகள் பிறக்கின்றன. தகுமம் வேறு, நியாயம் வேறு; நியாயம் வேறு, நீதி வேறு; நீதி வேறு, சட்டம் வேறு; சட்டம் வேறு, சட்டக்கு வேறு; சட்டக்கு வேறு, சக்தி வேறு என்றெல்லாம் புலகுக்கிறது.

பேட்டி: அபி ஆரீகாரந்

பதுபயரா அஸ்வது டிவிஎஸ் நீயிரெட் செய்ததா?

சொந்தக்காரருக்கு
மட்டுமே தெரியும்!

கதிதுட்பழுக்கா கார் சொந்தக்காரர்கள் என்ற முறையில் உங்கள் உயர்கள் சீயிரெட் செய்யப்படுவதன்மூலம் அதிக தானைக்கு பயன்படுவதையே நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள், எனினும் வெளிப்படையாக சீயிரெட் செய்யப்பட்டதாகத் தெரன்றும் ஒரு டயலா உபயோகிக்க நீங்கள் விரும்பமாட்டீர்கள். டி வி எஸ்

சீயிரெட் செய்தவை புதியனபோலவே தோற்றமளிக்கின்றன, புதியன போலவே உடைழக்கின்றன. அதை சீயிரெட் செய்யப்பட்டவை என்று உங்களுக்குமட்டுமே தெரியும். மேலும் எவ்வளவோ செலவு மிச்சம்! புதிய டயர் ஒன்றின் விலைக்கு நீங்கள் மூன்று டயர்களை சீயிரெட் செய்துகொள்ளமுடியும்!

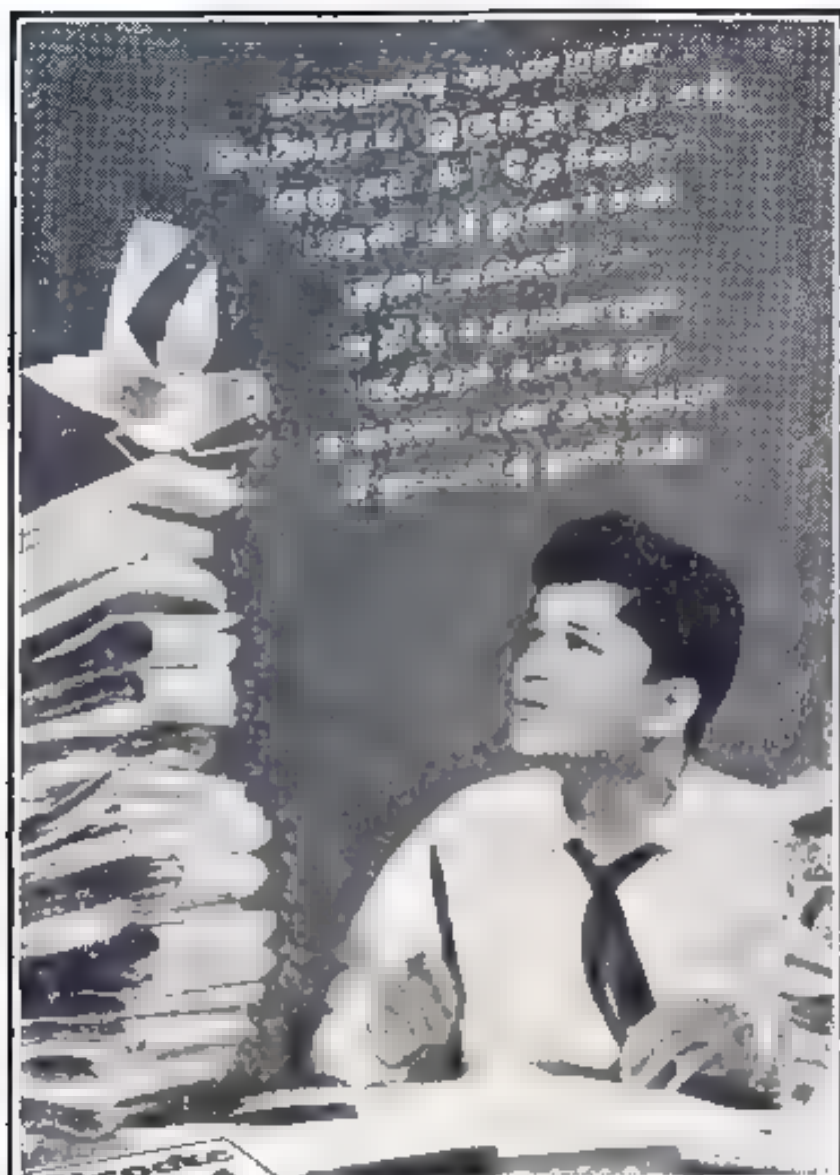
உங்கள் கம்பிக்கைக்கு உரியது டிவிஎஸ்
இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய சீயிரெடும் மந்தாபனம்

கந்தரம் இன்டஸ்ட்ரீஸ் லிமடெட் (இது ஒரு டிவிஎஸ் மந்தாபனம் வகைமுக்கியமுதலக்சென்னை-புதுச்சேரி-சென்னை-கொத்தியூர்-திருச்சென்னை-விஜயவாடா

ப்ரூக் பாண்ட்
A-1 தேயிலைத்தூள்
அதிக கோப்பைகள் சிறந்த
தேநீர் தருவது

அதிகாரப் பத்திரம்!

புல்லாவிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னாலே உலகம் இன்னமப் பருவத்திலிருந்தபோது பூகுவலின் அரசர்களெல்லாம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். நாங்களுக்கு அமைவகளின் கேவைக் கேடுப் கௌரவானித்து உயர்த்த வேண்டும் என்பதே அம்முடிவு. பிரபாணங்களில் தங்களுடன் வருவதற்கும், தங்கள் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் நாங்களுக்கே உரிமை என்று அதிகாரப்பத்திரம் தலாரித்து வழங்கினார்கள்.

இந்தப் பாராட்டும் கௌரவமும் பூனைகளைப் பொருமை வால் துடிதுடிக்க வைத்தன. பூனைகளெல்லாம் மகரநாடு கூட்டின. 'கியாவ்', 'முயாவ்' என்றெல்லாம் பேசித் திர்த்தன. முடிவில் நாய்களின் அதிகாரப் பத்திரத்தை ரகசியமாகத் திருடிச் கொண்டு வந்து விடுவது என்று முடிவு கட்டின. மகரநாட்டின் தீர்மானப்படி அதிகாரப் பத்திரத்தைக் கிளப்பிக் கொண்டு வந்தன சில பொல்லாத பூனைகள். அந்தச் சகுட்டி எரவாணத்தில் குப்பை கூளங்க ளுக்கு தடுவில ஒளித்தும் வைத்து விட்டன. எவிகள் நடமா டும் இடமாவிறே ஏரவாணம்! ஓர் எலி அந்தச் சகுளைக் கண்டது. தன் மகத்தான கண்டுபிடிப்பைப் பற்றித் தன் தோழிகளிடம் சொல்லிற்று அந்த எலி, பல எவிகள் ஒன்று கூடி ஒரு நாள் அந்த அதிகாரப் பத்திரத்தைப் படித் துப் பார்த்தன. அதன் பெருமதிப்பைப் புரிந்து கொண்ட அவை, உடனே ஒரு மகரநாட்டைக் கூட்டின. பூகுவலையும் நாய்களையும் அடக்கியாலும் அதிகாரத்தைத் தாங்கள் பெறுவது எப்படி என்று காரணமாக விவாதித்தன. 'கிச் சூச்' என்று கூச்சல்கள் பலத்ததே ஒழிய எவ்வித முடிவுக்கும் வர முடியவில்லை. கடைசியில் ஒரு கிழட்டு எலி, "இந்த அதிகாரப் பத்திரம் தவறான நபர்களின் கைகளில் சிக்கு வதைத் தடுப்பதற்கான ஒரே மார்க்கம் இதை நாம் காப்பிட்டு விடுவதுதான்" என்றது. இந்த அபாரமான யோசனையை எவ்வா எவிகளும் கைகொட்டி வரவேற்றன. சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அந்தப் பத்திரம் எவிகளின் பட்சணமாகி மறைந்தது.

தங்கள் அதிகாரப் பத்திரத்துக்கு நேர்ந்த கதியை அறிவாத நாய்கள் ஒரு நாள் ஒரு பெரிய மகரநாட்டைக் கூட்டி, அதில் தங்களுக்கு மனிதர்கள் அளித்துள்ள மகத் தான தகுதியை மற்ற அங்கத்தினர்களுக்குப் பிரகடனப் படுத்த விரும்பின. மகரநாடு கூட்டப்பட்டது. பத்திரத் துதப் பத்திரமாக வைத்திருக்கும்படி ஒப்படைக்கப்பட்ட நாயிடம் அதைக் கொண்டு வரும்படி கேட்டுக் கொண்டன மற்ற நாய்கள். அப்போதுதான் அது பறிபோன பரிதா பத்தை அந்த நாய் உணர்ந்தது. தன் நண்பர்களிடம் பூனைகளின் லீலகத்தனம்தான் அது என்றது. நாங்களுக்கு வந்த போபத்தைச் சொல்லவா வேண்டும்?

தயச்சிப்பு:
வாண்குமாமா

30

பூனைகளின் குடிவிறும்புக்கான முற்றுணைகிட்டு. நிபந்தனைகளை மீறத் தங்கள் அதிகாரப் பத்திரத்தை ஒப்படைக்குமாறு அனை மீட்டன. சூதாவில் பூனைகள் ரொம்பச் சாதுப் போலத் தங்களுக்கு ஏதுமே தெரியாது என்று கண்களை மூடியபடி கூறின. ஆனால் தாய்களின் உறுமல், அவற்றைக் கொஞ்ச நேரத்தில் உண்மையை ஒப்புக் கொள்ள வைத்துவிட்டது. ஏரவாணத் துக்குப் போலத் தேடின. குப்பை கூளங்களைக் குடைந்து நோண்டிப் பார்த்தன. அது அங்கு இருந்தால் தாளை கிடைக்கும்? எங்கு போயிற்று? அந்த இடத்தில் திருட்டுத்தனமாக வந்து போவது எவிகள் தான். குப்பையில் அவற்றின் உலிப்பல் அடையாளம்கூட இருந்தது. உடனே எலி வளைகளை நோக்கிப் படை எடுத்தன பூனைகள். பலமான மோதல் களுக்குப் பிறகு எவிகள், தங்கள் தலைவரின் உத்தரவுப்படி அதிகாரப் பத்திரத்தை ஆகார மாகத் தின்றுவிட்டதாக ஒப்புக் கொண்டன. பூனைகளின் கோபத்தைப் பார்க்க வேண்டிமே!

அவ்விருந்து நாய்கள் பூனைகளை வெறுக்க, பூனைகள் எவிகளை வெறுக்க ஒன்றையொன்று பார்த்தால்...? என்ன நடக்கிறது தென்றுதான் உங்களுக்குத் தெரியுமே. நான் சொல்லவா வேண்டும்?

வித்தையகலேவி

மித்திய இத்தியாவில் பாஸ்டார் என்று ஒரு மாகாணம். அங்கு போயிராஜா என்று ஒரு பிரிவினர் வாழ்கிறார்கள். இவர்களுடைய திருமணத்தில் போது ஒரு விநோதமான சடங்கு, கைபவத்துக்கு அளவுக்கப்பட்ட விருத்தினர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கோபுர நடனம் ஆடுகிறார்கள். இரவு நேரமும் தடை போடும் ஒரு கோலாகல நடனம் இது. இதில் பங்கிடுவது பெர் கைத்து கொள்ளு கிறார்கள். ஒருவர் கைகளை ஒருவர் அகிசத்துப் பிடித்தபடி. ஆறு பெர் ஸட்டமாக நிற் பார்கள். அந்த ஆறு பெர் தொங்கலின் மீது நிற்க ஆறு பெர் அதே போலக் கைகோத்த படி ஏறி நிற்பார்கள். இந்த நிலைமையே இந்தப் பங்கிடுவதும் சுற்றிச் சுற்றித் தாட் தவாளுவார்கள். கிழிசன ஆறு பெர் மேலும் மேலுள்ளவர் மேலும் இடமாற்றம் செய்து கொண்டு தொடர்ந்து ஆடுவார்கள். திருமண விருத்துக்கு அளவுத்தவர்களுடன் ஐக்கள் நடப்பீர் நெருக்கம் எவ்வளவு என்பதன் அளவுகொலாக நடனத்தில் நேரம் கணக்கிடப்படுமாம். இன்னொரு நம்பிக்கை யும் இவர்களிடையே நிலவுகிறது. இந்தக்

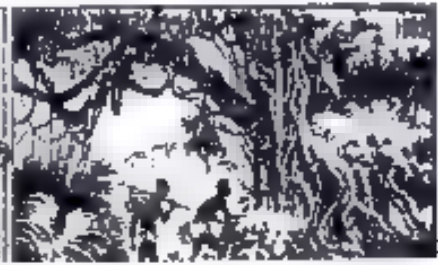
கோபுர நடனத்தில் ஒவ்வொரு மணி நேர மும் மணமக்களுக்குப் பத்து ஒருப இன்ப வானம்பைத் தருமாம். அப்படியானால் அதுக் காமல் சர்க்கராமல் இரவு முழுதும் நடன மாடக் கேட்பானே?

இயற்கை விஞ்ஞம்

உலகத்தில் பல கோடிப் பூச்சி இனங்கள் இருக் கின்றன. அவற்றில் எங்காம் மிகப் பெரியது நீங்கள் படத்தில் காணும் கோலிவத் வண்டுதான். இது ஆப்பிரிக் காவில் காணப்படுகிறது. சாதாரணமாக இது நான்கு அங்குல நீளமிருக்கும். இது பறக்கும்போது விஞ்ஞதயான சப்தம் உண்டாக்கும். அவைத்து வைக்கப்பட்ட நீராவி வைத் திறந்து விடுக்போது சத்தமும் சப்தத்தையும் போல் இருக்கும் அது எங்கிலார் ஒர் ஆப்பிரிக்கவாசி. இதன் முதுகில் வெள்ளையும் கருப்புமாகக் கோலங்கள் இருக்கும். கவர்ச்சிகரமான வண்டு இது. இதன் முதல் மாநிலியை 1770ல் ஐரோப்பாவுக்குக் கொண்டு போனபோது இதன் விசை ஒன்றுக்கு 300 பிராங்குகள் வரை போயிற்றாம். இன்று இதற்கு இத்தனை மதிப்பு இல்லாவிட்டாலும் ஆப்பிரிக்கச் சிதிலெவிடம்இத்த ராட்சச வண்டுக்குள்ள மைய குறைவாகில்லை. இதன் மெய்யை, கொழுத்த புழுநிலை (வாக்வா) 'குப்' போன்ற சுவை வண்டுகளுக்கு நல்ல கையாழட்டக் கூடியதாயி் ஆப்பிரிக்கக் காடுகளில் இதைத் தேடி அலைத்து சேகரிப்போர் பலர். மரங்களின் போதற்ற ஆகாரமாக உண்டு வளர்ந்து வானிலின்றன இவ்வண்டுகள். ஆண் வண்டு மரப் பட்டையைத் துண்டிட்டுச் சோற்றுப் பகுதி வரை குடைத்து கொண்டு போகலிலும்.

இது என்ன?

மேற்கு ஆப்பிரிக்காவைச் சேர்ந்த 'பெனலா' என்ற இனத்தின் கௌரவமான பெண் நாகரிகமாக உருத் துவாளானால் அவளது தலை யாலங்காரத்தில் சிறியான தொள் தேங்கு இடம் பெறும். இது சுற்பனை யல்ல. உண்மை!

அத்தியாயம் பத்தொன்பது

நல்ல சேதி!

ஒரு சாஸரில் பிஸ்கைக் கொண்டு வந்து வந்தான் வெயிட்டர். இருபத்தைந்து ரூபாய்க்கு மேல் ஆகியிருந்தது. உடனே ரட்சகன் தன் மணிபர்சைத் திறத்தான். அவனை முத்திக் கொண்டு நூறு ரூபாய் தோட்டு ஒன்றை எடுத்து சாஸரில் போட்டான் முத்துசிவன்.

"வேண்டாம் பிஸ்டர் சிவன்! என் மாமனார் கிட்டக் குறையடிச்ச ஐம் பது ரூபாய் வாங்கினேன். நாடகத்துக்கு வந்திருவை 'புத்' பண்ண அட் வாண்ஸ் கொடுத்தது போக மீதப் பணம் இருக்குது. பணத்தை மிச்சப்படுத்திக் கொண்டு போனான் என் மாமனார் கொடுக்கக்குவார். அதனும் பிஸ்டுக்கு தானே பணம் கொடுத்துடறேன்" என்று அங்கங்கமாகச் சிரித்தபடி சாஸரைத் தன் பக்கமாக இழுத்தான் ரட்சகன்.

"பரவாயில்லை, பிரதர்! இன்றைக்கு ஒரு நாள் வலக்காக உன் மாமனார் கொடுத்ததை வாங்கிக் கட்டிக் கொள்!"

வெயிட்டர் மீதிப் பணத்தைக் கொண்டு வந்து வந்தான். அவனுக்குத் தாராளமாக 'புத்' கொடுத்து விட்டுச் சிகரெட் பற்ற வைத்துக் கொண்டு ரட்சகனின் தோள் மீது நகபோட்டவாறு ஹோட்டலு விட்டுப் புறப்பட்டான் முத்துசிவன்.

அவன் விடுவது சேர இரவு பத்து மணிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. விட்டன் வராந்தா முகையின் தம்பி வலம்புரி நாதகாவியில் குத்துக்காவிட்டு உட்கார்ந்து எங்கோ வெறித்துப் பார்த்தவாறு யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தான்.

முத்துசிவன் அவனைப் பார்த்தும் பாராதவன் போல் உவனே சேன்று உடைக்கைக் களைத்து வேறு ஆடை தரித்துக் கொண்டு குழாயடிக்கும் போய்ச் காலதானமாக மூகம் நக கால் களைக் கழுவித் துடைத்தவாறு தன் அன்றக்குத் திரும்பினான்.

அன்னையுணியைப்பான் பிண்ணியான் டாஸுக்கு உணவு படைக்க இலை போட்டான். இதைக் கவனித்த முத்துசிவன், "எனக்குச் சாப்பாடு வேண்டாம்மா! தான் சாப்பிட்டுவிட்டு வந்துட்டேன்" என்று குரல் கொடுத்தான்.

சமமத்த உணவெவ்வாம் வினாவி விடுமே என்று வைப்பபிட்ட அன்னையுணி. "சரி! வலம்புரி வந்திருக்கிறான். அவனைச் சாப்பிட வைத்து அனுப்ப

கிரிஞ்சல் கோபுரம்

மாட்" என்று என்னியவனாம், சமைய வளையிடுத்து வெளியே வந்தான்.

"ஏம்மா, அவன் எதற்கு வந்திருக்கிறான்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே தன் படுக்கை விரிப்பை உதறிப் போடுவதில் முனைந்தான் முத்துசிவன்.

"உம்மா பார்த்ததான் வந்திருப்பான்" என்று புன்னகையுடன் பதிவிறத்தான் அன்னையுணி.

"நீங்க ஒன்னும் கேட்கவியா?"

"கேட்டேன். அன்னையவப் பார்த்து அன்னையுணி சொன்னான்; அங்ஙனவதுடன்."

தன்னை அவன் பார்த்த வந்த காரணம் என்னவா யிருக்கும் என்பதை உடனே புரிந்து கொண்டவன் போல் தலையாட்டிக் கொண்ட முத்துசிவன், கோபமாகத் தன்மையையை இழுத்து இப்படி அப்படியுமாகப் போட்டுத் தட்டினான். பிறகு சரேவெனத் திரும்பி வார்த்தாவை நோக்கி நடந்தான்.

வலம்புரி ஒரு துண்டுக் காத்தத்தைப் பிட்டு முட்டிக் கால் மீது வைத்து எதோ பரபரவென்று எழுதி மடித்து நெய்விட இனித்துக் கொண்டு வழக்கம்போல் சித்தியையில் ஆழ்ந்தான்.

செனல் நககளைக் கொத்தபடி வந்து தின்ற முத்துசிவன் சிறுபொழுது அவனையே பார்த்துவிட்டு, "ஏண்டா

வலம்புரி என்ன விஷயம்? ஏன் இங்கு வந்து உட்கார்த்திருக்கிறேன்?" என்று சற்று அதட்டலாகக் கேட்டான்.

திடுக்குற்றத் திரும்பிய வலம்புரி தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டு "ஒண்ணுமில்லேன்னா!... கம்மா... இப்படி வந்தேன்!" என்றான் மூக்கடைத்த குரலில்.

தன் மனவியிடம் சண்டை மெண்ட போட்டுக் கொண்டு வந்திருப்பானே என்று என்னிலும் முத்துசிவன் ஆறடி அப்படி ஏதேனும் வாயடிக்கையடி நடந்ததாய் கந்தையிதான் முதலில் ஒடி வருவான் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். "மணி பதினென்றாகப் போறதே! ஏதாவது சொல்லுனா உற சொல்லுடா!"

மெல்லச் சிரித்த வலம்புரி ஏதோ பெரிய தாளம் விஷயத்தைச் சொல்லப் போகிறவன் போல் கையை நீட்டி விரல்களைக் குவித்தான். பிறகு தான் சொல்லப் போவதிதான் ஹான் யத்தைத் தானே வெருவாக ரிப்புவன் மாதிரி பட்டபலென்ச் சிரித்தான். அப்படிச் சிரித்த அதிர்ச்சியில் அவனுடைய கண்கள் கலங்கி மூக்கிலும் நீர் ஒழுகி விட்டது. அதோடு தான் மெல்ல நினைத்ததைச் சொல்லியாகி விட்டதென்று திருப்பிப்பட்டுக் கொண்டவன் போன்று மூக்கையும் கண்களையும் துடைத்துக் கொண்டு மெளனமாகான்.

இவ்வளவையும் எரிச்சலுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்த முத்துசிவன், பொறுமை எவ்வளவு கடந்து விட்டே. "அதாவது, பணம் கேட்க வந்தாய். இல்லையா?" என்றான் அடித் தொண்டலில்.

மெட்கத்துடன் உடம்பை முறுக்கித் தலை குவித்து கொண்ட வலம்புரி "ஆ மான்னா!... பால்காரனுக்கு ரெண்டு மாசத்துப் பணம் பாக்கி தீறினது. அவன் தெருவிலே நின்று சத்தம் போடான். இவனைக்குப் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டு மாட்டை விட்டுக் குள் ஒட்டி வந்து சுட்டிப் போட்டு அதுக்குப் போட்டு, பண்ணுக்கு வாங்கி வைக்கச் சொல்லி விடுவான் போலிருக்குது. அதான் ஓர் இருபத்தைக்கூட ரூபாய் வாங்கிவிட்டுப் போகவாசினு வந்தேன்" என்று திக்கித் திணர்ச்சி சொன்னான்.

"பால்காரனுக்குப் பணம் கொடுக்க முடியலேன்னு ஏண்டா பால் வாங்கறே? பாலும் பழமும் சாப்பிடாமல் துரைக்குப் படுக்கப் போக முடியாதோ? பச்சைத் தண்ணியைக் குடிக்கட்டு இருக்கிறதுதானே?"

"தான் ரொம்ப நாளா வெந்தீர் தான் குடிக்கிறது வழக்கம் அண்ணா!" என்று சொல்லும்போதே வலம்புரிக்குச் சிரிப்பும் இருமலும் கோர்ந்து வந்து விட்டன. அவ்விரண்டாலும் அவன் கோஞ்ச நேரம் அவன்னைபோட்டு விட்டான்.

முத்துசிவனுக்குக் குயிரேன்று கோபம் குமுறிக் கொண்டு வந்தது. பக்கத்தில் கிடந்த பிரம்ம நாத் காலியை டர்ரென்று இழுத்துப் போட்டு உட்கார்த்து கொண்டு, ஆத்திரம் அடைந்த குரலில் பட்டபத்தான்: "ஏண்டா! நீ என்னதான் மனசிலே நினைக்ககிட்டு இருக்கிறே? பணம் இங்கே கொட்டியா வச்சிருக்கு? கேட்கிறப்போதெல்லாம் வாரிக் கொடுக்கிறதுக்கு இவ்வே. உன் அப்பா ரூபாய் தோட்டுக் காங்கிற மாததை நட்டு வைக்கட்டுப் போலிருக்கிறாரா? எவ்வளவு காலத்துக்குத்தான் உங்களுக்கு நான் பஞ்சப்படி அளந்துக்கிட்டிருக்க முடியும்? எனக்குன்னு ஒண்ணா கிடையாதா? சம்பாதிக்கிறதை வெல்லாமல் உங்களுக்குக்களிக்க கிட்டு இருத்தால் என்னோட கதி என்ன அடிறது?"

தன் அண்ணலில் இந்தக் காரகாரமான பேச்சைக் கேட்டு வலம்புரி கொஞ்சம் கூட முகம் உலிக்கவோ, வருத்தப்படுவோ இல்லை. மாளுக் மலர் மாரி போழியப்பட்டவன்போல் ஆவந்தமாதச் சிரித்துக் கொண்டு உட்கார்த்திருந்தான் அவன்.

"இப்படி மெல்லாம் கேரமாதச் சிரிப்புச் சிரிக்க என்னை ஏமாற்ற முடியாதடா! கூடப் பிறந்த நோஷத்துக்காக உங்களுக்கு நான் என்னென்ன செய்யுனோமோ அவ்வளவையுமே செய்து என் கடமைகளை முடிச்சுட்டேன். இனிமேல் அவ்வளவன் குடுப்பத்தை அவ்வளவன் எப்படியோ நடத்திக்கிட்டுப் போக வேண்டுகிறது. இங்கே என் கையைக் கரண்ட எவனுமே வரக் கூடாது. வந்தால் எதுவும் கிடைக்காது."

நாத்காலியைப் பின்னால் வைக்கமாக நகர்த்திவிட்டு எழுந்தான் முத்துசிவன். வலம்புரியும் மெல்ல எழுந்து நின்று உள்ளார்ந்த பயத்துடனும் கூச்சத்தினாலும் தன் அண்ணனை நிமிர்ந்து பார்த்தான். பிறகு வழக்கம்போல் வந்து கையை நீட்டி விரல்களைக்

குவித்து, "இவ்வெண்ணு!... வத்து... அந்தப் பாய்காரன் நேத்திக்கு...." என்று ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தவன் தான் சொல்லப் போவதிலுள்ள தமாஷைத் தானே ரசிப்பவன் போல் தலையைச் சுழற்றிச் சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்போடு தான் சொல்ல வந்ததை யும் சொல்லியாடி விட்டது என்று

கோபப் பட்டபடிபட்ட வராந்தா மீல் உறாவைத் தொடங்கிய முத்துசுவன் சட்டென்று நின்று, சற்றுத் தூரம் வரை சென்றுவிட்ட வலம்புரிவை வெறித்துப் பார்த்தான். அவன் மூலம் பேயைப் பட்டது போல் வெளிநிச்சி லுந்தது. கண்கள் கலங்கிப் பனித் தன். சடாரென்று உள்ளே விளரந்து

போய் 'தூங்குகிற' தொங்கிய தன் சட்டை ஜேபிலிருந்து இருபத் தைத்து ரூபாய் எடுத்து, "அம்மா! இதைக் கொண்டுபோய் அவனிடம் கொடுங்க!" என்றான்.

திருப்பிப்பட்டுத் தொண்ட வன் மாநி' மெய்யச் சிரித்துக் கொண்டே கன் அம்மாவிட, மோ, அண்ணனிடமோ 'போரென், ஸிரென்' என்று எதுவும் சொல்லாமல், பழகலில் இறங்கி வெளியே நடக்கவானான்.

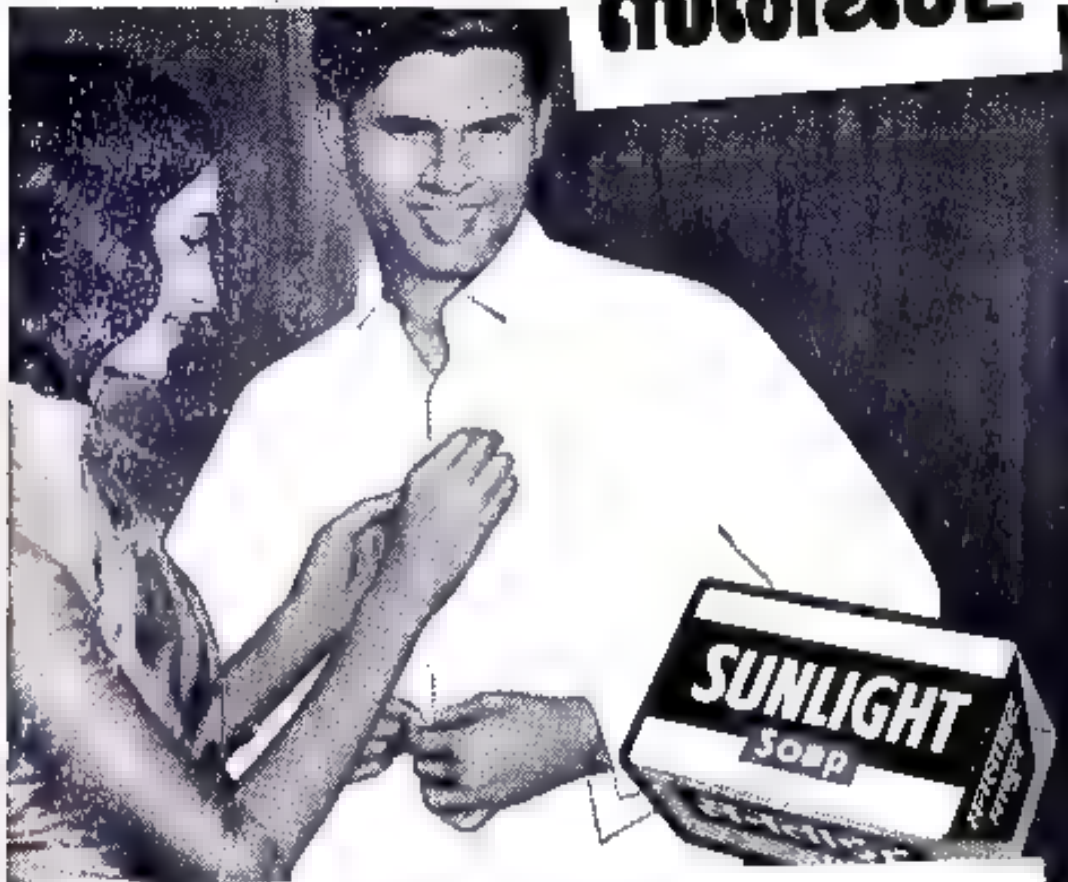
இத்தோம் கதவிவாரத்தின் ஒதுங்கி நின்று கொண்டிருக்க அன்னபூரணி எம்மான் அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அரக்கப் பரக்கப் பழகலில் இறங்கி ஓடினான். கோர்வுக் கணப்பு மாகச் சேர்பாறில் சாய்ந்து தலையைத்

சலவைக்கு சலவை...

துணிகளுக்கு அதிக ஒளியூட்டுவது

ஸன்லைட்

ஸன்லைட் சோப்பினால் சலவைசெய்து
பார்த்தீர்களானால் தெரியும் வெட்ட
வெளிச்சமான உண்மை: சலவைக்கு
சலவை உங்கள் துணிகளுக்கு அதிக ஒளி!

சிந்தித்தேய்த்தாலும் செழுசெழு வெண்
கொழுக்கும் நுரை-தூய்மை மூக்க வெளுக்
கும் ஒளி நிரக்க. உங்கள் துணிகள்
அனைத்துக்கும் உரியது ஸன்லைட்.

**உங்கள் அன்றாடத் துணிகளின்
சலவைக்குரியது ஸன்லைட்**

தாங்கிப் பிரித்துக் கொண்டான் முத்து சிவன்.

சீதப்பதக்கெல்லாம் திரும்பி வந்த அன்னைபிரியம்மாள், "அந்தச் சின்னப்பயலை நீ அப்பாவுக் கண்டிச்சது சரிதான் புட்டி! அப்பாவுதான் அவன் வந்து உங்களைத் தொல்லையாக்குத்தான்மல் இருப்பான்" என்றுள் மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டே.

தாயாரின் முகத்தைக் கூர்ந்து நோக்கினான் முத்துசிவன். உண்ணாமல் தண்டிக்க அவன் மட்டும்தான் போகிறான். நான்மது இவ்வய மன்னுக்குப் பணம் கொடுத்து விட்டதால் ஏற்பட்ட பத்திரத்தை மன்னப்பதற்காக இப்பாடிப் போய்விடாத தன்னை சேர்ந்து ஒத்துப் படுத்துவனா என்பதை அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

"மணி பதினெழுபது மூலம் திரிப் போச்சு! இப்போது அவன் விடு போய் சேர்ந்து சாப்பிடலாம்; மட்டும்தான் அப்பிசை மன்னுக்கும் இருக்கிறோம், இருக்கிறோம்!" என்று தன்முகப் பாய்சை முன்னுமுதுவாட்டிய அம்மய சிறையைய நோக்கிச் சொல்லு விட்டாள் அன்னைபிரியி. வாய்ப்புரிக்க உண்ணாவிட்டு அனுப்பாத தாயை அனாதைகள் அந்த முன்னுமுதுவாட்டிக்குத் தங்கு கொள்விட்டது.

குழும் திரிந்தவன் போய் முத்தத்தை அண்டால் முத்தி கொண்டு மிழிது நோம் அப்படியே போய்வில் சாய்ந்திருந்த முத்துசிவன் ஏதோ முடிவிற்கு வந்தவன் போல் தான் அங்கு சிலர் செல்வதுடன் நிமிர்ந்து உட்காரித்து சன்னகோயல் விழுந்து நின்று திரைப் பத்திரிளையை எடுத்துப் பிரித்துப் படிப்பதில் தன் கவனத்தைச் செலுத்தலானான்.

புலையெய்ய் வந்தபவத்திடம் உங்க உணவுத் திட்டத்தின் கீழ் கால் தண்டத் திவனத்துக்காக இந்திய கரிக் காச் செய்து கொண்ட விட்டானது ஒப்பந்தம் பற்றிய ஒரு செய்தியை ஒரு கவனமாகப் படித்து முத்தி முத்துசிவன் அடுத்த பக்கத்தைப் பாரட்டினான். அதிலே உள்ள "காலம்", அது அங்கு சதாத்துக்கு ஒரு பகுதி விட்டப்பட்டு விட்டிருந்தது!

விவரமாக எழுதப்பட்ட தெரிவி மெட்டுக்கு ஏற அத்தப்பக்கத்தை வெளிக் குப் பார்த்த அவன், "சரிதான் விவரம் காணிக்ந்த வாய்ப்புரிதான் சேர் இருப்பான்" என்று திரிவாயமாக அண்ணித் தலைவாட்டிக் கொண்டான்.

"அவன் ஏன் இப்பாடிச் செய்ய சேன் முன் இடமில் அய்யுக்கு விட்டபு

எடுக்கலோ. கத்தரித்து அகதற்பலோ அத்தலை முக்கியமான பகுதி என்னை இருக்கிறாக்கும?"

முற்பத்துடன் அத்தப் பக்கத்தை முன்னும் பின்னுமாகப் பாரட்டிப் பாரித்த முத்துசிவனின் கவனத்தை செட்டி இடத்தில் கொண்டிருந்த செய்தி ஒன்று விட்டபுக் கவந்தது. ஒரு பிரபலமான துணிகளையப் பெரிய தொழிலதிபர் ஒருவர் திரைத் திருமளம் செய்து கொண்ட கவனப்பன் செய்து அது.

அத்தப் சென்றவன் படித்ததுப் அவனுடைய சித்தலை இத்தம் "புதிதான" எழுத்துக்களை அப்பாடி விட்டி விட்டு நபுக்கை கத்தலானை கவனப்பன் பார்த்துக் கொடுத்தது.

இன்று அவன் அனாதை விட்டி சித்தலை பார்த்துக்கொண்டு "போய் விட்டதா?" என்று கேட்ட தந்தை அவன் "போய்விட்ட" என்பது போல் "தந்தை" பாதி சாதிக்காத விட்டிச் சித்தலைத் திரிவோது திரிந்ததுக் கொண்டான்.

"கிட்டி கொண்டு செலிக்காத விட்டி அப்பாடிச் செய்திருப்பான்? அன்னது திரிவாய்க்கோ என்னைப் போக வேண்டாம் என்று தடுத்தானா? இருகால், இந்த போய் போக அனாதை விட்டிவிட்டான் கட்டு விட்டி கவனம் கொள்ளி வணர்ந்துகாத்தக அக்கானது அப்பாடித்திரிப்பாப்போ? அப்பாடி இங்கு அத்தரித்திருப்பான் அவன் அப்பாடிச் சமிக்ஷை காட்டி விட்டபாவி! இவ்வய அப்பாடி. இன்று காள் அக்கால் பாரிக்க விட்டிவாய்க்கிடல் அவனே விட்டிவாய் பாரிக்க என் விடு தோ வர இருந்த தாகச் சொல்லாளா?"

அன்று முன் அய்யுக்கு ஏற்பாட்டிற்குக் கோயல், வேறுபடி, வகுத்தம் ஆகிய உணர்ச்சிக் கொண்டான் அப்பாடி காட்டு காறத்து ஒர் இன்பக் குறுதற்படிக்கு அனாதைவகுத்த தன் வாய்க்குந்த பத்திரிகையை விதி ஏறித்துவிட்டு எழுத்து வெகு உண்ணாமாகக் கிளியால் பார்த்து ஒன்றை "தும்மின்" செய்தவாறு படுக்கையில் தொக்கி நடந்தான்.

கூடந்த எழுத்துத் திவன்களைய ஒரு படித்தந்தை கவனம் வைத்துக்கொண்டு விவராயத் துத்துக் கொண்டிருந்தான் அன்னைபிரியம்மாள். அது அவனின் முத்த மகன் தாணியிடமிருந்து வந்த பத்திரம். அக்கடித்தந்தின் அவன் பல ஆண்டுகளாக ஆவனோடு விதிப்பாற்றித் தன் சேதி ஒன்று கத்திருந்தது. அப்பாடி! தாணி சூத்த மாதற்களால் "முதுவாய்" இருக்கக்கூடாம்!

அவனுக்குத் திருமணமாகிக் கிட்டத் தட்ட பத்தாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இதுகாறும் பின்னம் பேதின்றி என்னாருடைய மனத்திலும் ஏக்கத்தை வளர்த்து விட்டிருந்த அவன் இப்போதுதான் 'வாஷிங் டிசி'யில் இருள், எல்லவையும் மிஞ்சி உடைய வேஷமடிவ விஷயம் இது! இந்தச் சந்தோஷ சமகாரத்துக்குத் தன் பின்னம் மூத்துவிடவில்லை. இதரிலிக்குச் சந்தோஷம் நினைக்காமல் தான் அப்படித் துடிக்கும் கொள்ளுநருதான் அவ்வாறுணி.

அவன் ஏன் அவனிடம் சொல்ல வேண்டும்? அவனையவன் மூதலின் அந்தத் தெரிந்து கொள்வதற்குப்பால்? அதாவது, ஜாவம்பியா, ஹெலியோ, திவியாநாதனே மற்ற 3 மனைகளோ அல்லவோ உபயோகத்துக்குத் தான் வந்தது. எழுதுவது வந்தபொழுதும் அப்படி பதிலில் கடிதத்தைத் தந்த பழக்கம் மரபு விஷயம் எழுதுவது இத்தகைய தன் அம்மாவிடம் தெரிவிக்கவேண்டும்.

வாஷிங்டன்... ஆனால் அங்கு யாருக்காவது நடைமுறை இப்போது முதல் மரபு யாக மாறி விட்டிருக்கிறது. ஜாவன் தன் அண்ணன் பெயருக்குக் கடிதம் எழுதாமல் அம்மாவின் பெயருக்கு எழுதியிருந்தான். காரணம் இல்லாமலா?—

ஜாவன் தன் தந்தை மைதியின் திருமணத்துக்கு வந்து போனதிலிருந்து அவ்வளவு முத்துவினாக்கும் உலகத்துக்கள் எழுதி விட்டான். எல்லாம் வெறுப் பேசும் வாய்க்கோல் வேட்டுத் தெரிவித்தும் எழுதிய கடிதங்களுக்கும் எல்லாவும் அவன் ஒன்றாகவே அவன் பதில் எழுதினான் எழுதவில்லை. அவனுக்கு மட்டும்தான் மைதியின் மரபு. எழுதுவது நல்லதாருடையது கடிதங்களுக்கும் பதில் போடுவதில்லை. அம்மாவே ஞாபகப்படுத்தினதும் 'எழுதுகிறேன்' என்று தலைபாட்டுவான்; தனம் எழுதமாட்டான். சிலசமயம் 'கடிதம் எழுத எங்கெம்மா எனக்கு தேரம் இருக்கிறது? மென்னை எழுதவாம்? அவசரம் ஒன்றுமில்லை!' என்று சொல்லி விடுவான்.

இந்நிலையில்தான் ஜாவன் இந்த முக்கியமான கடிதத்தைத் தன் அம்மாவிற்கு எழுதியிருக்கிறான். நியாயம் தானே?

அன்னபூரணியம்மாளுக்குப் பரம சந்தோஷம், தனக்கு ஒரு பேரப்பிள்ளை வரப் போகிறது என்பதால் ஏற்பட்ட சந்தோஷம் அது. ஆனால் அச் சந்தோஷத்தை அவன் இன்னும் பூரணமாகிக்கொள்ளவில்லை. விட்டுக்குத் தலைவான தன் பின்னமும் அவ்விவரத்தைத் தெரிவித்து அவன் அடை

வும் மிஞ்சியதைப் பார்த்ததானே அவன் மிஞ்சி நிறைவுறும்?

இதற்காக அவன் ஒவ்வொரு தினமும் அத்தச் சுபச் செய்தியை அவனிடம் தெரிவிக்கச் செய்ய சந்தோஷத்தை மறிப்பார்க்கிறான். கடிதம் வந்து இதோ, ஏழெட்டுத் தினங்களாகவும் அதற்குரிய வாய்ப்பை அவனுக்குக் கிட்டவில்லை.

ஆனால், வந்ததனுடைய பார்த்து விட்டு வந்து மறு மூலியிருந்து மறுமூலியை விட்டும் கொஞ்ச நேரமும் தங்குவதில்லை. ஆயினிலிருந்து வந்தவுடனேயே ஏதோ ராஜாங்கக் காரியத்தைக் கவனிக்கப் போகிறவன்போல் வெளிவேறுதலுடன் போய் விடுவான். விடுவதும் இரவு வந்து, இரவுமே மணிக்கு மேல் வரும். மறுமூலியாகும் ஒவ்வொரு மணி வரையில் அடித்துப் போட்டாது போய் துறங்குவான். அப்போது அங்குப் பாக்கி வந்து குவித்து விட்டு மற்ற காரியங்களுக்கும் அங்கு குறைபாடு, கவனித்துக்கொள்ளுதல்பற்றி மனிக்கெல்லாம் ஆய்வுக்குப் புகுந்து விடுவான். சில திவ்யனில் ஆயினிலிருந்து பாக்கி விட்டுக்கு வந்துவரும்கூட. சரி, ஞானியாகப் போதுகிறவோ விட்டும் இருப்பதே இல்லை. எனவேதான் அவ்வாறு மைதியின் அந்த தம்பல சமசாரத்தைப் பின்போலாண்டாவிடம் தெரிவிக்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனுக்கும் புது நாள் மொழியை எதிர்ப்பு மிதியே வே, அன்று நாளை அறிவிக்கிறது வந்தவுடனே அவனும் அவசரமாக திரல் பங்கிவிடுகின்றான். பின்பு கூடச் சாப்பிடாமல் வெளியே செல்லக் கிளம்பிவா முத்து சிலை இழுத்துப் பிடித்து நிறுத்தாக குறைபாடு எதிரே போய் நின்று, 'இந்தக் கடிதாசியைப் பார்த்ததாய் தம்பி? ஜாவன் எழுதியிருக்கிறான்!' என்று மிஞ்சி கவந்த புன்னகையுடன் கூறியவாறு கடிதத்தைக் கொடுத்தான். அத்தக் கடிதம் அவனுடைய பெயருக்கு எழுதப்பட்டதாய்த் தன் பெயருக்கு எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு அவன் வகுத்தமோ கோபமோ அடைவானோ என்ற பயம் வேறு அவனை உள்ளூறு உருட்டிப் புரட்டியது.

முத்துவன் கடிதத்தைப் படித்து மூடித்தான். அவன் மூகத்தில் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. யாரோ மூன்றாம் மனிதர் ஒருவருக்கு வந்த சந்தோஷச் செய்தியைக் கேள்விப் படுதலின் மாநிலி இலேசாகப் புன்முறுவல் பூத்துத் திவ்யசைத்துக்

செட்டிமநாடு

பிராண்ட்

போர்ட்லாண்ட் சிமெண்ட்

செட்டிமநாடு
பிராண்ட் சிமெண்ட்
உபயோகித்து இலாப
மடைவார்கள். கட்டுமானத்
செலவைக் குறையுங்கள். நவீன
முறையில் கடுமையான தரக் கட்டுப்
பாட்டின் கீழ் தயாரிக்கப்படுவது
செட்டிமநாடு பிராண்ட் சிமெண்ட்.
பட்டுப்போன்ற மென்மை!
உருக்கு போன்ற உறுதி!
இப்பொழுது
எல்லா இடங்களிலும்
தாராளமாகக் கிடைக்கிறது

செட்டிமநாடு

பிராண்ட்

போர்ட்லாண்ட் சிமெண்ட்

தயாரிப்பவர்கள்:
செட்டிமநாடு சிமெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்,
பதிவு முதுவகை: சென்னை-1
தொழிற்சாலை: புலித்தூர் (தஞ்சை)
மேசல் கெட்வரில் கிடைக்கும்.
செட்டிமநாடு எஜென்ஸீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்,
5, ஆனாடி தெருவுக்கு தெருவு, சென்னை-1

தவறாது உபயோகித்தால் போர்ஹான்ஸ் பற்பசை ஈறு உபாதைகளை நிறுத்தி, பற்சிதைவைத் தடுக்கிறது

சிற்யோர், பெரியோர், உயிரிடமிருந்தும் தாமதமே தேடி வந்த தற்சரட்சித் கடிதங்கள், ஈறு உபாதைகளையும், பற்சிதைவைகளையும் தடுப்பதிலே போர்ஹான்ஸ் பற்பசையின் விசைத் திறமை வெற்றியைப் போற்றுகின்றன. இந்த தற்சரட்சித் கடிதங்களை ஜெப்ரி மானேர்ஸ் கி. டீ.சி. எம்.பெனிலா சின் எந்த ஆபீஸிலும் காணலாம்.

“பல் போய்களால் என் அலறிப் பட்டுக் கொள்குமே... உங்க ளுடைய போர்ஹான்ஸ் உபயோகித்தும் பார்த்தேன்... இப்போது எனக்கு அந்த போய்களை அலறி வில்லை. அனேகமாக 20 முதல் 25 வரையுள்ள போர்ஹான்ஸ் உபயோகித் தந்தோடையி விட்டனர். என் குடும்பத்தில் போர்ஹான்ஸ் தனி இடம் பெற்றது விட்டது.”

—உதயசக்தி திராவி, மட்டு.

“விஜயா ஒருநாள் தயாராகப் படுக்க உயரம் போர்ஹான்ஸ் பற்பசைகளை உட்கித் பத்து வருடங் களாக உபயோகித்து வருகிறேன். அது எனது ஈறு உபாதைகளை வெவ்வேறு அநாதி விட்டது. இப் போது என் குடும்பத்தினர் யாரு டும் போர்ஹான்ஸ் பற்பசை வெ ள்ளது பாதையக்குறிக்க”.

—எம். எம். அம், புது கங்கி.

போர்ஹான்ஸ்

பல் வைத்தியசொருவரால் உருவாக்கப்பட்ட பற்பசை.

பரவந்த தகவலுறியில் அமெரிக்க இரிலும், ஈறு விஜய் போர்ஹான்ஸ் பற்பசையையும், போர்ஹான்ஸ் உயிர்-ஆரோக் குத் மேலையும் உபயோகியுங்கள்... உங்கள் பல் வைத்தியரையும் தவறாது பார்த்து வர குங்கள்!

இவைகள்! “பற்களையும் ஈறுகளையும் அமெரிக்கும் முறை” என்ற உண்மை பத்தரம்.

கவிய. ஆசிரியர் இரிலும் விவ. அருள் இயத்தகர் கதப் பெற, (தபாப பெயருக்காக) 15 நாள் தபாப தபாப இக் உபயோகம் அறியுங்கள். மானேர்ஸ் கெட்டிடல் பற்றி, தபாப 1953, பப்பப.

பெயர் _____ வயது _____

விலாசம் _____

சொகு _____

க -

மாதுஸேரி பெனியிட் சிட் பண்டு

பிளேவெட் ஸீம்டெட்

(ஸ்தாபிதம்: 1947)

"வினா விசை", 17-A, ஃபினான்சு ரோடு

மதுரை-கன்னியாகுமரி நகராட்சி அருகில்

சபாசன் (கிழக்கு) பம்பாய் - 22 D. D.

டெலிபோன்: 471455 - துறைமேட்டி: 6759 - தந்தி: GROWRICH

கிழக்கு, கன்னியாகுமரி வரம்புகளில் பதிவு செய்யப்பட்ட பிப்ரவரி 1962க்கு
சுரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கிடைக்கக்கூடிய: 50 மாதங்கள்: ஏதாவது ஒருவருக்கு சீட்டுதலுக்குக் கூடுதல்
கூடுதல் உண்டு

வகை	தகவல்	காலம்	சீட்டுத் தொகை
LTC	200/-	50 மாதங்கள்	10,000/-
LTA	100/-	50 மாதங்கள்	5,000/-
LTB	50/-	50 மாதங்கள்	2,500/-
LTD	20/-	50 மாதங்கள்	1,000/-

ஏதாவது ஒருவருக்கு கூடுதல் காலம் காலியாகிறது

குறுகிய காலம்: 25 மாதங்கள்	கிடைக்கக்கூடிய: 40 மாதங்கள்
----------------------------	-----------------------------

வகை	மாதம்	சீட்டுத் தொகை	வகை	மாதம்	சீட்டுத் தொகை
A	200/-	5,000/-	E	500/-	20,000/-
B	100/-	2,500/-	F	250/-	10,000/-
C	50/-	1,250/-	G	125/-	5,000/-
F	25/-	625/-			
G	20/-	500/-			

நேரம்: காலை 8 மணி முதல் 10-30 மணி வரை
மாலை 4 மணி முதல் 7-30 மணி வரை

வாசலிலிருந்து: திங்கட்கிழமை

தலைமை அலுவலகம் உட்படி சேவாபாஸ்ட் அலுவலகம்:

"மாதுஸேரி பிஷ்ஷஸ்"

3, சிங்கராச்சரி தெரு - திருவள்ளூர் - சென்னை - 5

கிளைகள்: சென்னை - கங்காபுரம் - புதுமேல்வி

பேரகலம் இலாபம்

சீட்டுகள் பதிவுக்குத் தகுபவர்கள் உடனடியாகப் பொறுத்தது

பிஷ்ஷஸ் சென்னை உட்படி சேவாபாஸ்ட் தென்னை

அக்ஷிகரிப்ப முனிவருடைய

ஆசிரமம், பரத்வாஜ முனிவரது ஆசிரமத்தினின்றும் உப்பிடு தொண்டியில் இருந்தது. உலக கேழமத்தை முனிவிட்டு வெள்ளி பொன்ஊ செவ்வ மேஷ்டமெய்ஊ வெகு நாட்களாகத் திட்டமிட்டிருந்தான் அக்ஷிகரிப்பர். ஒரு நாள் அந்தப் பற்று, பரத்வாஜ முனிவருடன் பிரயத்தாமித்தான்.

அதைக் கேட்ட மகரிஷி பரத்வாஜர், தான் அந்தப் பற்று வேண்டியவா முனிவரிடத்திலிருந்து கொடுப்பதாக வரக்கூடியிருந்தான். அதனால் மட்டிலும் மயிற்சரி யடைந்த அக்ஷிகரிப்ப முனிவர், அந்தச் சத்தொழை செவ்வினையாதம் மகிஷி சாம்பலியிடமும் தெரிவித்தான்.

"மேய்மிகு தீவிர வாய்க்க தீவிரம் தெய்வெய்யும்குறியே"

என்ன செவ்வப் கோமுகரிப்பம்" என்று சொல்லி,

"ஆயாமி திரிபொருந்திற் அகந்தகாக் செகரித்து வளர்த்தும்குறியே பரத்வாஜ தான் உப்பிடு ம் கோமுகரிப்பம். அக்கப் பக்கத்து ஆசிரமம்மலியே கேட்டி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கோரித்து வளக்க வேண்டும்" என்று அக்ஷிகரிப்பர்.

செ நாட்களில் அக்ஷிகரிப்ப முனிவருடைய விஷயங்கள் தெளவக்கு அதிகமான சமீபத்துகளாக கொண்டித்து குறித்து விட்டார்கள். சாம்பலி தெய்வம் வேண்டிய அளவு பக தெய்வைச் சொல்கிறிருந்தான். செவ்விக்குக் குறிப்பிட்டிருந்த முகர்த்தம் தெருக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அக்ஷிகரிப்ப முனிவரின் ஆசிரமத்துக்குக் கமர இருண்டு பொருள் தாரத்தில், ஊரணத்தில் மத்தியில் ஒரு பொய் விழ இருந்தது. ஆனால் ஆசிரமத்தைப் பொய் இவ்வு மயிர்கள் தொலை விதித்தாலும்கூட, புன்வினங்கள் இவிய குரல் ஊழ்ப்பாறியும், மான் கூட்டங்கள் அங்கு வரவே அங்கு, ஒன்றிரண்டு வறி தவறி வந்தபோதிலும் அளவ மிஷ்டம் திரும்பா!

விற்பாட்சன் என்ற அரசுக்கவிய் இருப் பிடமிதான் அது.

"இன்று யாரோ ஓர் இளைஞன் வந்திருந் தாத் போலிருந்ததே? யார் அவன்?" என்று அவர் தன் மகிஷி கைத்தியை வினவினான்.

"இளைஞன்? நாளுக்கு நாள் உங்கள் பார்வையின் திட்சண்யம் தன்ருய்த்தான் இருக்கிறது! வந்திருந் தது அக்ஷிகரிப்பருடைய மகிஷிவரக் கும்" என்று தெரிவித்தான் கைத்தி.

"அவன் எதற்காக இங்கு வந் திருந்தான்?"

"அவர்களை நான் தான் வரச் சொல்லியிருந்தேன். அன்றைக்கு ஒரு தான் ஆற்றுகளையில் கண்டபோது 'கொஞ்சம் பக தெய்வ கிடைக்குமா'

செவ்வத் தபஸி

என்று கேட்டான். தம்பிட்டம்தான் ஊரான மான் பக்கம் இருக்கின்றதென: 'எடுத்து எவ்வ வேண்டுகாலிலும் வரக்கூடிக் கொள் றென்' என்று கூறிவிடுத்தேன். அதற்காகத் தபஸ் எந்திருந்தான்."

"பக தெய்வ அவர்களுக்கு எத்தன் என்று விசாரித்தாயா?"

"சந்திப்பேன் வெளி அளையெல்லாம் அளையெல்லாம் நான் கொ்க மாட்டேன். அப்படியே சொல்கிறேன்கூட."

"இப்போல் அவ் ஊரையின் விசாரித்தான்."

"சிறிதான்! அக்ஷிகரிப்பர் வீதேய சாகம் கொண்டிருப் போல் தெரிவித்தான். அதற்காகத்

தான் கேட்டிருக்க வேண்டும். ஆமாம், அப்போது நீ ஏன் நெய் கொடுத்தாய்?"

"அவர்கள் ஏதாவது சேல்கட்டுமே! நமக்கு என்ன அதற்கு வேண்டும்?"

"தங்கம் மட்டுமில்லை, கஷ்டமும் உட! இந்த வார்த்தை இராகவோகவரணுடைய காதல்கு எட்டிலைய என்ன நடக்கும் தெரியுமா? வேறு விதமே வேண்டாம்! நான் இம்மடைய ஆதிபத்தியத்தின் கீழ் உள்ள ஆரண் வத்திலே ஒரு யாவும் நடந்தது. அதை நாம் தடுக்காமல் போகலாம்...."

"தலை போய் விடுமோ! நீங்கள் பேசாமல் இருங்கள். அளவு எல்லாவும் நல்லவன் தெரியுமா? அவன் ஓர் அறகான் கமரட்டையர் கொண்டு வந்திருந்தான். அது முனிவருடைய தாயம்! அதுபோல் எங்கே கொண்டு வரண்டும் என்று கேட்டேன். அவருடைய கணவர் அடுத்த நாளை அய்யாத்திக்குப் போகிற போது, எனக்கும் அது மாநிலி வாங்கமென்றும் தருவித்துக் கொடுப்பதாகச் சொல்லுவான். அவர்கள் வரவும் பண்ணும்போது உங்கள் அழகப்பா போல் அந்நியம், மாமிசக் களைக் கொட்டி வைக்காதீர்கள், பாவம்!"

"அதெல்லாம் சரி, கசந்தி! அதற்குப் பரது காரியத்தை நிறுத்த முடியுமா? நம் கடமைதான், நம் குலசாரத்தை...."

"நல்ல கடமை! நல்ல குலசாரம்!... இப்படி பெயரால் நல்லவர்கள் மனசை நோக்க வைக்காமா? அதனால்தான் உங்களுக்குச் சாபம் விசைக்கிறது, உன் தெரியாமல் போகிறது?"

"காபாவது, பெமாவது! எங்கே சரீக்கெட்டிய சந்தி வாகுக்கு உண்டு? அவர் களைப் பூண்டோடு ஒழிந்து விடமாட்டேனா?" என்று விருப்பாட்சன் கத்துமுற்றும் சிறிது வார்த்தைக் கொண்டு சொன்னான். "எனக்குக் கண் தெரியாமல் என்ன? விட்டை பெயலாம் நீ இருட்டாக்கி வைத்திருக்கிறது. அல்லவெனினும் எமல்களில் தடுமாறி விடுகிறது, அவ்வளவுதான்?" என்றும்.

"எதற்கெடுத்தாலும் என் மெய் பறி போடத்தான் உங்களுக்குத் தெரியும். அங் களுக்குப் பட்டப் பகலில் ஒரு நாள், ஆட்டுக்

கூட்டைய நம் குழந்தை எவ்வாறு நிரந்தர நிலைக் எடுத்துக் கொள்வதென்பது?...."

"பொழுதுக்கும் அதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்! ஆட்டுக்குட்டி மாதிரி உன் மகன் அங்கிலை நாலு காலில் தவழ்ந்து வந்ததாலே எனக்கு இன்னும் புரிவதில்லை! அது இருக்கட்டும்! பரதவாது சிவகனிடம் போய் இம்மாதிரி கண் நோய்களுக்கு மாற்று மருந்து அறிந்து வரும்படி உன் விடம் சொல்லிவிடுந்தேனே, கேட்டு வந்தாயா?"

"அவரைக் கேட்டேன், இதன் பெயர் கண்ணிருக்கையாம்" என்றும்.

"நினைப்புகளையும், கிருஷ்டியாவது!... சரி சரி, அதற்கு என்ன மருந்து சொல்லு?"

"உன் கணவனிடம் சொல்லு என்று அவரை சொன்னார். நான் உங்களுக்கு என்று கேட்கவில்லை; இத்தாலும் அவரை சொன்னார். "உன் கணவனிடம் சொல்லு, நினைவும் லட்சியமே எழுந்து குளித்து நீயில் ஒரு முனையாவது குளிக்க வேண்டும். மது, மாம்போதாரங்களை இவ்வியாவது சாப்பிடாமல் இருக்க வேண்டும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உண்ணம் தணிந்து நாளடைவில் குணம் ஏற்படும்" என்றார்."

"அவ்வப் பிரகாரம்! மருந்தைக் கேட்டால் எப்போதும் செய்யுமா? இருக்கட்டும், வாகுக்கு அவனும்தான் வருவான்? உவ்வித்துக் கொள்கிறேன்" என்று உறுமினார்.

"ஆமாம், ஏன் இப்படி உறுமினீர்கள்? அவரைப் போய்க் கேட்டதாலே அவருக்குத் தெரிந்ததைச் சொன்னார். அவரை எதற் காகத் திட்டினீர்கள்? இது கண் முழுவதும் தெரியாமல் போகிறதுக்குத்தான் வழி."

"நீ பேசாமல் இரு, உனக்கொன்றும் தெரியாது."

"என் குழந்தைக்கும் ஆட்டுக் குட்டிக்கு மாவது உவக்கு வித்தியாசம் தெரிவித்தே" என்று தவக்குள் எண்ணிக் கொண்டு அவ் கிருந்து நகர்ந்தான் அவன்.

வாக்களித்தபடி வாக நாளன்று, அக்னி கர்ப்பமுனிவருடைய ஆரம்பத்துக்குப் பரத

தெருக்கைத் தோட்ட திருந்தி

இந்தப் புகையெத்தியை உயர்வ வர்கள் வேலை காரணமாக கண்ணு லுடிக் கொள்ளவில்லை. பாவம்! அவர்கள் நினைக்கிறேன் பார்ப்பவரை இழந்தவர்களைப் பட்டினிச் சிறிவ த்தும் அழிவதும். அவர்களுக்குப் பட்ட மரித்துக் கொள்வதில் பரத சந்திரனும், திருவிளம் களம் விழி திருந்திய பள்ளிப் பள்ளிகளான இவர்கள் பட்டமேற்றவுடன் கேட்ட, கேள்வி என்ன தெரியுமா? "எங்களுக்கு நென்று ஒரு போட்டியை வீட்டு தரு விடுமா?"

"தருவீர்கள், எப்படியும் பரத புகை!" என்று கேட்டதது. "தெருட் இம் பார்ப்போம்" என்றார்கள். இது என் தெருக்கையென தெரிந்தது.

— புகைபுத்துறை கடுமையான

சிக்கு பிடிக்காத.

எண்ணெய் வழியாத கூந்தல் டானிக்

காஸ்கெமிகோஸின் காந்தாரிடின் ஹோர் ஆயில் காந்தரால்

சுத்திப்படுத்தும் டோனிக்

அழகிய புதிய
அட்டைப்பெட்டிகில்
காந்தரால்
கிடைக்கும்

இது ஒரு அருமையான தயாரிப்பு

C.C.A.-4783 TM

ஸ்தர்ன் ரோடவேஸ்

இயக்குபவை

- 366 டீஸ்தன
- 225 லாரிகள்
- 48 டிரைலர்கள்
- 135 ஹாரி மோட்டர்கங்கள்
- 147 பஸ மோட்டர்கங்கள்
- 1,56,290 கிலோமீட்டர்கள் தினத்திற்கு

உடைமை

- 443 கிலோ வரதிறமுள்ள கூடிய சுலாபவாயங்கள்
- 4599 பயிற்சி பெற்ற சிப்பந்திகள்

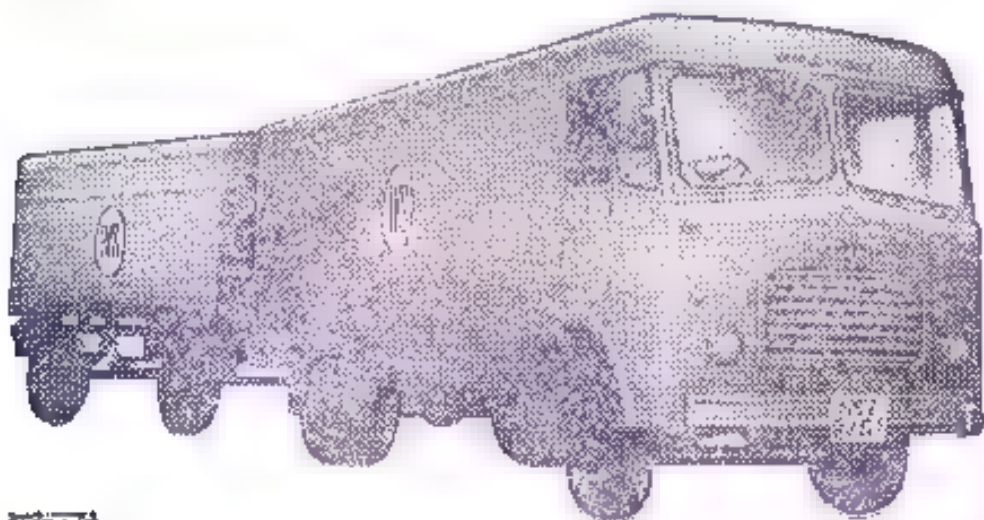
சென்னை, ஆந்திராபிரதேசம், ம. திரு. மற்றும்
கேரள முதலதற்கு சேவை புரிவது

உங்கள் நன்மிகளுக்கு உரிமையுடையது

ஸ்தர்ன் ரோடவேஸ்

பிரைவேட் லிமிடெட்

(இந்தியா தொழில்புரட்சி சோக்தே கீழ் வளமாகிவரும் துறை)
மதுரை

சுமார் 1000

என்று முனிவர் எழுந்தருளியிருந்தார். அங்
குடன்கூட யாக்காளியெங்கும் ஊர்முனை
அளவும் இடமின்றி, வேறு பல முனிவர்
களும், சிஷியர்களும், புறோதிதர்களும்
நின்றனர். வேளவித் தீயோடு அந்த ஆரோமத்
தின் புவித்தலையும் வளர்த்துக் கொண்
டிருந்தனர். எந்த நிமிஷத்திலும் அரசர்
எந்தத் திசையிலிருந்தும் வரக்கூடும்; அதற்
குள் எப்படியாவது போவதென வெகுநேர
மாக முடிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அப்
போது அங்கிருந்த எப்பவருடைய ஒரே
தெரியும், குறியுமாக இருந்தது. அந்நேரம்
தன்வ ருதிக் கொள்கைக்குத்தான் இடை
துடி எப்போதும் வரும்?

அவர்கள் பலம் விண் போகவில்லை.

வெள்ளைக் கடைசிய் உரிமை நுகழத்
தார்ப்பால் திடீரென்று தன் தொழில்
களுடன் அட்டகாசமாக ஆரம்பித்துப் பிர
வேசித்த விருபாட்சன், வாகனம் தின்
திறந்த இரு சிஷியர்களைக் கவனம் உரைத்
துத் தள்ளினான். யாக்காளி உடனே பர
பரப்புக் கண்டது.

"நெய்யை விண்ணிலும் தீயெலர் ஆழ்
வாரிகளாக" என்று அப்போது அக்னிகர்யப்
முனிவர் கூற, அதை ஆரோநிபவரின்
போய் பரத்தவராகும், மற்ற மகேந்திரரும்
போய்வித் தீயிற் செய்வை ஆகுதியாகச்
காத்த காட்சி அவனை வாய் மிதிப்பை மனம்
யாக வெருண்டெழச் செய்தது.

"ஓநொ! அப்படியா?" என்று கறுவிய
படி உடைய வென்று சிரித்தவன் ஓரே வட்டிக்
வேளவித் தீயாலும் பார்த்தது, "எவ்வ
தன்மைப் பாவவெனவரன் வர?"
என்று இருக் குரவிய் முழக்கி விட்டுத் தன்
கையிலிருத்த தன்மையிற் நின்றதத் மனக்கவம்
முன்னே நெருங்குண்டதின் மேல் அப்
படியே விழித்தான்.

"நில, பொ!" என்று முனிவர்களெல்லாம்
காள் அந்த அழிவையப் பார்த்தச் சிவமாமல்
கவ்வகை முடிக்க மோண்டனர். அந்த ஒரு
கவந்திய் அவர்கள் உயிரே துடித்துத் துடி
ப்போயிற்று. இதயங்கள் கண்ணிர் வகுத்தன.
செய்வனை அறிவாமல் ஆன பறந்த உண்கத்
தின் அவமையப் அவர்களெல்லாம் வந்தம்
பித்துவிட்ட நிலையில் -

எவ்வ ஆதாரியம்! முனிவர்களும், அரசர்
களும் எதிர்பார்க்காத ஓர் அதிசயம்
அங்கே நிகழ்ந்தது. தன்மையிற் நின்றதத்
கவந்தியை விருபாட்சன் அக்னியிற் கவிழ்த்து
வுடன் எட்டென்று வேளவித் தீ ஆனதது
விடையினை, அதற்குப் பதில் வேளவித்
தீயோடு இரட்டியபாடு, முன்னிலும் அதிச
யம் அதன் தீ நாக்குகள் "நாடு" என்று
நின்று மேலெழும்பின.

"எவ்வ மாவம்! இது எதோ தேவர்
களின் சூதாக்கத்தான் இருக்க வேண்டும்.
நான் இதை எப்படியும் இவர்களைவர
விட்டம் தெரிவித்து, இந்தக்கொரு நொடி
காலமுடன் விடுவதில்லை" என்ற சங்கடப்பத்
துடன் அங்கிருந்து புறப்பட்டும் சென்றும்
விருபாட்சன்.

"மாவம் சார் நீங்க, ஆபீஸில் தான்
விட்டு இருந்ததற்காக உங்களை 'புன்
மில்' செய்துட்டாங்கவா?"

"ஆமா சார், கல்வா தூங்கிட்டு,
இருந்தவன் எழுப்பி அமையாமல் தூர்
கைததக் கெடுத்துட்டாங்க சார்!"

அதன்மேல் முனிவர்கள் யாக்காளை வந்த
வித் தீயோடு நின்றார். வெகுநேரம்
நின்றவரை, அவன்மற்ற வானகத்திலே அ
கையிற் ஆனத்தக் கட்டவாடினார்.

வேளவிதையக் கவ்வகும் மாவநினை
தொன்மியுற்றவிடு திழம்புகளும் விருபாட்சன்.
அவன் மனம் அநாதியிழந்து துணி
கொண்டிருந்தது. "நாடு"வகையானது, எ
பெயரை உச்சரித்து வெளியில் தன்மையிற்
கொண்டா போதினும், அது "ஹலிம்" ஆ
என்பது, மாவநினை என்பதுதான் விவரம்
புறமாக அவன் மனத்தை உறுதிக்க கொண்
டிருந்தது.

முழம்பிய மனத்துடன் எவ்வ நுகழ்த்த
வன் காதுகளில் மனமெனின் குரல் கேட்டது.
வந்ததும் வராததுமாய் அவன் தன் மனம்
விடம் முறைவிட்டான்.

"பார்த்தீர்களா, இந்த அறிவாதததை
வர வர விட்டுக்கும்கும்கும்கு திருட்டி பாய்
அதிமையி விட்டது. காண்போன இவ்வித,
இந்த ஸ்தலத்தில் எவ்வ கவனம் நினைவாய்
தென் மனத்திருந்ததன், இப்போது மார்த்
தாய் அந்தக் கவந்தியைக் காண்போ
வாரைக் கேட்டாலும் 'தெரிவாது' என்
வினாக்கள். அது எப்படி மாவநினைப் போய்
விடும்?..." என்றும்.

விருபாட்சன் மோகிவினை, மோகம்
கவ்வக் கவ்விக் கொண்டு உயினை போனும்,
வேதென்ன செய்வ?

எவராவும்
நெருங்கமுடியாத
முதலிடம்

- ★ கச்சிதமான நயம்
- ★ ஒப்பற்ற சுவை
- ★ முரமுரப்பான புதுமை
- ★ சடினையற்ற போஷாக்கு

கூளுகோ

மிஸ்கட்டுகள்

பார்வே க்ருகோ இத்தியானிலேயே உள்ளத
விதப்பிளவுள்ள மிஸ்கட்டாக விளங்குவதில் விவப்பிளவோ!

*pareelabdrjfrtm

குழந்தைகள் சொன்ன தூத்தா கதை

காத்தித் தூத்தாவின் பேரோதான் குழந்தைகளுக்கு கத்தளை
கபோட்டு? அவர் வாழ்க்கையைத்தான் எவ்வளவு அற்புதமாய்க்
தெரிந்துக் காட்டியுட்டனர். அவர்கள் கிணத்திறைக்
காட்டும் கண்காட்டுக்குள் துறையோமா?

பேரோதான் குழந்தைகளுக்குக் கதை
கூறியபார்க்கிறார்களேனும். ஆனால் நுங்கம்பாக்கம்
பந்தமா சேஷாத்தி பாவு பள்ளி எம்.பி.எம்.
குழந்தைகள் பேரோதான் கதையைக் கதை சொல்
லார்கள். காத்தித் தூத்தா கதையை பரவி
மாறாத பாலகர்கள் அந்தாக்க கோவிலை
மட்டுமோ? அவரது வாழ்க்கை பரவலும்
வண்ண ஒயியங்களாகவும், கொம்புகளாக
வும் பிஞ்சுக் கரங்கள் வடிந்திருந்தன.

பிறவிகள் கித்திரங்கள் திரைகளில்
மட்டுமேயும். ஒரு பொய்யமையர், 'மாடல்'
பாவை காண்கள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் அகிய
பல கலைப் பொருட்களை கருவாக்குவதிலும்
இயல்பாயே நேர்ச்சியுள்ளவர்கள். பொது
பொருட்காட்டுவையிற் பார்த்துக்கொண்ட
தெரிந்திருக்கும். ஒவ்வொரு காட்டுவையும்
பள்ளி மாணவர்களை மிகவும் கவன
பாராட்டுகிறாய். போர்புத்தகம் அண்ணல்
பிறந்தது முதல் அவரது இயல்பாத்தொ
வரை பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இக்கள்காட்டு
யில் இடம் பெற்றிருந்தன. காத்திரி பேரி
தும் விருப்பிய அரிச்சந்திர நாடகத்தின்
மேடைக் காட்டியும் சபர்மதி ஆதிமத்திய
அடிப்படும் குறிப்பிடத்தக்கவை. கண்காட்டு
யில் அமெரிக்காவைப் பற்றிக் கூற ஒரு
பகுதியை ஒதுக்கி இருந்தார்கள். ஓர் அவை
யின் தரைமேல் பெரிய சங்கோலி உத்திரம்
வரைந்துள்ளதுபோல் தென்படுவது. உற்றுப்
பார்த்ததும் அது சாட்சிகளாக இருக்கிறது.

'மாடல்' என்னு தெரிந்தது. மே. வி.வி.கார்
கப்பலில் கிழக்குக் கரைப் பகுதியில் வந்து
இருக்கிய ஆங்கிலேய 'மாத்திரிகர்கள்' சிறிது
சீர்திகை எவ்வாறு அமெரிக்காவின் மேற்குப்
பகுதிக்கு டிஸ்கோவெர் கோதாவர் என்பவரது
இது விளக்கியது. அமெரிக்காவின் விஞ்ஞான
வரைச்சேவையும் கோவலாசீசர் வாழ்க்கையில்
கொடுத்த பல கம்பவங்கலாயும் விளக்கியது
இவ்வாறு பகுதி. அமெரிக்க 'சூப்பர் மார்க்
கோட்' எவ்வாறு பொலம்படுகிறது என்பதை
விளக்கியது இது 'மாடல்'.

பெயர்களுவின் பொய்மொழிகள் வெ
கத்தையும் நேர்ந்தெடுத்து அவற்றில்படி
காத்தியாகம் எவ்வாறு வாழ்ந்து காட்டி
யது என்பதைத் தெரியாகத் தெரிந்திருந்
து. குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவர்களுக்கு
இது ஒரு தகவல் பற்றி. காட்டுக் கல்விகாட்டு
தில்லாமல் இது போன்ற காட்டுகளை அகலப்
போது ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றிருக்கும்
மற்றோர்க்கும் கண்ணுக்குக் கருத்துக்கும்
விருத்தப்படுத்த மிகவும் பயனுள்ள முயற்சி.
இவ்வாறேயும் ஒளித்திருக்கும் கதை நிறை
மெனக் கொணரப் பவன்பெருடல்
மாடத்தை உற்சாகமையக் கற்கவும் உற்சாகம்
அக்கவா?

அண்ணலின் தூதர்களுக்கு விழாவுகல இப்
பணத் பாதை மாணவியர் மிகத் தெரு
பாக, புதுமையான விற்றதில் கொண்
புகை கட்டினர்.
- பாணன்

மனங்கள் கொள்கைகள்

சிறுஞ்சைப் பரபரப்போடு சுடித்ததைப் பிரித்தான். கண்கள் மேயோட்டமாக வரி களில் மேயித்தன.

"ஓ, பிரேமா! என் நெடுவதன் மாதவன் தான் எழுதியிருக்கான்..."

"ஏன் அன்னிக்கே வரவில்லை?" சுரக் கையைப் புடவை நுனியில் துடைத்தவரே அவன் அருகில் வந்தான் பிரேமா.

"பயம் மூம்பே! வரவில்லை! அப்போல் வரவேண்டுமே தந்தி கொடுத்தானே. அதற்கு ஒரு 'எக்ஸ்சேஞ்' கூட போடவில்லை! பதிவா 'பெருமையா' இருக்கிறது. நான் எழுதியது பதிவிடுந்தான் என்பது போல்தான் என்னையா நினைக்கிறேன், நான் நினைக்கிறேன். இதற்காக காரணமாக என் னால்தான் ஆர்ஸப் திருகா னுக்கு பாசனலா ஒரு விருந்து கொடுத்தேன் என்று எழுதியிருக்கான்..."

"ஓசோ! அவர் வரதாக இரத்த ரயித் தான் விபத்து என்று? நல்லவேளை! கடவுள் நான் காப்பாத்தினான்... ஆனால்! என்னிக்கு வராமல்?"

கதையருகே திடுவாடித்து. புஷ்பா நான் நின்று கொண்டிருந்தான்.

"என்ன புஷ்பா?"

"ஒன்றுமில்லை என்று..."

"ஒன்றுமில்லையா? அவன் தன் நெடுவதிகளை நான்கு சிலிமா போக பிரேமா கிரமம் போட்டிருக்கா. அதுதான் மாதவன் என்னிக்கு வரவில்லை தெரிவிக்கக் திகார... இல்லையா புஷ்பா?"

"நான்குத்தான் புஷ்பா, மாதவன் வரவில்லை என்று எழுதியிருக்கான்..."

"நான்குக்காக காணலா அன்னா? நான்கு மாதவனுக்குத்தான் போகிறது நீர்மாவிக் கோம்..."

"ஏன், சிலிமாவுக்கு இன்னொரு நான் போலிக்கிறது..."

"நான்கோட அந்தப் படம் கடைசி அன்னா! புஷ்பா தனிப்படம் ஆவதுமாகத் தளையலின் அனுமதிக்குக் காத்திருத்தான்."

"போலஸ் போலுது' போ. திரும்பத் திரும்ப எத்தத் நியட்ட லிவாத்து வராமலா போகிறது?"

புஷ்பாவின் முகத்தில் வருத்தம் மூறுறாக இட்டது. ஆமாம்!

அன்னாவுக்குத் தன் நான் பன் உத்தி. முன்பு அப்படித்தான் புஷ்பாவும் அவன் தொழிலுக்கு ஒரு 'டீக்கி' போக ஏற்பாடு செய்யப்போது வருவதென் என் னா? ஆனால் வரவில்லை என்று தந்தி கொடுத்து விட்டார். ஒரு வாரம் உழிச்சு இப்போ வரவில்லைதான்.

அதையும் நான்கு... நான்கு கடைசி யாக ஓடும் நல்ல படம் ஒன்றை அவன் தவற விட்டு விட்ட போகி றான். பெரியாக எத்தாலும் தேவ லியே, தட்டிக் கழிக்கட்டு என்ன யும் சிலிமா போக விடாமல்

அடிச்சுதுவாரே... தன் எண்ணமில் அவன் மெல்ல முணுமுணுத்தபோது பிரேமா அவனைத் தட்டிக் கொடுத்தான்.

"நிச்சயம் நான்கு வந்துவிடுவார் புஷ்பா. ஒருதரம் தட்டிப் போனால் அடுகிறான் அப் புஷ்பா! நடக்குமா என்ன? உன்னை அவர் பார்க்க வரவில்லையே முக்கியமே கொழிப், சிலிமாவுக்குப் போரது இல்லை..."

"சந்தாஸ் சிதான் மன்னி!" புஷ்பா வுக்கு மட்டுமே மாதவன் எதிரொல்கும் மனமில்லையா என்ன? ஏன் இப்படி அவ காரணமாகப் பேசுகிறார்! மாவகனா வேலை.

புஷ்பா எழுந்து கண்ணைக் கசக்கும்போதே அதிசயப்பட்டான். மன்னியா இத்தனை உருக்க வரத்திருந்து குனிந்துவிட்டுச் சமைய உறையில் பனகாரம் செய்கிறார்? ஏன்! மாதவன் வருவதென் என்றழைத்து இப்படித் தானே பரபரத்தான் என்று நினைவு வந்தது.

"என்ன மன்னி!" இவற்றெல்லாம் நினை தான் புஷ்பா. "இவ்வாறு காரண என்னமல் இய்யியா?"

"இன்று காரணத்திற்குமற்றதானே? ஒரு நாள்தான் காரணம் செய்தான் என்ன? மாதவன் காரண ரயிவில் வந்துட்டான்

எதற்கும் தயாராக வேண்டாமா? அவர் காப்பீடு பின்பாக்காரர்... நீ குளிக்கிட்டு டிரைப் பண்ணிக்கோ புஷ்பா..."

"முதல்வே காப்பீடு கொடு மன்னி, குளியல் எல்லாம் அப்பறம்தான்!"

"இந்தா காப்பீடு குடிச்சுட்டு, பட்டு மடித் திக்கலென்னுறும் பரவாயில்லையே, புது ஸ்டைல்களை உடுத்திக்கோ..."

"குளிக்கிறேன், சாதாரண டிரைப் போதும், அஸ்காரம் பன்ஸலிக் கொண்டு ஏமாந்து அழுது வடியுறாமா?"

"இன்னிக்கு நிச்சயம் வடவாசி போ!"

"சாதாரண இத்தனை நேரம் வத்திடுக் கூறாமே!"

"ரயில் என்னை விடாமல் நேரத்துக்கா வந்துடறது? கொஞ்சம் ஸ்லோவ் லீஸ்ஸே தான் வரும்..."

"சரி மன்னி! உன் நம்பிக்கையை தான் தெரியாமலேன்?" என்றவாறே புஷ்பா குளிய லைறக்குள் போய்த் தாயிட்டுக் கொண்டாள்.

நிதானமாகக் குளிக்கிட்டு விட்டு எத்தனோரு மிநேமா அவளைப் பார்த்து "பாசி புஷ்பா! எல்லாம்தன்னா அலைமந்திடுக்காவது பாசி!" என்றார்.

இதற்குக் கவையோடு நெல்லை, நான் குளிய வேண்டும் கமகமக்க, ஸ்டைலிசு கூரைத்துட்டி, காரதும் ஸ்டைலிசும்தும் எத்தனிடம் எழுப்பலாகப் படுகை. ம. புஷ்பா மிரித்தவாறே அலறினா குளி பார்த்தாள்.

"மன்னி! ஒருவேளை அவர் சாலைமீத வரக் வேண்டு மாணக்கும் உபயோகப்பட்டுமனு தானே கொடுத்த பங்காரங்களைக் செய் திருக்கே?"

மிநேமா எம்மையாகக் கிரித்துக் கொண்டான்.

"உனக்கே நம்பிக்கை கிளிய..."

"நம்பிக்கை மூவ்வாமவெல்ல? காலை நேரத் தில் போய்த் தொந்தரவுபடுகிறவாளைவந்து வேலாட்டங்லே சாப்பிட்டுட்டு வந்துடறாரோ எல்லவோ?"

"நீயோ! அப்போது மத்தியானம் சாப் பாடும் தடபுடல்தான் இல்லையா?"

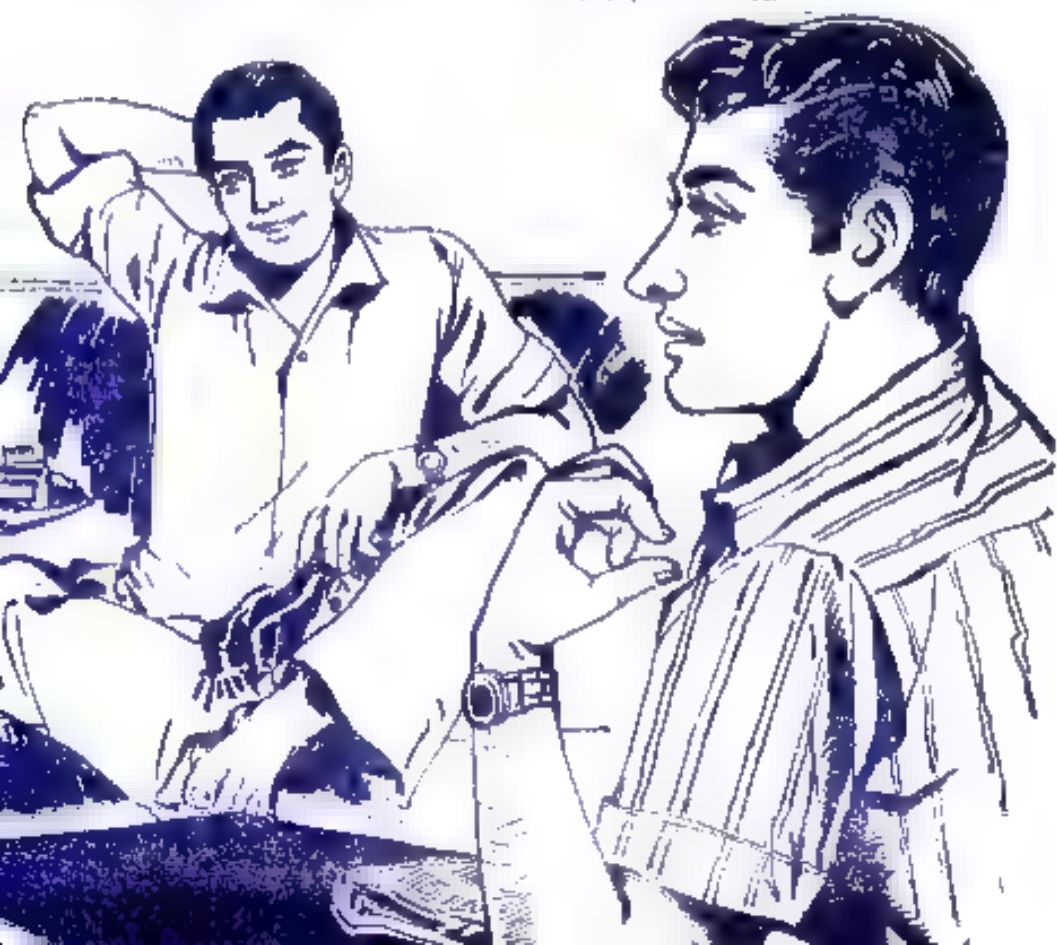
"பீஸ்ஸே ஸெறுமனே குழம்பி, கறி போட்டுட முடியுமா? கொஞ்சம் நீயும் உயிர் பிழைச்சு, லாடைக்கு உருத்தும் எடுத்துப் பண்ணுபோடு, பாபாத்துக்குக் சோதி யால் கொட்டலத்தைப் பிரித்துப் பித்தலை முறுத்திக் கொட்டு..."

"நீ சேம் செ லிட்டிப்பி அப்படித்தானே மன்னி? அவ்விக்கு எஜ்ஜி, ஸொஜ்ஜி சேய் திருக்கே, நயர் ராஜா பேருமே லுக்கைப் பிடிக்கத் திவ்ரோம், வேலைக்காரிகளும் அவ் விக்கு சேட்டை! இன்னிக்கு முழிச்சுக் கிட்டே மன்னி! மித்தானும் நாளைக்கு நாமே லாட்ட வாரம்..."

மிநேமா நம்பிக்கையோடு சொன்னான்:

"இன்னிக்கு நிச்சயம் வடவாசி போகும்..."

"வாட்டுமே! லாவணி! உன் சிரமத்துக்கு முடியு கட்டவாறும்..."

வி.ஜி.பி.

**சுலபத் தவணை
கொள்முதல் திட்டம்
உங்கள்
இல்லங்களில்
இன்னிசைக்கும்!
பரிமளிக்கும்!**

ஒரு வட்சத்திற்கும் அதிகமான
சமது வாங்குகையாளர்கள் எங்கு
எது 'சுலபத் கொள்முதல்' திட்டத்
தின் பயனாக வருவார்களோ வசதிகளைப்
பெற்று வாழ்வின் நன்மை நிகழும்
அவ்வாறு வாங்கி, வசதிகளை
அனுபவித்துக்கொண்டே பிற்பாடு
மீதா மாதம் தொகை செலுத்தி
வசலாம், எங்களிடம் பிரதித்தி
பெற்று எல்லா உயர்ந்த சாமான்களும்
கூடுதல் வசதிகளுக்கு மின்னும்.
விஜிபி 'சுலபத் கொள்முதல் திட்டம்'
இப்பொழுது அவர்களைய
'மொகைப் லேசு - ரூம்' மூலம்
உங்கள் வீடு தேடிவசை காத்திருக்கிறது.

ரேடியோ • டிராப்ட் லைட்டர்
• ஸ்க்ரீன் • மின் அபிரி • ஸ்டைல்
மெஷின் • ஸ்க்ரீன்காரம் • தவர்க்
கட்டிரம் • எச்.எம்.வி. கிரீன்டு
பிளேவர் • சிப்ரிஜிபேட்டர் • ஓக்
கண்டிஷனர்கள் • வசட்டர் ஹீட்டர்
• சலவை யந்திரம் • பிரெஸ்டிஜ்
கூக்கர் • ஸ்டப்பிரேட்டர் • கோத்செது
மிக்ஸ்கப்போட்டுகள் • பான்சிகர்கள்
• டன்ஸர் மெத்தை முதலியன.

வி. ஜி. பன்னீர்தாஸ் & கோ.

சென்னைப்பேட்டை, சென்னை-15
போன்: 442333, 442334, 441084,
கிளை: தி. நகர், சென்னை-17.
போன், 440245

VGP

விஜிபி நகரிகு பொருள்களின்
சிறப்புமிக்க விற்பனையாளர்கள்

பலத்திற்கும்

ஆரக்கியத்திற்கும்

மனம் உடையவர்களுக்கு

ஜீவாம்ருதம்

69 வருடங்களுக்கும்
செந்தி பெற்றது

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

சென்னை-17

வெளி வந்து விட்டது!

'தர்ம சேஷத்ரே'

'வெகுநேரம்'வின் திய நாடம்

மகாபாரதம் நடந்து பல வருடங்கள்
ஆகி விட்டன. இன்றைய நிலை
அந்த நாட்களிலிருந்து வேறு
பட்டது என்று நினைக்கிறோம்.
அன்றைய சம்பவங்கள் இன்றைய
வாழ்க்கைகளில் பிரதிபலிக்கட்டும்.
வாழ்க்கைகளில் இன்றைய நிலை
பத்தொரு புத்திரம் அல்லாமல்
இந்த நாடம் நினைக்கிறது.

விற்பனை உரிமை:

பாரி நிலையம்

சென்னை-1

பிரேமா கடித்ததை மறுபடியும் கடித்துப் பார்த்துவிட்டு, "காணியில் கரேவனு எழுதி யிருக்காடு. மாணியில் நீ கிளாஸுக்குப் போகலாம்" என்றான்.

புதன்மிறுமை காலை விடிந்தது. மான்வி இன்று அந்த பரபரப்போடு இல்லை என்பதைப் புன்பா கவனித்தான். ஆனாலும் களசு களில் குளறுவிலை.

வழக்கம் போல் பத்து மணி வரைவில் பார்த்துவிட்டு சுவரம் சாய்விட்டனர். கிருஷ்ணன் முகத்தில் ஸாடலிலேல், பிரேமாவின் மூக்குத் தோலில் கோபத்தில் காலை படர்ந்திருந்தது. இப்படியா இருவர் இரக்த தடிப்பாய்? எத்தனை தரம் ஏற்பாடுகள் செய்து களைது?

"கிருஷ்ணன் அழாதி கேட்டிருந்தாய். ஏன் மணி நேரம் காந்தமாக அலையலாம் கியம்பி விட்டாய்."

மதிய பணவு ஆடம்பரமில்லி நடித்தது.

காலைவில் எதிர்பார்த்த சபையாள் எதிர் பார்ப்பு மாலைவரை தொடர்ந்தது. இதில் கிடைசோ ஆர்ஸிவிருந்து அங்குலமில் டிஜல் விடு தூது போது! 'இந்தமும் வர விட்டே' என்ற மல்லியின் பல்வழி நாக மாயினை உருக்கப் பிறைத்ததாக இருந்தது! மாலை மூடல் சாய்விட்டது! புன்பா வரவுட்குப் பூர்த்திக்கு விட்டான்.

புன்பா விடு திருப்போது கருவு டுட்டிவிருந்தது. "மான்வி கோரிலுக்குப் போயிருக்கிறான்" என்று எதிர்த்த விட்டால் சாவி வாய்க்கி போது சொல்லுகள், படியேறும் போது வராததால் பிறவாராயது.

"கிருஷ்ணன் இப்போது?" இரட்டில் குரல் தவிர உருவம் கிளக்காத தெரிய வில்லை.

"ஆரீய் விட்டு வரலை."

"எத்தனை மணிக்கு வரலாம்?"

"வந்திரு நேரந்தான்" என்றவற்றே டுட்டைத் திறந்த புன்பா தலையில் கிளக்கப் போட்டுவிட்டு, "கட்காருங்கள்" என்றும், வெளி வராததால் விட்டு உருவம் உள்ளே நகரவில்லை. "இப்படிப் போய் விட்டே வருகிறேன். கிருஷ்ணன் வரட்டுமே."

"சரி" என்பதன் கதவைத் தாவிட்டு விட்டு உடை மாற்றிக் கொள்ள உள்ளே விசைத்தான்.

சிறிது நேரத்தில் திருப்போலன் தராவில் கட்காருந்து போனதால்போல் கால்களைத் தூக்கிப் போட்டவரே அன்று வருப்பில் நடந்த விநோபாவின் பாடல் ஒலிப்பு எடுத் துப் பார்த்தான். அந்த அளவில்புன்பா பாட்டு அவன் வாயில் மணி சங்கீதமாகப் பே வகித்தது.

கதாவத் தட்டும் ஒலி கேட்டது.

புன்பா தான் நீக்கிய போது வெளியே நின்றவன், "கிருஷ்ணன் இன்னும் வரக் காணோம். தான் காணியில் வந்து பாரக் கிறேன். வந்தால் சொல்லுங்கள்" என்றான். இருவிய் மூகம் தெரியவில்லை.

"நீங்கள் போய் விட்டு வருவதற்குச் சொல்லிக்களே, போகவில்லையா?"

"இல்லை, இங்கேதான் நின்றுகொள். ஒரு சந்தேகம்.... நீக்காதே புன்பா?"

கல்கி

சந்தா விவரம்

	ஒரு வருஷம்	ஒரு மாதம்
	ரூ. ரூ.	ரூ. ரூ.
இந்தியா	20-00	10-00
பர்மா, மலேயா		
இதர நாடுகள்	40-00	20-00
	இலங்கை	
	தாயகம் மட்டுமல்ல	
இலங்கை	21-00	10-00

சந்தா தொகை முன்னதாக அனுப்பப் படவேண்டும். வி.பி.பி. கிடைவாது.

மார்ச்சு 1

கட்கி கவிவரங்கள் :: தேவியா-31

புன்பா விவரம் சம்பந்தமாக, "நீங்கள் யார்?" என்றான்.

"கிருஷ்ணன் வந்தான் என்று மாதவன் வந்துவிட்டுப் போனதாகச் சொல்லுங்கள்."

"மா...கட்கா...தான்?" அவன் தெளி கக்குப்பில் ஒரு மூக்கல், புன்பா, தெய்வநாய் போல் விட்டதே வயர் பதற்றம், அவ்வாறு எந்து வயர் சொல்வாரோ, அவ்வாறு கூப்பிடலாம், புன்பாவிட்டுப் போகலாம்... என்பது அவரின் மனம்?

புன்பாவைக் கு அரணை மட்டிக் கொள்ளி வந்தது. இப்படி மாற்றம் ஒரு மாதம் மாதவன் வந்து, அவன் அசட்டுப் போட் டென்று துட்டுத் கொள்வது மரபாகி விட்டதே!

"என்னென்று, புன்பா, என் அரணே?" என்று கோர்போலி வந்த கிருஷ்ணன் அருத் தை விளக்கினான்.

"என்னைத் தவிர விட்டால் விட்டுவிட்டு... மாதவன் வந்துவிட்டுப் போகிறான்..."

"மாதவன்? எங்கே இப்போது?"

"இத்தனை நேரம் இருட்டிமேலே நின்றுக்கொள். இப்போதான் போனான். தெரு மூடல் திரும்பிவிட்டான்." நிமிஷமும் குரல் வேகம் கூறினான் அவன்.

கிருஷ்ணன் பரபரப்போடு தெருவில் தடந்தான். நிரம்பும் போது மாதவனோடு வரத் தவறுவில்லை. மாதவன் தராவில் கட்கா வளைத்துவிட்டு உள்ளே வந்தான் கிருஷ்ணன்.

“என்ன புர்ப்பா ? இப்படி வந்தவர்களைத் தெருவினோபா திறை வைப்பது ?” விவர்ப்பும், வேதனைபுரடாகத் கேட்டாள் அவள்.

“தான்... தான்... மயங்கிப் போனதே தெரியாது... பழைய நாள்தான்... பரவாயில்லை. நான் யாரைக் கூறிக் கொண்டு விட்டேனோ...” என்று மூலம் உதவியாக வந்து நின்று கூறியது.

“உட்தார் ஸ்தததா த... த.த தததத
தததத தததத த”

“செய்யவேண்டியது”

“இதோ ஒரு தொழில் போல் அடித்த
வரேன்” என்று மீண்டும் வெளியே
வருவான் கிதவனன்.

“கொஞ்சம் தண்ணீர் வேண்டும்”
என்று குரல் கொடுத்தான் மாதுலன்.

வெடிகுழம். திமொற்றாழ்மயங்கத் தன்ன
னீரை மேவழியின்மீது னவத்த புஷ்பம் செ
டெனத் திறம்படுவான்.

“திங்கடும் பாடிய ‘யார்க்கிங் சார்ஸ்’ பிர மாதமாக இருந்தது!”

“யம்மிக்க வேண்டும்” என்பதும் உபயோகத்திற்குரியதாகும். . . . . அமைதி குரலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“யாரினு கட்டிக் கொண்டிருந்தால் உட்கூடக் குட்டைய அல்லவோ பார்த்திருப்பேன்! அல்ல பழங்காலப் பார்த்திருக்க முடியுமா?”

இனிய மீட்டவில் சிலிர்ப்படைத்தவனாய்
 ஸ்ரீபா அவர்கள் நிமிர்ந்தான். அந்தத்
 தனத்தின் இனியைப் கடரோவியாய்
 கண்கள் ஒளிர்த்தன. மலிப்பும், மல்கு
 மாக மணங்கன் எதிர்த்துக் கொண்டன.
 அவன் முகத்தில் அன்பு விகிக்க, அவன்
 மூத்தின் நாளம் அப்பிக் கொண்டது
 வத்தின் தயம், குழமு? என்ம நேர்ந்து
 அமரு!

பிரேமர் சபைக்கு இலாகாக்கள் இல்லை. மாந்தரவர்.

"ஒன்றும் அபித்தேகம் செய்யாது..."
நீங்கள் சாப்பிடப் போறதே எனக்கும்
போடணும்..." என்று மாதவன் குழியாய்

“அது நிகராயிவ்வீய். ஒரு நிமிஷத்திலே செஞ்சுடறேய். முன்னெய்யெல்லாம் செய்து செய்து விடுங்க. இப்போ தீங்க வந்துருக்கும் போது எப்படி...?”

*அதற்குப் பதிலாக இந்த நேரத்தில் சிரமம் படாதா? ஏற்பு நீங்கள் செய்து வந்திருந்த

காத்திருக்கிற போது வராமல் போனதற்கு
இப்போது தண்டனயாகத்தான் இருக்
கட்டுமே....!"

“எவ்வளவு இப்போதே முன்பாகிட்டே நடைபயிற்சி கேக்கறீசா மாதலா?” என்று ஸார்மா கிருஷ்ணன் மையப்பற்றத்தோடு உள்சென்றான்: “பிரேமம், ரவல இத்தகையவையா? சட்டென்று வந்ததானது பள்ளியைப் போடா”

“கிருஷ்ணா! பங்கீஸ்! இங்கிருந் தான் விருத்த சாப்பிடலேன். இப்போது நீ சாப்பிடப் போது மோரூக்கு சாதம் போதும்!” என்று மாணவன் சென்றும் கூறியது.

மாவங்கள் ஒன்றுபட்டுவிட்ட விதத்திலும்
மோசூர்சாதமும், காரைகாவும் இனித்தன.

“உலகத்துக்குச் சம்மதம் என்று எங்கேயும்
பிரதிபலித்து, வாஸ்தவம்தானா மாந்தரைச்
கிறான் என்பதில் ஐயம் பிழைக்காது.”

கெற்றிழைத் தட்டுமன் வந்த புண்பா
மாதவனின் முகத்திலிருத்தே சம்மதத்தைப்
பெற்று கொண்டு தன் குலிக் குலம்.

"தங்கமலர் புறம்புரம், உடையகோட்டை?"

அன்றையதினம் கிண்டல் அவருக்கும் பரி
பாரதா என்ன? "பொ, அன்றாடி!" என்று
கெல்லாமல்தான் தயங்காள் பதிலா.

இரு உள்னாங்கள் இரீசை கேர எளதக் கண்
பெருபித்தத்திலும், பூரீப்பிரும் அத்த எதிர்
கால ஜோடிகள் இரீசைத்திருத்தனர்.

“புறப்பா! ஏதோ மக்கெட் இருக்கலாம். லண்டன் நாடகத்துக்குக் கப்பிட்டுப் பக்கத்து வீட்டுப் பங்குதான். பொய்யீடு வா, நான் பார்க்கக்கொண்டே...” என்றுச் சொன்னா.

“அது எப்படி மன்னி? வீட்டுக்கு விடுத்
தினா? வந்திருக்கும் போது....? நாள்போக
விட்டே....”

மீரோமா வேடிக்கையாக அவைப் பார்த்துச் சிரித்தான். சிலிமா, தாடகம், வகுப்பங்கள் வெளி உலக இயினங்களுக்குப் பழந்தனவா இந்தப் பழம்பா? வீட்டுக்கு வந்து விருந்தினர்களுடைய அலர் தங்குவதின் மாதவிசை கிருத்தினங்கூ ஊட்டும் மதிப்புகளால் எப்போதோ புறப்பட்டிருப்பானே! பருஷ் என்பதுபற்றிகுந்த இவர் மேட்டென்மையும் மெல்லிய மெல்ல மறைத் தோடநினைவிட்டது. ஆம்! அதுதான் உண்மை! அதை யணித்துள் பெருமைக்கு உரியவனேயோ மாதவிசை!

“அப்படியானால் உறுதியாகத் தீர்மானம்
அவதூறியதை விற்றது வசதி போகத் தான்.
நாளை ஆரம்பிக்கும் ஆரம்ப விஷயமாக
தொடர்புப் போகிறோம்.”

“சரி: சரி! அங்கு உன் மாமனது மயிலாகத் தாமித்துலாக்கின் துள்ளி விசை சீசெதாசக் கொள்மு. இக்கிரமமாக வெள்ளி பேரும் வந்து செருகுகள்.”

□

“காங்கிரஸ் பிரதானம் மட்டுமே...
கொண்டு செல்கிறீர் என்பது கொள்கை
தவறானது.”

[illegible]

ஐடெக்ஸ்

அழகு சாதனங்கள்!

ஐடெக்ஸ் கண் மாசு

சுண்ணாம்பு, பூக்காய், பூவாரி
சாம்பிரிசுதன், பூவாரி

ஐடெக்ஸ் பித்த

பூவாரி, பூவாரி, பூவாரி
சுண்ணாம்பு, பூவாரி, பூவாரி
பூவாரி, பூவாரி, பூவாரி

ஐடெக்ஸ்

பூவாரி, பூவாரி, பூவாரி

அறிவித்தல்: கண்ணாடி கண், பூவாரி, பூவாரி, பூவாரி - 11

சாமி (சாமி)

• சாமி (சாமி) கிணர்

சாமி (சாமி) கிணர்
சாமி (சாமி) கிணர்
சாமி (சாமி) கிணர்
சாமி (சாமி) கிணர்

S. S. M. (S. S. M.) கிணர்

சாமி (சாமி) கிணர்
சாமி (சாமி) கிணர்
சாமி (சாமி) கிணர்
சாமி (சாமி) கிணர்

சாமி (சாமி) கிணர்
சாமி (சாமி) கிணர்
சாமி (சாமி) கிணர்
சாமி (சாமி) கிணர்

ஸ்ரீ விசாலம் சிட்டி பண்டு லிமிடெட்

பதிவு செய்யப்பட்ட அனுபவம்;

இருமொல்வேலி-6 தொன்: 274

மத்திய அனுபவம், ருக்மிணிப் பெருங்கோயிலுமே:

61-11, உஸ்மான் ரோடு, இ. நகர், சென்னை-17

தொன்: 444532

உஸ்மான் ரோடு

(Estab: 6-1-1947)

31-3-1968ல் அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம் ரூ. 5 லட்சம்
மொத்த ஆஸ்திகம் 1.52 கோடி. சீட்டில் ஈடுபடுத்திய தொகை ரூ. 3.05 கோடி.

கல்கத்தா ரிசர்வ் பாங்க், பாங்க் ஆஃவர்த் ஸ்தி கம்பெனிகள் டிபாஸிட்மெண்ட்
28-10-56ல் வெளியிட்ட ரோட்டிங்கேஷன் JXBL 1713 (S) 66-
பாரச் 2 (i) (i)ன் ஸ்பெஷல் (x)ன் படி.

கூலி, சேய், சேய் வரங்கம்படுகிறது

தகவல்	மதிப்பு ரூ. 300-க்கு ரூ. 5,000 க்கு	ரூ. 3,000-க்கு மேல்
ஒரு வருடம்	8½% P.A.	9% P.A.
இரண்டு வருடம்	9% P.A.	9½% P.A.

|| மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கட்டி செல்குடன் அனுப்பப்படுகின்றன. அவைகளை
எங்கள் வசதிக் கிடைக்கும் ரொக்கமாக மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

தொழில் விவரம்

பிரதி மாதம், மாதம் மூன்றுமுறை, நினைசி
உள்ள ஏலக் சீட்டுகள் நடத்துதல்,
ரூ. 10,000 வரை மதிப்புள்ள ஏலக்
சீட்டுகள் எங்கள் 27 ஆபீஸ்களிலும்
நடத்தப்படுகின்றன.

அனுபவம் திரிவாகம்

மாதேஜித் கட்டிடம்:

ஸ்ரீ AR. ராமசாமி,

கட்டிடம்:

ஸ்ரீ M. A. M. கோவிந்தன் செட்டிவாசு

மாதேஜி RM. மெய்யம்மாள் ஆகம்

மத்திய அனுபவம் மாதேஜி:

ஸ்ரீ K. A. ராம், பி. ஏ., பி. ஏ.

31-3-1968 மூலம் வரங்கம்படு ஆதாரம்
புதிதென்றும்:

வருடம்	மத்திய பாங்கு மதிப்பு	மத்திய பாங்கு மதிப்பு	மத்திய பாங்கு மதிப்பு
1965-66	51902-72	26170-72	13%
1966-67	72086-41	27086-41	18%
1967-68	82188-65	28188-65	17%

மொத்தம் 31-3-1968

மொத்தம்	மொத்தம்
மொத்தம்	ரூ. 1,40,878
மொத்தம்	ரூ. 8,42,576
மொத்தம்	ரூ. 2,75,068
மொத்தம்	ரூ. 18,33,476
மொத்தம்	ரூ. 1,15,891
மொத்தம்	ரூ. 1,53,79,414
மொத்தம்	ரூ. 1,62,19,680

புதித M. ரூ. 25,000 மதிப்புள்ள சீட்டுகள் எங்கள் 12,6மேலாடு தெரு, திருச்சி (தொன்: 4274) மீதும், 43, விஸ்வநாதரோடு ரோடு, மாதேஜி, மெய்யம்மாள்-1 (தொன் 75953)மீதும் நடப்பெறுகின்றன.
ஆபீஸ் செல் மாதேஜி மீட்டர்கள் வேண்டியவர்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன.

K. A. ராம், பி. ஏ., பி. ஏ.

மத்திய அனுபவம் மாதேஜி

அனுபவித்த தெதி: 28-10-68

AR. ராமசாமி

மாதேஜித் கட்டிடம்

ஒரும தழியல் ஒட்டகம்!

தேரிக் கண்டவர்: 'மரதேவி'

ஒட்டகம் தரை
இல்லாமல் 5-00
மாநில 5-00
மோட்டார் காப் 5-00

திருச்சி மாவட்டம்
திருப்பரங்குளம் பஞ்சாயத்து
மன்றம் பஞ்சாயத்து
மன்றம் மோட்டார் காப்
கட்டணம் மட்டியாக இவ்வ
இடம் பெற்றுள்ளது.

ஓர் எழுத்தாணைப் பற்றிய கோரக் கதை

தாலுகாவிலுள்ள கிடோவெல் கங்காட்டாறுவடைய நகர்ப்புற
ஊர் லாய்டில் ஒரு பெரிய விவாயாமி, கங்காட்டுக்கோ
விவாயாரத்தில் எழுபது விரும்பம் இல்லை. எழுத்தாணை
தாலுகாவே விவாயும் வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

நீண்ட நேர விவாதத்துக்குப் பிறகு இறுதியாக
லாய்டில் கூறினார்: "எவ்வளவு தன்மை ஒருவரின்
ஆய்வில் நல்ல வேலை கொடுக்கக் கொடுக்கிறதோ,
நல்ல சம்பளம் இல்லாததும். இன்னொருதடவை என்னிடம்
வந்து புத்தகம் எழுதக்கொண்டிருக்கிறேன் என்னுடையவாதி."

தந்தை சொல்படியே கிடோவெல் கங்காட் நகருக்குப்
பிடிக்காத வேலையில் அமர்ந்தார். ஆயில் வேலை முடிந்த

தும் கதைகள் எழுதுவார், அவருடைய கதைகள் மிக
நன்றாக இருக்கவே ஒரு பிரகர
னத்திற் அனைத்தும் பிரகாரிகள
வும் முன்வந்தார். கங்காட்டின்
தாலுகாவின் பல ஆயிரக்கணக்கில்
விற்பனையாயின.

கங்காட்டிலுண்டான தந்தை
திறமைப் புத்தகங்கள் எழுப்ப
வார். புனைபெயராக கதைத்துக்
கொண்டு எழுதிய ஒரு தாலு
காவிலுள்ள பல தாலுகைகள் அவரைப் பெரிதும் கவனித்
தன. ஒரு நாள் கங்காட்டைக் கூப்பிட்டார் அந்த
தாலுகைகள் கட்டிக் காட்டி. "இம்மாதிரி தாலுகைகள்
எழுதக்கூடிய திறமை மட்டும் உணர்கிறதற்குள் நீ
விரும்பியபடியே எழுத்துவாசியில் புது - அனுமதித்திருப்
பேன்" என்றார். கங்காட் ஒன்றும் பதில் பேசவில்லை.

சிறிது நாட்கள் கழித்து கங்காட்டின் தந்தையும்
இறந்துவிட்டார். கங்காட் பெரிதும் மாராட்டில் பெரிய
அந்த தாலுகைகள், "தென்னி செட்டான் மெரிமன்"
என்ற புனைபெயரில் எழுதியது தம் மகனேதான் என்ற
தைக் கண்டறி வரை அவர் அறியவேயில்லை.

தாலுகை. வி. ந. ஸ்ரீதர் ஆதாரம்: இலங்கை கட்டணம்

தெரு நாய் பூங்கா கட்டி
திருத்தம் கொண்டு வந்த
திருவள்ளூர் துறைமுகம் தன் தலை
கிடை "இது வேலை நாய்"
என்றார். தோடு திட்டு.
"தோடு, என்ன கொண்டு
நாய் இது?" என்றார் துறைமுகம்.
"உன் கதையுமே போய்தே.
இது உன்னைக் கொண்டு நாய்.
கொண்டே கொண்டு" என்றார்
திருவள்ளூர். - "மரதேவி" (மப்ப)

உறழ்பின் வெற்றி!

ஒவ்வொரு பறவைக்கும்
ஆண்டவன் அருளு படைக்
கின்றான். ஆனால், அந்த

உணவை அவர் பறவையின்
கரு தேடிச் சொன்னித்து
அளிப்பதில்லை. - துறைமுகம்

★

'உயிரினத்தின் தொற்றம்'
என்ற நூலை எழுதி பிடிக்க
டார்வினுக்கு 17 ஆண்டுகள்
பிடித்தன.

★

'தலாபிடல்' (The Capital)
என்ற நூலை எழுதி கார்ல்
மார்க்ஸ் 18 ஆண்டுகள்
உழைத்தான்.

★

வியோரூட்டர் டா விவ்வி
என்ற உணவுப் புத்தகத்தை
ஒவ்வொரு, பொழுது புலர்ந்த
தும் சித்திரம் தீட்டுவதற்
காக ஈட்டை விட்டுப் புறப்
படுவார். கதிரவன் மறைந்து
இருள் முற்றும் படரும்வரை
அவருக்குப் படு, தாகம்
என்ற நினைவே இராது.

★

லாடர்ஜர் சண்டைக்கு
முன்பு, தொடர்ந்து பதி
னெட்டு மணி நேரம் நெய்
போயிபன் உண்ணவுமில்லை,
உறங்கவுமில்லை.

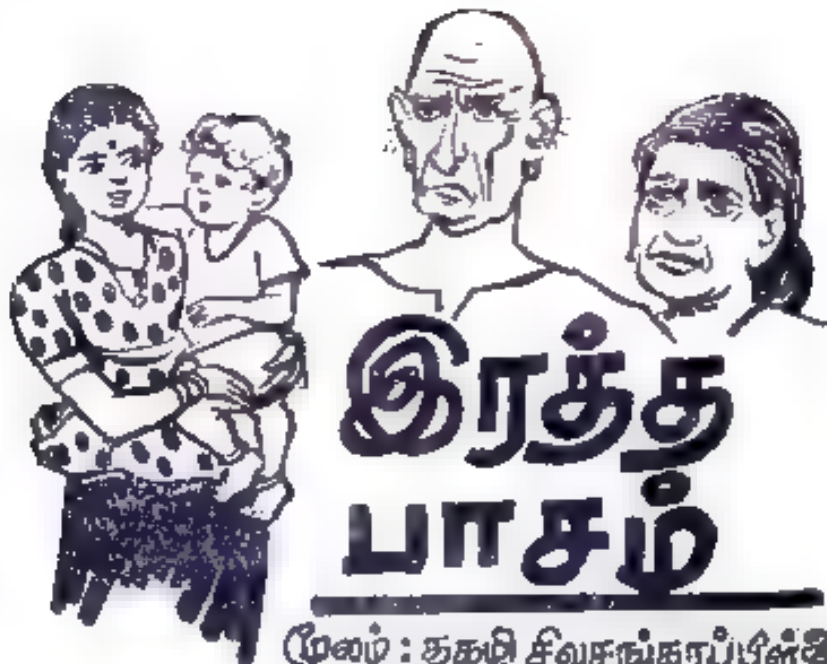
தொருப்பு: 'மான்சு'
ஆதாரம்: 'மிஸ்டர்'

"ஆமிரம் மான்சு பிணை
மாண்புமிகு அந்த ஒரு அடி
வைத்துத்தான் ஆரம்
பிச்சு வேண்டும்."

- துறைமுகம்
(மப்ப)

முனை : தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை
தமிழாக்கம் : சி.க.நாராயணன்

“நீங்கள் மூடிப் பண்ணிவிட்டேன். நான் அதைச் செல்லுதான் இருவேன்” நத்தைக்கு எதிரில் நிற்கா விட்டாலும் கோபாலன் அதைச் செல்லுதான் செல்லான், அவன் விட்டுக்கு வடக்கும் பக்கம் திரும்பிச் சென்றிருந்தான். சங்கரன் நான் விட்டுக்குப் பக்கம் திண்ணையில் போனா கொண்டு வந்தான். மகன் மறுபடியும் சென்றான். அவன் அதைக் கிட்டாயும் சென்றான்.

சங்கரன் நான், “இது அதைச் செல்லுவே?” என்று அவனிடமிருந்து குதித்தெழுந்து வடக்கும் பக்கம் நோக்கி ஓடினான். அங்கு எல்லாம் ஒரு தடி இருந்தது. நத்தை பார்த்து வருவதைப் பார்த்துக் கோபாலன் ஒருவரு போல் நடந்தான். சங்கரன் நான் தன் எல்லாம் இருந்த தடிையைக் கோபாலன் கையாண்ட நோக்கி ஒன்று எறித்தான். தன் காலம், துறி தவறியது.

அவனிடையே சென்று அடுக்கெனவிழுந்த பாரிவதி அம்மான் திண்ணையே வந்தான்.

அவன் கடித்து போவதைப் போல் எணவலிட்டதில் கேட்டான். “என் இடுக்க அட்டகாசம்!”

“அவன் அவனாக கம்பாளம் சென்று கொள்ளப் போகிறான். என்ன நான்க்கள் அவனுக்கு என் மூத்ததைப் பார்த்துக் கொள்வா?”

பாரிவதி அம்மான் எணவலி இருவராக குற்றம் சாட்டினான். “அவன்தான் கம்பாளம் பண்ணிக் கொள்ள மூடிச் செய்தான் என்றால், நீங்கள் ஏன் உங்கள் மூத்ததைப் பார்த்துக் கொள்வ அவனுக்குத் தந்தாய்ப்பம் கொடுத்தீங்க?”

சங்கரன் நான்கின் கோபம் மண்ணின் பக்கம் திரும்பியது. “இம்மளவிட்டாலும்

பக்க அந்த இரத்ததைச் செல்தவங்கதானே அப்பன் அடித்தே வந்தேன்.”

பாரிவதி அம்மானுக்கு நோவும் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. “இந்தாங்க, பிறந்த விட்டைப் பற்றி ஒன்றும் தாறுமானாகக் கொடுவதில்லை. நான் ஒன்றும் அந்தப் பரம்பரையைச் செல்தவங்க அங்க.”

“மீண்டும் மாரம், தாறு அத்தப் பரம் பரவலாக் செல்தவங்க?”

“நான் ஒன்றும் அப்படிச் சொல்லுவே!”

சண்டை ஒன்றும் இடுக்கப் பாரிவதி அம்மான் உன்னை போனான். கோபம் தானாக சங்கரன் நான் என்னவெல்லாமோ கொள்கிக் கொண்டிருந்தான். பாரிவதி அம்மானும் அடுக்கெனவிழு என்னவெல்லாமோ மூடிப்பட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

விட்டை விட்டு கொள்கிறான் கோபாலன் போவது நேராகக் கொள்கிற விட்டுக்குத் தான். அது ஒரு சலாம் விடுவது போல் இருந்தது. சங்கரன் நான் பாரிவதி அம்மான் என்னவெல்லாம், அவர் பாரிவதி அம்மானை அந்தச் சண்டை மூடித்தவடன், அவன் அவன் விட்டுக்குப் போகிறான்! தகழ்ப்பார் பாரிவதிவிரே என்று இம்மளவடி உன் மாரமடிக்க இல்லை.

சங்கரன் நான் ஒரு பெத்திவங்காரனைப் போல் தென்மேட்டுக் கொள்ளான். “என்னடி அம்மேலா போனான்?”

பாரிவதி அம்மான் வடக்கும் பக்கம் வந்து பார்த்தான். கோபாலன் திண்ணையில் உட்கார்ந்து ஒரு பீடி பற்ற வைத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது கொள்கி மூத்தத்தில் வந்து நின்று. அவர்கள் இருவரும் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவன் வாய் கிரகிலும் என்னமோ

வளரவிடுவர் இவை எல்லாவற்றையும்
பார்வதி அம்மாளும் சங்கரன் தாலும்
பார்த்தார்கள்.

இந்தத் தடவை ஆத்திரம் வந்தது
பார்வதி அம்மாளுக்கு !

"அட பாவி ! பாகுங்களைச் சுளிக்
எப்படிச் குளுவினும் ! என் பிச்சைக்கு
என்ன சொக்குப் போடி போட்டு வைத்
திருக்காளோ ?"

தன் மகன் ஏற்றொன்றற்குமேகத் தன்
கையை விட்டுப் போனது போல் பார்வதி
அம்மாள் துக்கம் கொண்டாள். அவள்
தலக்குத் தூவே வரக்க. "கோபாளா!"
என்று கூப்பிட்டாள். கொளி திரும்பிப்
பார்த்தாள். கோபாளன் ஈயவே போனான்.

அது, அந்தக் கிராமத்தில், அந்த மாதத்தில்
நடந்த மாபெரும் திருவிழைக்குத் தந்தது.
கோபாளனுக்குக் கௌரிவரத் திருமகன்
செய்துகொள்ள அலை. ஆனால், சங்கரன் சைய
ருக்கும், பார்வதி அம்மாளுக்கும் அதற்குள்
விதிவிலை விருப்பமிடில்லை என்பது மட்டு
மல்ல, அவர்கள் எதிர்ப்புக்கூட. ஒன்றிரண்டு
பேர் சமாதானம் செய்து வங்கக் குழுவைத்
தார்த்த. "கொளி ஒரு தீயவன் தான் ;
அவ்வை விட்டுச் சம்பந்தமாக இருப்பதால்
இந்த உறவினும் தன்மை ஏற்படலாம்" என

நெய்வுரை அவர்கள்
வாதாடினார்கள்.
புப்புள்ளி விட்டு
அம்மா அம்மா வந்
தாள். "அடுத்த விட்
டுப் போனாலும்தானே
உங்களுக்கு தங்கு
தான். அதாவது உடம்
புக்கு வந்தால் ஒரு
சிலை. காப்பிரிவா
வைக்கிற உதவிவர
யிருக்கும்."

"ஓ, போ !" என்று அம்மா அம்மாள் கூறு
வெடிக்கும்படியாகப் பார்வதி அம்மாள்
சொல்லுடன் வளையாரி போழித்தாள்.
பார்வதி அம்மாள் அப்படித் திட்டியிருக்க
வேண்டாம். அம்மா அம்மைக்குக் கோபமும்
அவமானமும் தோன்றிற்று ; இதனும் இரு
வருக்கும் சண்டை வந்தது.

இன்னொரு மத்தியஸ்தம் சிறிது கௌரவம்
விளைத்தது. இருந்தது. மத்தியஸ்தம்
செய்து வங்கக் வந்தகப் செவப்பிள்கள்.
கேவப் பிள்கள் ஒரு புள்ளைகூடல்
கொண்ட ஆரம்பித்தார். "தம்புரைப் பெய
ருக்கு இருக்கு வரக்கூடாது என்று அவன்
கூறிக்கொண்டான். அதனால்தான் அந்தப் பெண்
கொத்தாள் உய்யாணம் செய்து கொள்ளுமேன்
என்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறாள். ஆனால் அந்த
விளைந்ததை அவன் உடம்பிட்டுத்தான் சொல்வ
முடியுமா என்று முடிவாடுதே !"

சங்கரன் தாலின் வாய் திறக்கது திறத்த
பாடுவ இருந்தது !

அந்த இரவுவெகுநேரம் கேவப்பிள்கள்
சங்கரன் தாள் கூறிய மெல்ல ஒழிந்து.
"அந்தப் பெண் பிச்சைவாண்டிருக்காள்.
ஆம் பெறு என்றும் அல்ல ; அவனேதான்.
அப்படி இருக்க அவன் தான் ஏற்றுக்
கொள்ளாமல் இருப்பது சரியா ?"

சங்கரன் தாள் மூர் படுவ செங்குளைக்
கேட்டுறும். ஒருகண நேரம் அவர் அப்பாடுவ
அடுத்து உட்கார்த்தார். "அந்த விட்டுக்குப்
போகாதே என்று நான் பல முறை எச்சரித்
தேன். அவன் கேட்டார்தானே? அது பார்
வதி தெரியுமா? அந்தச் சூழ்வி கொஞ்ச நூறி
தூண்டலது. அப்போதுமே ஆபத்து. இப்போ
கொடுத்தியாக எல்லாவற்றையும் செய்து
பாது. வந்திருக்காள். அப்பா அம்மா
ஒத்திக் கொள்வார்களே! அப்படித்தானே?"

"அப்படி இருக்க. அவன் நேர்மையைக்
கடைப்பிடிக்கிறான் என்று ஏன் நினைக்கக்
கூடாது?" என்று கேவப்பிள்கள்
கேட்டார்.

"தங்க என்னதான் கொள்
வதும் நான் அதற்குத் தயா
ராக இல்லை. என் உய்யத்த
தொடே அந்தக் உய்யாணம்
நடக்காது" என்று சங்கரன்
தால் முடிவாகக் கொண்டு.

அந்தத் தூதும் தோல்வி
அடைந்தது. தாய் தந்தையரின்
சம்மதத்துடன் அந்தத் திரு
மகன் தளபெருப் போலிவிலை
என்பது உறுதியாகி விட்டது.
எப்படி இருப்பினும், அது நடக்
கத்தான் வேண்டும் என்று
கோபாலனும் முடிவு செய்தான்.

பெளரி தாயில்லாத பெண்.

தாய்மறி உறவினர் பாகுமே
இல்லை. தந்தை உயிர் அழிந்து
இல்லாததால், அவருக்குத் தம்பி
ஒருவர் இருக்கிறார்; கொச்சைக்
குஞ்சுப் பிள்ளை மிகவும் சாமரத்
திலக்காரர். கொச்சைக் குஞ்சுப்
பிள்ளை தன் சம்பளம் தாங்கிக்
கும் பெரிய வீட்டோடும், சங்கரன்

தாயகத்து ஒரு பாடம் கற்பிக்கக் கொடுத்திருக்கப் பின்னர்க்கு ஒரு தன்மை வாய்ந்தது விடைத்தது. அவர் அந்த வாய்ப்பையும் சரியாகப் பயன்படுத்தவும் செய்தார். எந்தவிதமான ஆடம்பரமும் இல்லாமல் ஊர்களுடன் தான்சு பெரிய மனிதர்கள் முன்னால் இருக்கச் சென்று நடத்தினார் போதும் என்பது கோபாலன் அபிப்பிராயம். தாயகம் தந்தையும், தாய் மாமன்மார்களும், மற்றும் வேண்டியவர்களும் கோபித்துக் கொண்டா விற்று, அவர்கள் எவருமே வராமல் இருக்கப்போது இருந்தும் மற்றும் வராமல்து சரியில்ல என்பது மட்டுமல்ல, பண்டமும் விரவ மாறும், கொளியின் தந்தை அந்தந்த ஒழுங்கு கொண்டார், ஆனால், கோபுக் குஞ்சுப் பின்னர்க்கு அது பிழைக்கவில்லை. தன் குறையைச் சீட்டிய நடைபெறும் கடைபிடிக்க தன்மையாகியும், ஆதலால் திருமணம் தபுடக்க நடைபெற வேண்டும். கோபுலின் தந்தை விட்டதின் கிறிது பணம் திருத்தது. அவர் தம் கட்டடவத்துக்கு வழங்கினார். கோபுலின் தன் திருமணம் பிரமாதமாக ஒரு நாடு வேண்டிய என்பது ஆகவே, ஆதலால் கோபாலனும் ஒப்புக் கொண்டான்.

விராமத்து ஐயக்கன் அணையாருக்கு அழைப்பு இருந்தது. கொச்சை கஞ்சல் பிள்ளை ஆயப்பருவியிலிருந்து ஒரு நிராம போல் கொண்டு வந்தார். அந்த நாடாளுப் புரத்த மக்களுக்கு அது ஒரு புதுமையாக இருந்தது. அங்கு அந்தக் நிராமப்பான் ஸ்கப்பிப் சங்கரன் தாவர் விட்டால், நோக்கித் திரும்பி வந்தார். நிராமரைத்துக்கு ஒத்தின் தான் ஒரு பாட்டாக இருந்தது. ஒரு தண்பவீடம் கொச்சை குஞ்சுப்பிள்ளை 'அந்தச் சங்கரன் இன்றைக்குத் தாங்கக் கூடாது' என்று ஒலித்தான் மன நிமித்த வுடன் சொன்னார்.

ஸ்டாட்ரோ ஸ்டாட்ரோவ், தாகதர்மம் இருந்தது. அன்று இரவு மிகுந்தும் இருந்தது. அன்று காகியிசை சங்கரன் நமஸ்காரம் விட்டு வந்தோ போனார். அன்று பார்ப்பது அம்மாணம் எங்காவது போக முடியுமா? அன்று தான் முழுதும் அன்று அன்று கொண்டு இருந்தான். பெத்த செஞ்சி பிள்ளை அவரை அடைய செ.

தான் அப்படி மட்டும்தான், அப்படிக்கூட
வண்ணா சொந்தா? அந்தத் தட்புடனெல்
லாம் அவரை அப்படிக்கத்தான் என்பது
அவருக்குத் தெரியும்; அதற்கு அவர் பின்பு
உடன்தான். தான் தந்தை என்பதை பெண்ணாம்
அவள் மறந்தே போனாள் !

பார்வதி அம்மான் தம் தலைகீழ் கை
வைத்துப் கவித்தாள்: "என் பிள்ளைக்கு
மருத்து வைக்க அலகை இப்படிவாக்கின
வங்க தலை வெறுச்சப் போகட்டும்."

அந்தக் திருவிழாக்களைப் பற்றி கூறியே
ஒரே பொருள் இருக்கது. இரு நம்புபவரைக்
நன்றிதரும் போகவதற்கு திறைவு இருக்கது.

திருமணம் நடந்தாகி விட்டது. ஆனால்
சோமலாளுக்கு மன நிம்மதி இல்லை. அந்த
தொலைவில் அவள் தாய் தந்தையரைப் பாரக்
கிறது. ஆனால் அளக்கனிடம் செல்ல முடிய
தில்லை. இடைநிலை எவ்வளவு தூரம்! அ
தாங்கள் சொக்கச் செல்கத் தூரம் அதிக
மாகிவிடு. அவர்கள் இவரும் ஒரு வேளை
அருது சொன்படிருப்பார்கள். எந்தென்
தெரிந்தும் இப்படி மாலைநி வீட்டில் இருந்
தால் போதாது? எம்மடி கூடக்கூறத் தடுக்க
து? மேலேசெட்டி ஒன்றுப் பிடைவாது.
ஒன்று வேண்டும் எங்குண்டிடக் கோசரிடம்
வேடக் கோண்டும். ஒரு கிக்கவா பிரச்
னக்குக் கோபவன் சக்காவான்.

நீதிநீர்வகத்து மாதங்கள் சென்றன. ஒரு தடவையோபாயம் தன் கீட்டுக்குப் போனான். சங்கரன் நாயகரும் பார்வதி அம்மாளும் முற்றத்தில் உட்கார்த்து தென்னங்கிழைப்பின் மீது கிடையாண்டிருந்தனர். தன் கிராமத்துக்கு மூன் ஈட்டில் விட்டு வெளியேறிய கோபாயன் ஒருதலை தளையலாக கீட்டுக்குப் போகிறான். ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்த உறுதியுடன் மூத்திரம் தெளிக்கிறது. உணவாயில் அவன் தன் கலத்தினையில் அங்கு செல்லவில்லை. காலோவை போட்டு, சங்கரன் நாயர் தலை தியித்து பார்த்தான். உணவாயிலேயே கோபாயன் பொட பொடத்தே போனான். சேயித்து வலக்குத்த துணிசாலை ஒரு பகுதி காற்றைப் போல் 'புன்' என்று போய் விட்டது. அவன் கைதலையே பிடித்து நின்றுகொண்டிருந்த நாயர் கோபத்துடன் குதி

LONGUO!

[illegible]

— 2000. 2000. 2000.

ஆல்போ-ஸாங்

என்.பி. வரதராஜன்
தேவதாசுரம்

உலகநாமயா உடல் வளர்ச்சிக்கு ஆல்போ-
ஸாங் மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. ஏனெனில்
இவ்வெண்ணெய் குழந்தைகளுக்கு உலர்ந்ததால்
உருவம் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்கிறது. இது
மேலும் உடல் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்கிறது.
ஆல்போ-ஸாங் உடல் வளர்ச்சிக்கு உதவி
செய்கிறது.

தே. அன் தே. உலர்ந்த
உருவம் (உலர்ந்த)

Exide

தே. அன் தே. உலர்ந்த
உருவம் (உலர்ந்த)
தே. அன் தே. உலர்ந்த
உருவம் (உலர்ந்த)

**உங்கள் குழியைறையின்
குகைதரம் எப்படி?**

உங்கள் குழியைறையின்
குகைதரம் எப்படி?
உங்கள் குழியைறையின்
குகைதரம் எப்படி?
உங்கள் குழியைறையின்
குகைதரம் எப்படி?

**காலேரி பிரான்ட்
பிளச்சிங் பெனடர்**

உங்கள் குழியைறையின்
குகைதரம் எப்படி?
உங்கள் குழியைறையின்
குகைதரம் எப்படி?

மேட்டிசு கெடிகஸ் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்பொரேஷன் லிட்.
பிளாட் 31 ஆஃப் R.3, சென்னை-600 006

கெடிகஸ் கார்பொரேஷன் - சென்னை பிரதான கோவிலுக்கு அருகில்

கொடுத்தார். "ஏன்டா இப்பி வந்தே?"
அது ஒரு கர்னல் போல் இருந்தது.

கோபாலன் உருப்போட்டு வைத்திருந்த
அந்த வாகனத்தைச் சொன்னான். "எனக்கு
என்னுடைய பாகம் வேணும்."

"உங்களுக்கு பாகமா வேணும்?" என்று
கூறிக் கொண்டே சங்கரன் தாயர் கையை
புடி மடித்துக் கொடுத்தான். "செல்லம்
புடி மடித்துக்கொள்."

இருப்பினும் அந்த விஷயம் அத்துடன் முடி
வட பெறுவதில்லை. கர்னலுடன் சில பெரிய
மனிதர்கள் பாகம் பிரிவினையைப் பற்றிப்
பெயர்வதற்காகச் சங்கரன் நாயரிடத்தில் வந்
தார்தல். எல்லோருக்கும் சங்கரன் தாயர்
பெரிய ரேபரேஷனாகக் கொடுத்திருந்தது. "அவரின்
பாகத்தைக் காக்கிறது. வாங்கிக்கொள்."

இருப்பினமேயில் செல்லியைத் தந்தது கால
மாண்பு, கொள்கை மாதம் தெருவிக்கொண்
டுள்ளது. வீட்டுச் செலவுகளைப் பணம் போது
வில்லை. இரண்டு கணை மாடுகள் இருந்தன.
அவை காலத்தில் கொண்டுபோய் சுவரூடச்
செலவு நடக்கிறது. அந்த மாடுகளைப் பரர்
மலிக்குப் பிரிவினையாக்கிவாக இருப்பதால்
கொள்கை முடிவாகவில்லை. பட்டி விடின்
விளம்பு வர கோபாலன் வந்து சேர்ந்தான்.
இப்போதுக்குக் கோபாலனுக்குக் கொச்சுக்
குஞ்சுப் பிள்ளை மட்டும்தான் உறுதியை.

கொச்சுக் குஞ்சுப் பிள்ளை கோபாலனுக்குப்
புத்திரம் கூறினார். "இப்போது தெய்வீக
மரத்திலிருந்து தெய்வீகம் பதிச்சுக்கொ.
என்னும் காரணம் இருக்கே."

வீட்டுத் தோட்டத்தில் பசுத் தேரத்தில்
சென்று, தேய்காய் பதிச்சுக் கோபாலனுக்குப்
பயம், அகலும் இரவுக்கான திட்டம் தீர்
டப்பட்டது. ஒரு நாள் தந்தை இவ்வாறு
தேரம் பார்த்து அவன் தன் வீட்டிலிருந்து
ஒரு செண்கலம் பாதிரத்தனைக் கொண்டு
வந்தான். தாயர் தந்தைதனையும் பொருட்
படுத்தவில்லை. பிடிவாதம் காரணம் சங்கரன்
தாயர் போய்விட்டார் கொச்சுடன். கோபா
லன் கைக் கொடுத்து கொண்டு போனார்கள்.
மாரியில் கொச்சுக் குஞ்சுப் பிள்ளை அங்கம்
மீட்டுக் கொண்டு வந்தான்.

எல்லாமாக ஒரே குழப்பம். காரர் சில
சேர்த்து சமாதானம் பண்ணி வைக்க முன்
வந்தார்கள். கடைவாகப் பாகப் பிரி
வினைக்குச் சங்கரன் நாயர் சம்மதித்தார்.
மீட்டுத் தோட்டத்தில் தேரம் பச்சமாகப்
பதிவிடத்து செண்டு நிலத்தைக் கொடுத்தார்.
இத்தினமேயில் கொள்கை பிரிவினையால்.
அவன் சிறிய கண்டிப்பானதால் இருந்தது.
மாடுதனம் மனைக்குக் கொண்டுபோக வேண்டிய
தாய்ந்து. பாகப் பிரிவினையில் கிடைத்தது
பதிவிடத்து செண்டு நிலம். அதில் செடி போக
மீட்டுத் தெய்வீக மரங்கள். இதை வைத்துக்
கொண்டு நான் தன் குடிசைக்குக் கொள்
கொடுக்கலாம் வேறு கொள்கைக்கு வந்துவை
கொள்கைக்கு.

கொச்சுக் குஞ்சுப் பிள்ளையின் கைவிலுடன்
கோபாலன் அந்தத் தோட்டத்தில் ஒரு
கிறிஸ்தவருக்கு வித்தான். அதே விஷயம்
கொண்டு மாடுகளை வாகனம் தயாராக இருந்
தார்கள். அவன் ஒரு காலத்தில் வந்ததுடன்
கொச்சுக் குஞ்சுப் பிள்ளை அந்த இடத்தை ஒரு
கிறிஸ்தவருக்கு வித்தான் கொச்சுடன்.

அன்றம் ஒரு திருப்பிக் கொச்சுக்
குஞ்சுப் பிள்ளை ஒரு புதுமுடிவாக வந்தான்.

கோபாலனுக்கு கொச்சுமாக அது தான்
குபாய் கிடைத்தது. அதில் இருந்து குபாய்
மீட்டுத் தோட்டத்தில் கொள்கைக்கு. மீட்டுப்
பணத்தில் இப்போது குபாய்க்குக் கோபாலன்
கொள்கை ஒரு சேலையும் சமீபத்தைக்குத் துணி
வும் வாங்கினான். முதன் முதலில் கொள்கை
குச்சு சேலை வாங்கினான். திருமணத்துக்கு
வாங்கிய சேலை அவன் தந்தை வாங்கிக்
கொடுத்தது.

அன்று ஒரு கணவனும் மனைவியும்
தங்கள் கருவிகளைத் பற்றி கொஞ்சம்
அழிந்து போய்விட்டார்கள். முதல்தரத் தம்பது
குபாய் கையில் இருக்கிறது. கொத்த முதல்
அவ்வளவுதான். நான் ஒன்றுக்கு ஒரு
குபாய் கொடுத்தால் ஓராண்டுக்குப் போது
மாடுகளைக் கொடுத்தால் கொள்கை ஒரு
கொள்கை கொள்கை.

"கொள்கை ஒரு காரணமாக. கொள்கை
கொள்கை"

அக்கடந்த விஷயம்

'புத்திரம் மலர் போல் புத்திரமேயே'

வண்ண மலர்கள் புத்திரம் குஞ்சுக்கும் அழகிய தோட்டம் காரணம் தந்தைகள்
காரணம் கண்டு மலர்கள் வேலையில் மலர்கள் மலர்கள் கொடுத்தால் கொள்கை
கொள்கை கொள்கை.

புளையெ இப்போது வரண்ட மலர் பிரதேசத்தில் பிரதேசம் கொள்கை
கொள்கை கொள்கை. இப்போது இப்போது கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை

இப்போது கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை
கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை கொள்கை

**ஆஸ்ப்ரோ' மட்டுமே
மாமக்ரோஃபைன்ட் செய்யப்படுகிறது
அதிலேசுமாக வலியை
வெளியே இழுப்பதற்காக**

1. திருவனந்தபுரம் கிராமத்திலிருந்து 'ஆன்டிரோ' செல்லப்பரியும் விதம்

பிறகு கண்டனவசனத்துக்கு பதிலாக
மாமகிதோகாசுபகர்ட்டு ஆஸ்பத்திரி
சாப்பிடுவதற்கு: ரோடி = தோவாடி
• உடம்பவாடி • அப்பாடி = தோவாடி
மதுவாடி • மதுவாடி • மதுவாடி
• மதுவாடி • மதுவாடி • மதுவாடி
• மதுவாடி • மதுவாடி • மதுவாடி

புதிய ஊர்க்கு ரேசன் கடைகள்
ஆகியவற்றைப் பிழைப்பாக்கு
கொடுக்கும் அந்த திட்டப்பண
வழி தீவிரமாகிறது.

சரண்பிரிவுப் பள்ளம்:

அப்து வத்தயர்கன்: இரகசிய
மாத்திரைகள், சிதாபாய்வுகள்
பிரெஸ் காப்பீட்டில்.

聯絡電話：02-2652 3000 傳真：02-2652 3001
地址：臺北市中山區南京東路二段111號

[illegible]

சுமத்திராநாட்டின் அகநாட்டினத்தினர் பதினாறு நூற்றாண்டுகளாக 'ஆயுதப்போர்' என்று ஒரு பெயரால் அழைக்கப்பட்டிருந்தாலும் 15 நூற்றாண்டிலேயே அந்நாட்டினத்தினர் அடையுத்புள்ள அரண்களோடு, அது போலும் நிலத்தினர் இரண்டாம் உலகப்போர் போன்ற கிழக்கு அகநாட்டினர் ஆகியவர்கள்

**இலங்கை அரசு: ஸாபகாப்
'அவ்ஸ்ப்ரோ'**

இது நேரடியாக வரலாயு.
வெளிநாடு இறக்கு
வரிக்கு.

வினா 13. அம்மா (வி) திருச்சிப் :

தமிழ் தளபதி 1

கோபாவனுக்கு அது ஒரு நல்ல யோசனை யாகப் பட்டது.

ஒரு நாள் பார்வதி அம்மாள் தம் தோட்டத்தில் உட்கார்ந்து புல் பறித்துக்கொண்டிருந்தாள். நிமிர்ந்து பார்த்தபோது, அந்த மரத்தின் கீழ் ஒரு சிறு பெண் ஓர் அறையுள் குழந்தையை ஏந்தி நிற்பதைக் கண்டாள். அந்தக் குழந்தை ஏது என்பதைப் பற்றி அப்பகுக்குத் துளிக்கூடச் சந்தேகம் இருக்கவில்லை. அந்தப் பெண் வெளியே பக்கத்து வீட்டில் வசிப்பவள். அந்தப் பெண்ணின் இடுமையில் உட்கார்ந்து அந்தக் குழந்தை அமர்க்கண்டிருக்கிறது. பார்வதி அம்மாள் அந்தப் பெண்ணைக் கவனித்தாள். "அடியோ! அந்தப் பாப்பாவை இங்கே கொண்டு வா."

அவள் நடந்து வந்தாள். அவள் முதுகை மூடும் மார்பையும் அடித்து தொறுக்குகின்ற அந்தக் குழந்தை பார்வதி அம்மாள் கை நிப்பிவதற்கு முன்வதாகவே, அவளைத் தோக்கித் தாவிற்று. பார்வதி அம்மாள் பிடித்திரா விட்டால் குழந்தை கீழே விழுந்திருக்கலாம். அவள் கூவினாள். பாட்டியுடன் அப்படியே ஓர்வறிவிட்டாள். அவள் பாட்டியின் கன்னத் தைக் கடித்தாள். தலைமேலேப் பற்றி இழுக்க தான், என்ன குட்டிக்கை! அந்தப் பெண் கூப்பிட்டும் குழந்தை அவளிடம் போக மறுத்தது. அவள் பிடித்து இழுத்தபோது குழந்தை அழுது சத்தினால்.

அன்று இரவில் சங்கரன் தாயர் சாப் பாட்டை முடித்து உட்கார்ந்து இருக்கும் போது - அது ஒரு நல்ல நேரம் என்று தெரிந்தும் - சிறிது சப்பிவாசத்துடன் பார்வதி அம்மாள் சொன்னார்: "இங்கிருந்து ஒரு சங்கரன் தளபதி."

அதிலும் அன்னையின் சொல் ஆற்றியதும், கவிவு திரம்பிய தோக்கத்தை மூடும் அறுதி வாய்த்த உணர்வு தின்மை மலையும் கண்ட, தமிழ்த் தென்றல் திருவி. க. அவர்கள் தமது கனர ஓன்றில் குதிப்பிட்டு எழுதி இருக்கிறார்:

"தமிழகத்தில் திரு வி.க. நடை, திரு வி.க. தமிழ், திரு வி.க. பாணி, திரு வி.க. எழுத்து என்று இன்று நிலவி வரும் நெடு மரத்தின் இனி, வருங்காலத்தில், அன்னத்துரை நடை, அன்னத்துரை தமிழ், அன்னத்துரை பாணி, அன்னத்துரை எழுத்து என்றுதான் வரப்போகிறது. வருங்காலத்தில் தமிழ் மொழி அழிந்து விடுமோ, அதை யார் காப்பாற்றப் போகின்றார்கள் என்று தான் தலையாட்டுக் கொள்கைக்குத்தான். ஆனால் இனி, நான் நிம்மதியாகவே சாவேன். காரணம் அன்னத்துரை தமிழுக்குச் சேவை செய்வதை எல்லாம் மறக்கவே முடியாது. அன்னத்துரை ஓர் அரசியல் வாதியுமல்ல, அவர் தாய் நாட்டை மூடும் தாய் மொழியையும் காக்கும் தமிழ் தளபதி."

சங்கரன் தாயர் கேட்டார்: "உம், என்ன அது?"

பார்வதி அம்மாள் சொன்னார்: "இரத்த பாசம், இரத்த பாசம் என்று சொல்கிறார்கள், அதைப் பற்றி நீங்க என்ன நினைக்கிறீர்கள்?"

"என்ன ஆகக்?"

"அந்தக் குழந்தை இருக்கே, நான் புல் செதுக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, என்னைப் பார்த்து 'பாதி' என்று கூப்பிட்டு என்மேல் தாவிற்று, நான் கை நீட்டிப் பிடித்திருக்கா விட்டால் குழந்தை கீழே விழுந்திருக்கும். குழந்தைகளை என்று நினைச்சேன். அது என்னை விட்டுப் போக மாட்டேம்கூறு."

சங்கரன் தாயர் சொன்னார்: "இரண்டு நாள் ஒன்றும் நாளைப் பார்த்தேன். அது எங்கிட்டேயும் தாவிற்று, குழந்தை உன்னை அப்படியே உலிசை வைக்கிறது."

பார்வதி அம்மாள் அதை மறுத்தாள். "இல்லை, அது அதன் தாத்தாவைப்போல் தான் இருக்கு."

கோபாவனுடைய விவரபாரம் அல்லவாகச் சிறக்கவில்லை, முதலாவதாக அப்பனுக்கு விவரபாரம் செய்து பழக்கியவகிலை. விட்டுச் செல்லும் அதை வைத்துக் கொண்டு தட்டி வேண்டி விருக்கு. கடைபிடிப்போருக்கள் குறைத்த கொண்டே வந்தன.

ஒரு நாள் தங்களுடைய வேறு ஒரு தோட்டத்தில் சங்கரன் தாயரும், பார்வதி அம்மாவும் காய்கறி தட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்றும் அந்தப் பெண் அந்தக் குழந்தையைத் துக்கி வந்தாள். அன்று அவள் தன் தாத்தா கைக்குத்தான் தாவினாள். பாட்டி கூப்பிட்டும் போகவில்லை, சங்கரன் தாயர்

குழந்தை குழந்தைப் பார்வதி அம்மாவின்
மதத்துடன் சேர்த்து வைத்துச் சொன்னார்.
"கொஞ்சம்கூட வித்தியாசமில்லை, பார்வதி!"

பார்வதி அம்மாவ் எதிர்ப்புத் தெரிவித்
தான். இருப்பினும் அதில் ஒரு தனி மயிற்சின்.

குழந்தையைக் கொண்டு போகும்போது
செனியிடம் தெரிவிக்க, அந்தப் பெண்
விடம் அறிவுரை ஒன்றைப் பார்வதி அம்
மாவ் சொன்னாள். "குழந்தை நல்லா இருக்
காள். அவளுக்குக் கண் படாமல் பார்த்துக்
கொண்டும், திணறும் சுத்திப் போடச் சொல்கு."

ஒரு நாள் மாலை மயங்கும் நேரம். அந்தக்
குழந்தை விடாமல் அலும் சத்தம் கேட்டது.
சங்கரன் நாயகம் பார்வதி அம்மாளும்
விட்டுக்கு மேற்குப் பக்கம் நின்று கொண்
டிருந்தார்கள். ஏன் குழந்தை வாய் ஓயா
மல் அழுதிற்று என்று அவர்களுக்குத் தெரிய
வில்லை. பார்வதி அம்மாவ் நிதிது கவரத்
துடன் சொன்னாள். "குழந்தை விடாமல்
அழுதிற்று. பக்கத்து வீட்டுப் பெண் அந்தக்
குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு திடுக்கிட்டு.
குழந்தையின் அம்மா இவ்வளவு அங்கி!"

"இவ்வளவுமே இருக்கு. ஏன் இப்படி
அழுதிற்று? உடம்பு சரி இவ்வளவு எங்க?"

பார்வதி அம்மாவ் ஒரு கணியத்துக்கு அரு
விட்டு கேட்டாள். "தான் கொட்டா அங்கே?
அந்தக் குழந்தை அருமை..."

அதற்குப் பதில் திடீரென்று வந்தது.
"செல்லடாம்."

"அவள் அங்கே இவ்வளவு?"

"இவ்வளவு, சந்தைக்குப் போயிருக்காள்."
அவ்வு நேரம் நுழைந்த அங்கே விளக்கு
ளிடவந்தப் பார்த்தார்கள். குழந்தை அங்க
கடி விறிட்டு அலும் சத்தம் கேட்டது.

படித்துப் பாருங்கன்!

புக் காமகோடி ப்ரதீபம்

நுழைந்த நாயகம் குறித்தும், செத்
திதிரைச் பராணம் செல்லங்கள் பற்றியும்,
ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் அருமை பெருமையைக்
குறித்தும், புக் காமகோடி பிடாதிபதிகரின்
கருவியச் செயல்கள் பற்றியும் தென்விச
தமிழில் அறிஞர்களின் கவையிக்க எட்டுரை
கள் வழங்கி வரும் புக் காமகோடி ப்ரதீபம்
இந்த மாசி மாதத்தில் பத்தாம் பிரசுரத்
தைத் தொடங்குகிறது. ஸ்ரீ கே. பாலகண்பிர
மணிய அய்யரைப் பிரதான ஆசிரியராகச்
கொண்டுள்ள இந்த மாதாந்திர சஞ்சிகை
ரின் ஆலோசனைக் குழுவில் ஸ்ரீமான்சன் தா.
ரகுநாத அய்யர், ஸ்ரீவத்த சோமதேவ
சர்மா, கே. சத்திரசேகரன், வி. கா. ஜெத்
தாதன், டாக்டர் வெ. ராகவன் முதலியோர்
இருப்பதை பத்திரிகையின் சிறப்புக்குச்
சான்றாகும். ஆஸ்திரேலிய அலுவல் ஆதரிக்
செல்லடிய அலும் சஞ்சிகை.

வருட சந்தா: ரூ. 6; முகவரி: காமகோடி
ப்ரதீபம், 4, பிரான்சிஸ் ஜோசப் தெரு,
சென்னை - 7.

கெடவி திரைமற்றத் பிட்டுக்கு எந்து
மறுநாள் தெரிய வந்தது. சஞ்சிகையான
கரம். டாக்டர் மூன்று நாளுக்கு தடவை
வந்து பார்த்தார். கரம் தலையிலே இல்லை.
மறுநாள் சங்கரன் நாயகம் பார்வதி அம்மா
ளும் குழந்தையும் வரவழைத்தார்கள்.
அவர்கள் இருவரும் அங்கு போகவில்லை.
பக்கத்து வீட்டுப் பெண்தான் குழந்தை
வைக் கொண்டு வந்தாள்.

ஜெத்தாவது நாள் இரவில் கெடவி கண்
திறந்தான். கோபாவன் மனம் குளிர்ந்தது.
அவன் கேட்டான். "என் குழந்தை
எங்கே?"

"அவள் என் அப்பா அம்மாவோட
இருக்காள்."

கெடவியின் முகம் பிரகாசம் அடைந்தது.
பிறகு அந்தக் கண்கள் மூடின. மீண்டும்
அவை திறக்கவே பிச்சில்லை.

சீக்கரன் நாயகம் பார்வதி அம்மாளும்
குழந்தைக் கட்டாரித்துகொண்டிருந்தார்கள்.
தந்தா நாயு காலில் நிழ்க் செல்லும்.
என்று அந்தக் குழந்தை அடம் செய்கிறது.
அவளுக்கு வானை மீது சலாரி செல்ல வேண்டு
மாம்! சங்கரன் நாயு காலில் நிழ்லார்,
அவன் அவர் முதுகில் ஏறி உட்காரிந்தான்.
தக்கச் செல்வன் யானைகள் தலையைப்
பிடித்துக் குறுக்கிடுகள்.

அப்போலுது கோபாவன் அங்கேவந்தான்.
அவன் குழந்தையைக் கடித்தான். "டேய்,
எங்கடா செய்வறே?"

பார்வதி அம்மாவ் சொன்னாள்: "மூப்பது
வருஷங்களுக்கு மூன்றாம் உரிப்பா யானை
காணதுடா. கணக்கு யானையான பிறகு
இன்னேக்குத்தான் ஆகியிருக்கார்!"

வட்ட மேஜை

கடலில்லை செனியான 'அன்பிற்கு இடம்
வெண்டும்' என்ற கதைையைப் பற்றி இரு
செய்தகங்கள்: 1. கதையில் திருமணம்
வென்று கொள்வதாக இருக்கும் எப்பவர்,
பட்டத்தில் புணர்ச்சி ஏன் மாற்றிப் போட்டுக்
கொண்டிருக்கிறார்? 2. ரூ. 6,500 ரூபாய்
இலாகாவின் இன்னுமிக் கவரிச் அனுப்பச்
சம்மதிக்கிறார்களா?

மதுரை -
1 - 2 - 69 மகா, மிருகஸுமார்த்தி

நெயர் விடுத்து பருதியில் கதாரன் பம்பர
வித்தைகள் ஒரு முகவியமான விஷயத்தைச்
கொண்ட மறத்து விட்டார். 'டீயூப் டீட்'
வேலாக அனைத்து எரியும் சக்தியுள்ளது.
விருப்புக்கு 10 முறைக்குமேல் அனைத்து
விஷயத்துப் பம்பரத்தின்மேல் ஒட்டிய காதியம்
மாறி மாறிக் கருணுவது போல் ஒரு பிரளம்
கண்டாவிற்று. சிவிராவில் ஒரு கண்டி ஒடும்
போது அதன் சக்கரம் திசை மாறிக் கருண
வதைக் கவனித்திருக்கலாம். காரணம் சிவிரா
புரொஜெக்டரில் "ஷட்டர்" ரூப ரூபத் திறப்
பதனத்தான்!
சென்னை - 7 - 2 - 69; ராமமூர்த்தி

பூங்கா நகரம்—
60 ஆண்டுகள் முன்பே திட்டமிட்டு உருவானது

ஜாம்பொட்டியூர் கண்காணிப்போலீஸ்கள் பித்தத்தினை கைப்பற்றி அதை கைப்பற்றி ஜாம்பொட்டியூர். அது கைப்பற்றி திருப்பாவை எலிஸ் பீதி கைப்பற்றி அதை கைப்பற்றி. ஜாம்பொட்டியூர் திட்டமிட்ட கைப்பற்றியவர்கள் கைப்பற்றியவர்கள், கைப்பற்றி, அதை கைப்பற்றி அதை கைப்பற்றி கைப்பற்றி ஜாம்பொட்டியூர் திட்டமிட்ட கைப்பற்றியவர்கள் கைப்பற்றியவர்கள்.

[illegible]

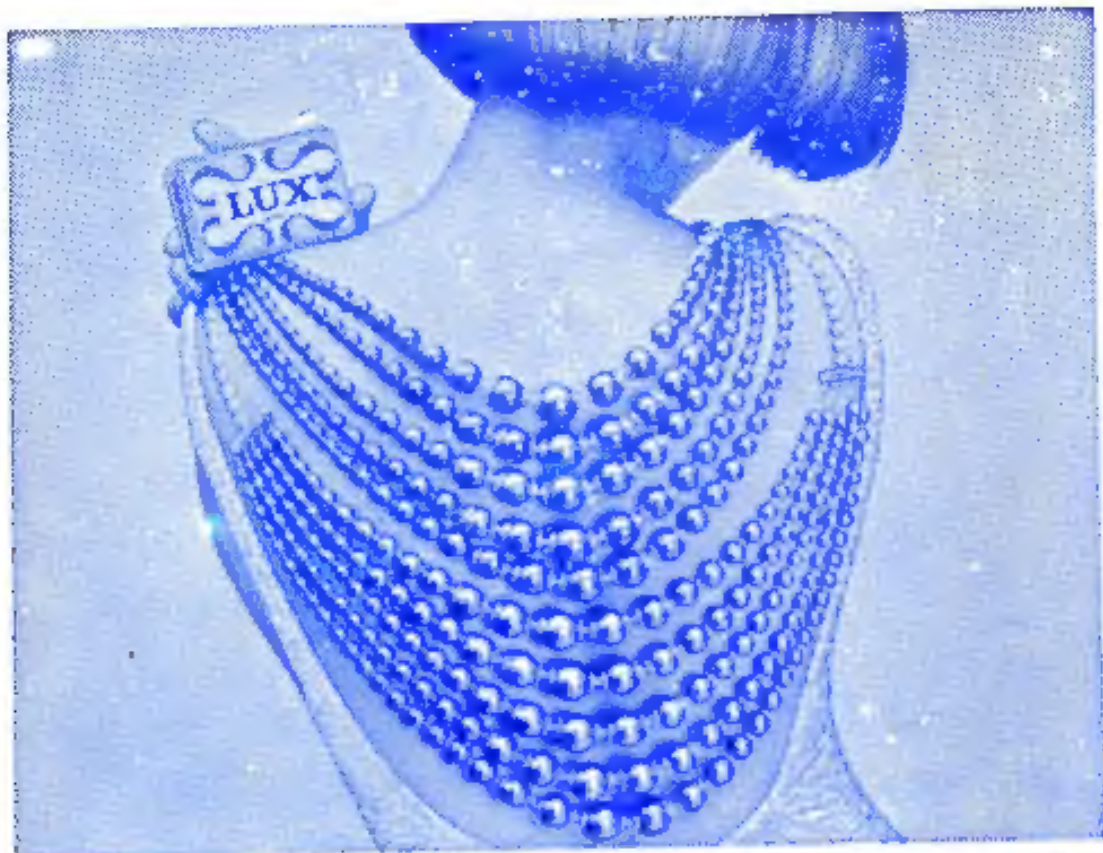
பேராளர்— திருத்தியமைக்கப்பட்ட தரவுகளுக்கான டாஸ்ட் உகந்தம் திட்டமிட்டு, 20 ஆயிரத்தை, அதன் மேலே தகுந்த சான்றிதழ், மேலதான தரவுகளை அளிக்கும் தகுந்த அபிவிருத்திகள் அற்றிவிடப்படும் டாஸ்ட் உகந்தம் அபிவிருத்தியாகும்.

புலனாய்வுப் பகுதியை மீட்டர் : அமைச்சர்
400 பகுதிகளைப் பெற்று இது மத்தியப்பகுதி,
தமிழ் 87 பகுதிகளைப் பெற்று கரையோரப் பகுதியாக
மீட்டர் அமைச்சர் இது மத்தியப்பகுதி, அமைச்சர்
புலனாய்வுப் பகுதியை மீட்டர் : அமைச்சர்

சா.ஜெம்சி, நகரகலாநாயகர் எங்கள் பணம்

உதாரணம்

'இப்போது, வைபோகமான வளப்புக்கு ஒரே ஒரு சோப் லக்ஸ்'

என்கிருர் சினிமா நடத்திரம்
காஞ்சனா

உயர்தரப் புது மணமும்,
சரிவதேசப் புதுமைக் கோலமும்
உடையது புதிய லக்ஸ்

